

Vsebina

I Akti, katerih objava je obvezna

- ★ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1552/2005 z dne 7. septembra 2005 o statistiki v zvezi s poklicnim usposabljanjem v podjetjih ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1553/2005 z dne 7. septembra 2005 o spremembi Uredbe (ES) št. 1177/2003 o statistiki Skupnosti o dohodku in življenjskih pogojih (EU-SILC) ⁽¹⁾ 6
- ★ Odločba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1554/2005/ES z dne 7. septembra 2005 o spremembi Odločbe Sveta 2001/51/ES o določitvi programa v zvezi z okvirno strategijo Skupnosti za enakost spolov in Sklepa št. 848/2004/ES o akcijskem programu Skupnosti za spodbujanje organizacij, ki so dejavne na evropski ravni na področju enakosti moških in žensk 9
- ★ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/35/ES z dne 7. septembra 2005 o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve 11
- ★ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij ⁽¹⁾ 22
- ★ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/39/ES z dne 7. septembra 2005 o spremembi Direktive Sveta 74/408/EGS o motornih vozilih glede na sedeže, njihova pritrđišča in naslone za glavo ⁽¹⁾ 143
- ★ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/40/ES z dne 7. septembra 2005 o spremembi Direktive Sveta 77/541/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o varnostnih pasovih in sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih ⁽¹⁾ 146
- ★ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/41/ES z dne 7. septembra 2005 o spremembi Direktive Sveta 76/115/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o pritrđiščih varnostnih pasov motornih vozil ⁽¹⁾ 149

Cena: 30 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

- ★ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/44/ES z dne 7. septembra 2005 o usklajenih rečnih informacijskih storitvah (RIS) na celinskih plovnih poteh v Skupnosti 152
  - ★ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/45/ES z dne 7. septembra 2005 o vzajemnem priznavanju spričeval pomorščakov, ki jih izdajo države članice, in spremembah Direktive 2001/25/ES ⁽¹⁾ 160
-

Akti, sprejeti v skladu z naslovom VI Pogodbe o Evropski uniji

- ★ Okvirni sklep Sveta 2005/667/PNZ z dne 12. julija 2005 o okrejitvi kazenskopravnega okvira za izvrševanje zakonodaje proti onesnaževanju morja z ladij 164
-

Popravek

- ★ Zapisnik o popravku Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Združenimi državami Amerike o obdelavi in prenosu podatkov iz PNR s strani letalskih prevoznikov Uradu za carinsko in mejno zaščito pri Ministrstvu Združenih držav za domovinsko varnost (UL L 183, 20.5.2004) 168

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 1552/2005**z dne 7. septembra 2005****o statistiki v zvezi s poklicnim usposabljanjem v podjetjih****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

(5) Evropski svet v Lizboni je potrdil vseživljenjsko učenje kot osnovni element evropskega socialnega modela.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 285(1) Pogodbe,

(6) Nova evropska strategija zaposlovanja, potrjena s Sklepom Sveta 2003/578/ES z dne 22. julija 2003 o smernicah za politiko zaposlovanja držav članic⁽³⁾, stremi k boljšem prispevanju k Lizbonski strategiji ter k izvajanju skladnih in celovitih strategij za vseživljenjsko učenje.

ob upoštevanju predloga Komisije,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe⁽¹⁾,

(7) Pri uporabi te uredbe bi se moral upoštevati pojem „težje zaposljivih oseb na trgu delovne sile“, ki je podan v smernicah za politiko zaposlovanja držav članic.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Na Evropskem svetu v Lizboni 23. in 24. marca 2000 je Evropska unija določila strateški cilj postati najbolj konkurenčno in dinamično, na znanju temelječe gospodarstvo na svetu, sposobno trajnostnega gospodarskega razvoja z več in boljšimi delovnimi mesti ter večjo socialno kohezijo.

(8) Posebna pozornost bi morala biti namenjena usposabljanju na delovnem mestu in med delovnim časom, oba vidika sta bistveni razsežnosti vseživljenjskega učenja.

(2) Zaposljivost, prilagodljivost in mobilnost državljanov so bistvene za Unijo pri ohranitvi njene obveze postati najbolj konkurenčno in dinamično, na znanju temelječe gospodarstvo na svetu.

(9) Primerljivi statistični podatki na ravni Skupnosti, s posebnim upoštevanjem poklicnega usposabljanja v podjetjih, so bistveni za razvoj strategij vseživljenjskega učenja in za spremljanje napredka pri njihovih izvajanjih.

(3) Vseživljenjsko učenje je ključni dejavnik za razvijanje in spodbujanje kvalificirane, usposobljene in prilagodljive delovne sile.

(10) Pripravo posebnih statistik Skupnosti urejajo pravila iz Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 z dne 17. februarja 1997 o statističnih podatkih Skupnosti⁽⁴⁾.(4) Sklepi Sveta z dne 5. maja 2003 o referenčnih ravneh evropskega povprečnega učinka pri izobraževanju in usposabljanju (primerjalne analize)⁽²⁾ so sprejeli naslednjo primerjalno analizo za vseživljenjsko učenje: „Zato bi moral do leta 2010 povprečni delež udeležencev vseživljenjskega učenja v Evropski uniji znašati najmanj 12,5 % odraslega, za delo sposobnega prebivalstva (starostna skupina od 25 do 64 let).“.(11) Prenos statističnih zaupnih podatkov urejajo pravila iz Uredbe (ES) št. 322/97 in Uredbe Sveta (Euratom, EGS) št. 1588/90 z dne 11. junija 1990 o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti⁽⁵⁾.⁽³⁾ UL L 197, 5.8.2003, str. 13.⁽⁴⁾ UL L 52, 22.2.1997, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).⁽⁵⁾ UL L 151, 15.6.1990, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.⁽¹⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 23. februarja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 27. junija 2005.⁽²⁾ UL C 134, 7.6.2003, str. 3.

- (12) Uredba Komisije (ES) št. 831/2002 z dne 17. maja 2002 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti glede dostopa do zaupnih podatkov v znanstvene namene ⁽¹⁾ je uvedla pogoje, pod katerimi se lahko odobri dostop do zaupnih podatkov, poslanih organom Skupnosti.
- (13) Ker cilja te uredbe, in sicer oblikovanja skupnih statističnih standardov, ki omogočajo pripravo usklajenih podatkov o poklicnem usposabljanju v podjetjih, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se ta cilj lahko bolje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (14) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾. Ti ukrepi naj bi upoštevali zmožljivosti, ki so na voljo v državah članicah za zbiranje in obdelavo podatkov.
- (15) Opravljeno je bilo posvetovanje z Odborom za statistični program v skladu s členom 3 Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom z dne 19. junija 1989 o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti ⁽³⁾ —

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba vzpostavlja skupni okvir za pripravo statistike Skupnosti o poklicnem usposabljanju v podjetjih.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

⁽¹⁾ UL L 133, 18.5.2002, str. 7.
⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.
⁽³⁾ UL L 181, 28.6.1989, str. 47.

- (1) „podjetje“ pomeni podjetje, kakor je opredeljeno v Uredbi Sveta (EGS) št. 696/93 z dne 15. marca 1993 o statističnih enotah za opazovanje in analizo gospodarstva v Skupnosti ⁽⁴⁾;
- (2) „NACE Rev. 1.1.“ pomeni skupno statistično klasifikacijo gospodarskih dejavnosti v Evropski skupnosti, kakor je bila uvedena z Uredbo Sveta (EGS) št. 3037/90 z dne 9. oktobra 1990 o statistični klasifikaciji gospodarskih dejavnosti v Evropski skupnosti ⁽⁵⁾.

Člen 3

Podatki, ki se zbirajo

1. Države članice zberejo podatke za pripravo statistike Skupnosti za analizo nadaljevalnega poklicnega usposabljanja v podjetjih z naslednjih področij:
- (a) politika in strategije usposabljanja podjetij pri razvoju sposobnosti svoje delovne sile;
- (b) vodenje, organizacija in oblike nadaljevalnega poklicnega usposabljanja v podjetjih;
- (c) vloga socialnih partnerjev pri zagotavljanju vseh vidikov nadaljevalnega poklicnega usposabljanja na delovnem mestu;
- (d) dostop do nadaljevalnega poklicnega usposabljanja, njegov obseg in vsebina, predvsem v zvezi z gospodarsko dejavnostjo in velikostjo podjetja;
- (e) posebni ukrepi nadaljevalnega poklicnega usposabljanja podjetij za izboljšanje znanj svoje delovne sile na področju informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT);
- (f) možnosti dostopa zaposlenih v malih in srednje velikih podjetjih (MSP) do nadaljevalnega poklicnega usposabljanja in pridobivanja novih znanj ter posebne potrebe MSP pri zagotavljanju usposabljanja;
- (g) učinki javnih ukrepov za nadaljevalno poklicno usposabljanje v podjetjih;
- (h) enake možnosti dostopa do nadaljevalnega poklicnega usposabljanja v podjetjih za vse zaposlene, zlasti z upoštevanjem spola in posebnih starostnih skupin;
- (i) posebni ukrepi nadaljevalnega poklicnega usposabljanja za težje zaposljive osebe;

⁽⁴⁾ UL L 76, 30.3.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.
⁽⁵⁾ UL L 293, 24.10.1990, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

- (j) ukrepi za nadaljevalno poklicno usposabljanje, vključeni v različne vrste pogodb o delu;
  - (k) izdatki pri nadaljevalnem poklicnem usposabljanju: ravni in viri financiranja, spodbujanje nadaljevalnega poklicnega usposabljanja; in
  - (l) postopki ocenjevanja in spremljanja podjetij v zvezi z nadaljevalnim poklicnim usposabljanjem.
2. Države članice zberejo posebne podatke glede začetnega poklicnega usposabljanja v podjetjih o:
- (a) udeležencih začetnega poklicnega usposabljanja; in
  - (b) skupnih izdatkih pri začetnem poklicnem usposabljanju.

Člen 4

Obseg statistike

Statistika o poklicnem usposabljanju v podjetjih zajema vsaj vse gospodarske dejavnosti, opredeljene v oddelkih od C do K in O klasifikacije NACE Rev. 1.1.

Člen 5

Statistične enote

1. Podjetje, ki deluje v eni izmed gospodarskih dejavnosti iz člena 4 in zaposluje deset ali več ljudi, predstavlja statistično enoto za zbiranje podatkov.
2. Ob upoštevanju posebne porazdelitve podjetij po velikosti na nacionalni ravni in razvoja potreb politike, lahko države članice razširijo opredelitev pojma statistične enote v svoji državi. V skladu s postopkom iz člena 14(2) lahko to opredelitev razširi tudi Komisija, če bo razširitev bistveno povečala reprezentativnost in kvaliteto rezultatov raziskav v zadevnih državah članicah.

Člen 6

Viri podatkov

1. Države članice pridobijo potrebne podatke z raziskavo v podjetjih ali s kombinacijo raziskave v podjetjih in drugih virov, pri čemer uporabljajo načeli zmanjšanega bremena dajalcev podatkov in upravne poenostavitve.
2. Države članice določijo načine po katerih podjetja odgovarjajo na raziskavo.
3. Pri opravljanju raziskave se podjetja pozove, da v predpisanih rokih podajo pravilne in popolne podatke.

4. Za popolnost podatkov, ki se zbirajo, se lahko uporabijo tudi drugi viri, vključno z upravnimi podatki, kadar so ti primerni v smislu ustreznosti in pravočasnosti.

Člen 7

Značilnosti raziskave

1. Raziskava je vzorčna.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da podatki, ki jih prenesejo odražajo strukturo populacije statističnih enot. Raziskava poteka na način, ki dopušča razčlenbo rezultatov na ravni Skupnosti vsaj v naslednje kategorije:
  - (a) gospodarske dejavnosti v skladu z NACE Rev. 1.1.; in
  - (b) velikost podjetja.
3. Zahteve vzorčenja in natančnosti, velikosti vzorčenja, potrebne za izpolnitev teh zahtev, ter natančne specifikacije NACE Rev 1.1. in velikosti kategorij, v katere se rezultati lahko razčlenijo, se določijo v skladu s postopkom iz člena 14(2).

Člen 8

Pristop raziskave

1. Za zmanjšanje bremena dajalcev podatkov pristop raziskave dopušča, da se zbiranje podatkov prilagodi za:
  - (a) podjetja, ki izvajajo usposabljanje, in podjetja, ki usposabljanja ne izvajajo; in
  - (b) različne oblike poklicnega usposabljanja.
2. Posebni podatki, ki se zbirajo, za podjetja, ki izvajajo usposabljanje, in podjetja, ki usposabljanja ne izvajajo, ter za različne oblike poklicnega usposabljanja, se določijo v skladu s postopkom iz člena 14(2).

Člen 9

Nadzor kakovosti in poročila

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo kakovost podatkov, ki jih prenesejo.
2. Najpozneje 21 mesecev po koncu vsakega referenčnega obdobja iz člena 10 države članice predložijo Komisiji (Eurostat) poročilo o kakovosti, ki vsebuje vse informacije in podatke, ki jih ta zahteva za preverjanje kakovosti prenesenih podatkov. V poročilu so opredeljena možna odstopanja od metodoloških zahtev.

3. Na podlagi poročil iz odstavka 2 Komisija (Eurostat) oceni kakovost prenesenih podatkov, s posebnim ozirom na zagotavljanje primerljivosti podatkov med državami članicami.

Člen 12

Poročilo o izvajanju

4. Zahteve glede kakovosti potrebnih in prenesenih podatkov za statistiko Skupnosti o poklicnem usposabljanju v podjetjih, struktura poročil o kakovosti iz odstavka 2 in kateri ukrepi potrebni za ocenjevanje ali izboljšanje kakovosti podatkov, se določijo v skladu s postopkom iz člena 14(2).

1. Do 20 oktobra 2010 in po posvetovanju z Odborom za statistični program Komisija pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju te uredbe. To poročilo zlasti:

- (a) oceni koristi statistike za Skupnost, države članice in uporabnike v primerjavi z bremenom dajalcev podatkov; in
- (b) navede področja, ki se lahko izboljšajo, in spremembe, ki se štejejo za potrebne z vidika pridobljenih rezultatov.

2. Po poročilu lahko Komisija predloži ukrepe za izboljšanje izvajanja te uredbe.

Člen 10

Referenčno obdobje in periodičnost

1. Referenčno obdobje, ki ga zajema zbiranje podatkov, je eno koledarsko leto.

Člen 13

2. Komisija v skladu s postopkom iz člena 14(2) določi prvo referenčno leto, za katero se zberejo podatki.

Izvedbeni ukrepi

3. Države članice zberejo podatke vsakih pet let.

Ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe, vključno z ukrepi, ki upoštevajo gospodarski in tehnični razvoj glede zbiranja, prenosa in obdelave podatkov, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 14(2).

Člen 11

Prenos podatkov

1. V okviru svojih pristojnosti države članice in Komisija spodbujajo večjo uporabo elektronskega zbiranja podatkov, elektronskega prenosa podatkov in avtomatske obdelave podatkov.

Člen 14

Postopek odbora

2. Države članice pošljejo Komisiji (Eurostat) posamične podatke o podjetjih v skladu z obstoječimi določbami Skupnosti o prenosu zaupnih statističnih podatkov iz Uredb (ES) št. 322/97 in (Euratom, EGS) št. 1588/90. Države članice zagotovijo, da preneseni podatki ne omogočajo neposrednega identificiranja statistične enote.

1. Komisiji pomaga Odbor za statistični program.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 15

Financiranje

3. Države članice prenesejo podatke v elektronski obliki v skladu z ustreznim tehničnim formatom in standardom izmenjave, ki se ju določi v skladu s postopkom iz člena 14(2).

4. Države članice prenesejo popolne in pravilne podatke najpozneje v 18 mesecih po koncu vsakega referenčnega leta.

1. Za prvo referenčno leto, za katero je pripravljena statistika Skupnosti, predvidena s to uredbo, Komisija finančno prispeva državam članicam za pomoč pokritja stroškov, ki jih imajo z zbiranjem, obdelavo in prenosom podatkov.

2. Znesek finančnega prispevka se določi kot del ustreznega letnega proračunskega postopka. Organ, pristojen za proračun, določi razpoložljiva proračunska sredstva.

3. Pri izvajanju te uredbe lahko Komisija poišče pomoč strokovnjakov in organizacij za tehnično pomoč, za katero se lahko zagotovi financiranje v okviru celotnega finančnega okvira te uredbe. Komisija lahko organizira seminarje, kolokvije ali druga srečanja strokovnjakov, za katere je verjetno, da bodo

pospešili izvajanje te uredbe, ter izvaja ustrezne dejavnosti informiranja, objavljanja in razširjanja.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 7. septembra 2005

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik
C. CLARKE

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA (ES) št. 1553/2005**z dne 7. septembra 2005****o spremembi Uredbe (ES) št. 1177/2003 o statistiki Skupnosti o dohodku in življenjskih pogojih (EU-SILC)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 285 Pogodbe,

Člen 1

ob upoštevanju predloga Komisije,

Uredba (ES) št. 1177/2003 se spremeni:

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽¹⁾,

1. v členu 4 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

ob upoštevanju naslednjega:

„2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko Češka, Nemčija, Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Nizozemska, Poljska, Slovenija, Slovaška in Združeno kraljestvo začnejo zbirati presečne in longitudinalne podatke leta 2005.

(1) Uredba (ES) št. 1177/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2003 o statistiki Skupnosti o dohodku in življenjskih pogojih (EU-SILC) ⁽²⁾ določa skupni okvir za sistematično pripravljane statistike Skupnosti o dohodku in življenjskih pogojih, ki obsega primerljive in aktualne presečne in longitudinalne podatke o dohodku ter o stopnji in strukturi revščine in socialne izključenosti na nacionalni in evropski ravni.

Pogoj za to odobritev je, da navedene države članice predložijo primerljive podatke za leto 2004 za skupne presečne kazalnike Evropske unije, ki jih je Svet sprejel pred 1. januarjem 2003 v okviru odprte metode koordinacije in ki se lahko pridobijo na podlagi instrumenta EU-SILC.“;

(2) Zaradi pristopa novih držav članic k Evropski uniji 1. maja 2004 je potrebno razširiti Prilogo II k Uredbi (ES) št. 1177/2003, ker navedena priloga opredeljuje za vsako državo članico najmanjšo efektivno velikost vzorcev v skladu s shemo EU-SILC.

2. v členu 13 se dodata naslednja odstavka:

„4. Z odstopanjem od odstavka 1 prejme Estonija finančni prispevek Skupnosti za kritje stroškov dela, potrebnega za štiri leta zbiranja podatkov od leta 2005.

(3) Poleg tega se zdi, da večina novih držav članic in nekatere stare države članice potrebujejo več časa za prilagoditev svojih sistemov usklajenim metodam in opredelitvam, ki se uporabljajo pri pripravljanju statistik Skupnosti.

5. Financiranje za leto 2007 se bo šele zagotovilo iz prihodnjega programa Skupnosti.“;

(4) Uredbo (ES) št. 1177/2003 je zato treba ustrezno spremeniti —

Člen 2

3. Priloga II se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

⁽¹⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 12. julija 2005.

⁽²⁾ UL L 165, 3.7.2003, str. 1.

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 7. septembra 2005

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik
C. CLARKE

PRILOGA

„PRILOGA II

NAJMANJŠA UČINKOVITA VELIKOST VZORCEV

	Gospodinjstva		Osebe, stare 16 let ali več, ki se jih anketira	
	Presečna	Longitudinalna	Presečna	Longitudinalna
	1	2	3	4
Države članice EU				
Belgija	4 750	3 500	8 750	6 500
Češka	4 750	3 500	10 000	7 500
Danska	4 250	3 250	7 250	5 500
Nemčija	8 250	6 000	14 500	10 500
Estonija	3 500	2 750	7 750	5 750
Grčija	4 750	3 500	10 000	7 250
Španija	6 500	5 000	16 000	12 250
Francija	7 250	5 500	13 500	10 250
Irska	3 750	2 750	8 000	6 000
Italija	7 250	5 500	15 500	11 750
Ciper	3 250	2 500	7 500	5 500
Latvija	3 750	2 750	7 650	5 600
Litva	4 000	3 000	9 000	6 750
Luksemburg	3 250	2 500	6 500	5 000
Madžarska	4 750	3 500	10 250	7 750
Malta	3 000	2 250	7 000	5 250
Nizozemska	5 000	3 750	8 750	6 500
Avstrija	4 500	3 250	8 750	6 250
Poljska	6 000	4 500	15 000	11 250
Portugalska	4 500	3 250	10 500	7 500
Slovenija	3 750	2 750	9 000	6 750
Slovaška	4 250	3 250	11 000	8 250
Finska	4 000	3 000	6 750	5 000
Švedska	4 500	3 500	7 500	5 750
Združeno kraljestvo	7 500	5 750	13 750	10 500
Države članice EU skupaj	121 000	90 750	250 150	186 850
Islandija	2 250	1 700	3 750	2 800
Norveška	3 750	2 750	6 250	4 650
Skupaj, vključno z Islandijo in Norveško skupaj	127 000	95 200	260 150	194 300

OPOMBA: Sklicuje se na učinkovito velikost vzorca, to je zahtevana velikost, če bi anketa temeljila na enostavnem naključnem vzorčenju (učinek vzorca v zvezi s spremenljivko „stopnja tveganja revščine“ = 1,0). Dejanske velikosti vzorcev bodo morale biti večje, če učinki vzorca presegajo 1,0 in zaradi vseh vrst izpuščenega odgovora. Poleg tega se velikost vzorca nanaša na število veljavnih gospodinjstev, ki so gospodinjstva, za katera in za vse člane katerih so pridobljene vse ali skoraj vse potrebne informacije.“

ODLOČBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA št. 1554/2005/ES**z dne 7. septembra 2005****o spremembi Odločbe Sveta 2001/51/ES o določitvi programa v zvezi z okvirno strategijo Skupnosti za enakost spolov in Sklepa št. 848/2004/ES o akcijskem programu Skupnosti za spodbujanje organizacij, ki so dejavne na evropski ravni na področju enakosti moških in žensk**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 13(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je z Odločbo 2001/51/ES ⁽²⁾ določil program za okvirno strategijo Skupnosti o enakosti spolov za izboljšanje razumevanja zadev v zvezi z enakostjo spolov, za spodbujanje in razširjanje vrednot in praks, ki poudarjajo enakost spolov, in za razvijanje zmogljivosti akterjev za učinkovito spodbujanje enakosti spolov.

(2) Evropski parlament in Svet sta s Sklepom št. 848/2004/ES ⁽³⁾ določila akcijski program Skupnosti za spodbujanje organizacij, dejavnih na evropski ravni na področju enakosti med moškimi in ženskami z namenom podpiranja dejavnosti takšnih organizacij, katerih tekoči delovni program ali poseben ukrep služi splošnemu evropskemu interesu na področju enakosti med moškimi in ženskami oziroma sledi cilju, ki je del politike Evropske unije na tem področju.

(3) Oba programa se iztečeta 31. decembra 2005. Bistveno je zagotoviti kontinuiteto politike Skupnosti za spodbujanje enakosti spolov glede na cilje iz člena 13 Pogodbe.

(4) Treba je podaljšati programe za enoletno prehodno obdobje do določitve novega večletnega okvirnega programa za financiranje dejavnosti na področju zaposlovanja in socialne politike za obdobje od 2007 do 2013, vključno z delom o enakosti spolov.

(5) Odločba 2001/51/ES je temeljila na členu 13 Pogodbe. Vendar zaradi sprememb, uvedenih s Pogodbo iz Nice, člen 13(2) predstavlja posebno pravno podlago za sprejem spodbujevalnih ukrepov Skupnosti, namenjenih boju zoper diskriminacijo. Zato je primerno, da je podlaga za spremembo Odločbe 2001/51/ES člen 13(2)

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Odločba 2001/51/ES se spremeni na naslednji način:

1. v členu 1 se datum „31. decembra 2005“ nadomesti z datumom „31. decembra 2006“;

2. člen 11(1) se nadomesti z:

„1. Referenčni finančni znesek za izvajanje programa za obdobje 2001 — 2006 znaša 61,5 milijona EUR.“

Člen 2

Sklep št. 848/2004/ES se spremeni na naslednji način:

1. v členu 1(3) se datum „31. decembra 2005“ nadomesti z datumom „31. decembra 2006“;

2. člen 6(1) se nadomesti z:

„1. Finančni okvir za izvajanje programa za obdobje 2004 do 2006 znaša 3,3 milijona EUR.“

Člen 3 Ta odločba začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 26. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 12. julija 2005.

⁽²⁾ UL L 17, 19.1.2001, str. 22.

⁽³⁾ UL L 157, 30.4.2004, str. 18. Sklep, kakor je bil popravljen v UL L 195, 2.6.2004, str. 7.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 7. septembra 2005

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

C. CLARKE

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/35/ES**z dne 7. septembra 2005****o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

vpletenih strani in njihovo izpostavljenostjo kaznim; za dosego učinkovitega varstva okolja so potrebne učinkovite, odvračilne in sorazmerne kazni.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

- (5) Zaradi tega je ključnega pomena uskladitev obstoječih pravnih predpisov z ustreznimi pravnimi instrumenti, predvsem natančna opredelitev zadevne kršitve, izjem in minimalnih pravil glede kazni ter opredelitev odgovornosti in sodne pristojnosti.

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

- (6) To direktivo dopolnjujejo natančnejša pravila o kaznivih dejanjih in kaznih ter druge določbe iz Okvirnega sklepa Sveta 2005/667/PNZ z dne 12. julija 2005 o okrepitevi kazenskoopravnega okvira za izvrševanje zakonodaje proti onesnaževanju morja z ladij ⁽²⁾.

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Politika Skupnosti o pomorski varnosti si prizadeva za visoko stopnjo varnosti in varstva okolja in temelji na zavedanju, da so vse v prevoz blaga po morju vključene strani odgovorne za zagotavljanje spoštovanja veljavnih pravil in standardov s strani vseh ladij, ki plujejo po vodah Skupnosti.
- (2) Glavni standardi za izpuste onesnaževalnih snovi z ladij v vseh državah članicah temeljijo na Konvenciji Marpol 73/78; vendar teh pravil vsakodnevno ne upošteva zelo veliko število ladij, ki plujejo v vodah Skupnosti, ne da bi se proti njim sprejelo prisilne ukrepe.
- (3) Izvajanje Marpol 73/78 razkriva neuskkljenost med državami članicami, zato je treba njeno izvajanje uskladiti na ravni Skupnosti; znatne razlike so opazne zlasti pri ravnanju držav članic glede uvedbe kazni za izpuste onesnaževalnih snovi z ladij.
- (4) Odvračilni ukrepi so sestavni del politike Skupnosti o pomorski varnosti, saj zagotavljajo vez med odgovornostjo vseh v prevoz onesnaževalnega blaga po morju

- (7) Mednarodna ureditev civilne odgovornosti in odškodnine za onesnaženje z nafto in mednarodna ureditev glede onesnaževanja z drugimi nevarnimi in zdravju škodljivimi snovmi ne zagotavljata zadostnih odvračilnih učinkov, ki bi v prevoz nevarnega tovora po morju vpletene strani odvrgli od ravnanja, ki ne izpolnjuje standardov; potrebne odvračilne učinke se lahko doseže le z uvedbo kazni, ki se uporabljajo za vsako osebo, ki povzroči ali pripomore k onesnaženju morja; kazni naj se uporabljajo tako za lastnika ladje ali njenega kapitana, kot tudi za lastnika tovora, klasifikacijski zavod ali katero koli drugo vpleteno osebo.
- (8) Izpusti onesnaževalnih snovi z ladij naj se obravnavajo kot kršitve, kadar so storjeni naklepno, iz zavestne ali nezavestne malomarnosti. Te kršitve kot kazniva dejanja obravnava in natančno opredeljuje Okvirni sklep 2005/667/PNZ, ki dopolnjuje to direktivo.
- (9) Kazni za izpust onesnaževalnih snovi z ladij niso povezane s civilno odgovornostjo zadevnih strani in zato niso vezane na pravila o omejevanju ali prenosu civilne odgovornosti, prav tako pa ne omejujejo ustrezne odškodnine za žrtve v primerih onesnaženja.

⁽¹⁾ UL C 220, 16.9.2003, str. 72.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. januarja 2004 (UL C 92 E, 16.4.2004, str. 77), Skupno stališče Sveta z dne 7. oktobra 2004 (UL C 25 E, 1.2.2005, str. 29), Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. februarja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 12. julija 2005.

⁽³⁾ Glej stran 164 tega uradnega lista.

(10) Države članice morajo tudi v prihodnje med seboj učinkovito sodelovati, da zagotovijo pravočasno odkritje izpustov onesnaževalnih snovi z ladij in odkritje storilcev. Iz tega razloga ima Evropska agencija za pomorsko varnost, ustanovljena z Uredbo (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002⁽¹⁾ ključno vlogo v sodelovanju z državami članicami pri razvoju tehničnih rešitev in zagotavljanju tehnične pomoči v zvezi z izvajanjem te direktive ter pri nujenju pomoči Komisiji pri izvajanju vseh nalog, ki so ji naložene za učinkovito izvajanje te direktive.

(11) Za učinkovitejše preprečevanje in boj proti onesnaževanju morja je potrebno usklajeno delovanje med izvršilnimi organi, kot so na primer nacionalne obalne straže. V tem okviru naj Komisija izvede študijo izvedljivosti evropske obalne straže, katere naloga bi bila preprečevanje onesnaževanja in odzivanje na onesnaževanje, pri čemer mora študija jasno opredeliti stroške in koristi. Če je to primerno, naj študiji sledi predlog o evropski obalni straži.

(12) Če obstaja jasen objektiven dokaz o izpustu, ki je povzročil ali grozi z veliko škodo, naj države članice zadevo predložijo svojim pristojnim organom z namenom uvedbe postopkov v skladu s členom 220 Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982.

(13) Izvrševanje Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/59/ES z dne 27. novembra 2000 o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora⁽²⁾ skupaj s to direktivo je ključni instrument v nizu ukrepov za preprečevanje onesnaževanja z ladij.

(14) Ukrepi, potrebne za izvajanje te direktive, naj se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽³⁾.

(15) Ker cilja te direktive, in sicer vključitve mednarodnih standardov o onesnaževanju morja z ladij v pravo Skupnosti in uvedbe kazenskoopravnih ali upravnih kazni za kršitve teh standardov, katerih namen je doseganje visoke stopnje varnosti in varstva okolja v pomorskem prometu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj tako lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko

sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(16) Ta direktiva v celoti upošteva Listino Evropske unije o temeljnih pravicah; vsakomur, za kogar obstaja sum, da je storil kršitev, mora biti zagotovljena pravica do pravičnega in nepristranskega zaslišanja, izrečene kazni pa morajo biti sorazmerne —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen

1. Namen te direktive je vključiti mednarodne standarde za onesnaževanje z ladij v pravo Skupnosti in zagotoviti, da se osebe, odgovorne za izpuste, ustrezno kaznujejo, kot je navedeno v členu 8; to bo izboljšalo pomorsko varnost in okrepilo varstvo morskega okolja pred onesnaževanjem z ladij.

2. Ta direktiva ne preprečuje državam članicam, da sprejmejo v skladu z mednarodnim pravom proti onesnaževanju z ladij strožje ukrepe.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi:

1. „Marpol 73/78“ pomeni Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij iz leta 1973 in Protokol h Konvenciji iz leta 1978 v posodobljeni obliki.

2. „Onesnaževalne snovi“ so snovi, navedene v prilogah I (nafta) in II (zdravju škodljive tekočine) k Marpol 73/78.

3. „Izpust“ pomeni sprostitvev snovi z ladje, povzročeno na kakršen koli način, v skladu s členom 2 Marpol 73/78.

4. „Ladja“ pomeni kakršno koli morsko plovilo, ne glede na to, pod katero zastavo pluje, ki kakor koli deluje v morskem okolju, vključno s hidrogliserji, plovili na zračni blazini, podvodnimi in plavajočimi plovili.

⁽¹⁾ UL L 208, 5.8.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 724/2004 (UL L 129, 29.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ UL L 332, 28.12.2000, str. 81. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/84/ES (UL L 324, 29.11.2002, str. 53).

⁽³⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja v skladu z mednarodnim pravom za izpuste onesnaževalnih snovi v:

- (a) notranjih vodah, vključno s pristanišči države članice, kolikor se zanje uporablja ureditev iz Marpol;
- (b) v teritorialnem morju države članice;
- (c) v ožinah, skozi katere poteka mednarodna plovba v skladu z ureditvijo tranzitnega prehoda, ki ga določa oddelek 2 dela III Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982, kolikor država članica v teh ožinah izvršuje svojo jurisdikcijo;
- (d) v izključni ekonomski coni ali enakovredni coni države članice, vzpostavljeni v skladu z mednarodnim pravom; in
- (e) na odprtem morju.

2. Ta direktiva se uporablja za izpuste onesnaževalnih snovi z vseh ladij, ne glede na njihovo zastavo, ne uporablja pa se za vojne ladje, pomožne ladje mornarice ali druge ladje, ki so v lasti države, ali jih ta upravlja in se trenutno uporabljajo zgolj za nekomercialne vladne namene.

Člen 4

Kršitve

Države članice zagotavljajo, da se izpusti onesnaževalnih snovi z ladij na katerem koli območju iz člena 3(1) obravnavajo kot kršitev, če so bili povzročeni naklepno, iz zavestne ali nezavestne malomarnosti. Te kršitve kot kazniva dejanja obravnavajo in natančno opredeljuje Okvirni sklep 2005/667/PNZ, ki dopolnjuje to direktivo.

Člen 5

Izjeme

1. Izpust onesnaževalnih snovi na katerem koli območju iz člena 3(1) se ne obravnava kot kršitev, če izpolnjuje pogoje, navedene v pravilu 9, 10, 11(a) ali 11(c) iz Priloge I oz. pravilu 5, 6(a) ali 6(c) iz Priloge II k Marpol 73/78.

2. Izpust onesnaževalnih snovi na katerem koli območju iz člena 3(1)(c), (d) in (e) se ne obravnava kot kršitev lastnika, poveljnika ali posadke, ko ta deluje pod odgovornostjo poveljnika, če je v skladu s pogoji, navedenimi v pravilu 11(b) iz Priloge I ali pravilu 6(b) iz Priloge II k Marpol 73/78.

Člen 6

Izvršilni ukrepi v zvezi z ladjami v pristaniščih držav članic

1. Če nepravilnosti ali informacije vzbujajo sum, da je ladja, ki je prostovoljno v pristanišču ali predobalnem terminalu države članice, izpuščala ali izpušča onesnaževalne snovi na katerem koli območju iz člena 3(1), ta država članica zagotovi ustrezno inšpekcijo ob upoštevanju ustreznih smernic, ki jih je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO), in v skladu z nacionalno zakonodajo.

2. V primeru, da se pri inšpekciji iz odstavka 1 odkrijejo dejstva, ki kažejo na kršitev v smislu člena 4, se o tem obvesti pristojne organe te države članice in države zastave, pod katero pluje ladja.

Člen 7

Izvršilni ukrepi obalnih držav v zvezi z ladjami v tranzitu

1. Če pride do domnevnega izpusta onesnaževalnih snovi na območjih iz člena 3(1)(b), (c), (d) ali (e) in ladja, ki je osumljena izpusta, ne pristane v pristanišču države članice, ki razpolaga z informacijami o domnevnem izpustu, se uporabijo naslednja pravila:

(a) če je naslednji postanek ladje pristanišče v drugi državi članici, zadevni državi članici tesno sodelujeta pri inšpekciji iz člena 6(1) in pri odločitvi o ustreznih ukrepih v zvezi s tem izpustom;

(b) če je naslednji postanek ladje pristanišče v državi, ki ni članica Skupnosti, država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da je pristanišče naslednjega postanka ladje obveščeno o domnevnem izpustu, in zahteva od države, v kateri se nahaja pristanišče naslednjega postanka, da sprejme ustrezne ukrepe v zvezi s tem izpustom.

2. Če obstajajo jasni, objektivni dokazi, da je ladja, ki pluje na območjih iz člena 3(1)(b) ali (d), na območju iz člena 3(1)(d) storila kršitev izpusta, ki je povzročil ali bi utegnil povzročiti veliko škodo obali ali s tem povezanim interesom zadevne države članice oz. katerim koli virom območij iz člena 3(1)(b) ali (d), ta država ob upoštevanju oddelka 7 dela XII Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982 zadevo predloži, če razpoložljivi dokazi to omogočajo, pristojnim organom, zato da ti v skladu z nacionalno zakonodajo sprožijo postopek, ki lahko vključuje tudi pridržanje ladje.

3. V vsakem primeru se obvesti pristojne organe države zastave, pod katero pluje ladja.

Člen 8

Kazni

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se za kršitve v smislu člena 4 uporabljajo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni, ki lahko vključujejo kazenskoopravne ali upravne kazni.

2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazni iz odstavka 1 uporabijo za vse osebe, katerih odgovornost za kršitev v smislu člena 4 je bila ugotovljena.

Člen 9

Usklajenost z mednarodnim pravom

Države članice uporabljajo določbe te direktive brez formalnega ali dejanskega razlikovanja med tujimi ladjami in v skladu z veljavnim mednarodnim pravom, vključno z oddelkom 7 dela XII Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982, in brez odlašanja obvestijo državo zastave, pod katero pluje plovilo, in katero koli drugo zadevno državo o ukrepih, ki so bili sprejeti v skladu s to direktivo.

Člen 10

Spremljajoči ukrepi

1. Za namene te direktive države članice in Komisija, kadar je to primerno, tesno sodelujejo z Evropsko agencijo za pomorsko varnost, ob upoštevanju akcijskega programa o ukrepanju proti naključnemu ali namernemu onesnaževanju

morja, vzpostavljenega z Odločbo št. 2850/2000/ES⁽¹⁾, in, če je to primerno, izvajanja Direktive 2000/59/ES, da bi:

- (a) razvile potrebne informacijske sisteme za učinkovito izvajanje te direktive;
- (b) določile skupne prakse in smernice na podlagi obstoječih praks in smernic na mednarodni ravni, še posebej za:
  - nadzor in zgodnje odkrivanje ladij, ki izpuščajo onesnaževalne snovi in s tem kršijo to direktivo, vključno z ladijsko nadzorno opremo, kjer je to primerno,
  - zanesljive metode, ki omogočajo povezavo med odkritimi onesnaževalnimi snovmi v morju in posamezno ladjo, in
  - učinkovito izvrševanje te direktive.

2. V skladu z njenimi nalogami, kot so opredeljene v Uredbi (ES) št. 1406/2002, Evropska agencija za pomorsko varnost:

- (a) sodeluje z državami članicami pri razvoju tehničnih rešitev in zagotavljanju tehnične pomoči v zvezi z izvajanjem te direktive pri ukrepih, kot je odkrivanje izpustov preko satelitskega spremljanja in nadzora;
- (b) v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 1406/2002 nudi pomoč Komisiji pri izvajanju te direktive, če je to primerno vključno z obiski v državah članicah.

Člen 11

Študija izvedljivosti

Komisija do konca 2006 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži študijo izvedljivosti evropske obalne straže, katere naloga bi bila preprečevanje onesnaževanja in odzivanje na onesnaževanje, pri čemer mora študija jasno opredeliti stroške in koristi.

Člen 12

Poročanje

Države članice vsaka tri leta predložijo Komisiji poročilo o izvajanju te direktive s strani pristojnih organov. Na podlagi teh poročil Komisija predloži poročilo Skupnosti Evropskemu parlamentu in Svetu. Komisija v tem poročilu med drugim oceni zaželenost pregleda ali razširitve področja uporabe te direktive. Opiše tudi razvoj zadevne sodne prakse v državah članicah in preuči možnost oblikovanja javne baze podatkov, ki bi vsebovala tako sodno prakso.

⁽¹⁾ Odločba Evropskega parlamenta in Sveta št. 2850/2000/ES z dne 20. decembra 2000 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za sodelovanje na področju naključnega ali namernega onesnaževanja morja (UL L 332, 28.12.2000, str. 1). Odločba, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 787/2004/ES (UL L 138, 30.4.2004, str. 12).

Člen 13

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladj (COSS), ustanovljen s členom 3 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2099/2002 z dne 5. novembra 2002 ⁽¹⁾.

2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je en mesec.

Člen 14

Obveščanje

Komisija redno obvešča odbor, ustanovljen s členom 4 Odločbe št. 2850/2000/ES, o vseh predlaganih ukrepih ali drugih ustreznih dejavnostih, ki se nanašajo na ukrepanje proti onesnaževanju morja.

Člen 15

Postopek za spremembo

V skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 2099/2002 in po postopku iz člena 13 te direktive lahko COSS spremembe Marpol 73/78 izključi iz področja uporabe te direktive.

Člen 16

Izvajanje

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 1 marca 2007 in o tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 17

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 18

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 7. septembra 2005

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

C. CLARKE

⁽¹⁾ UL L 324, 29.11.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 415/2004 (UL L 68, 6.3.2004, str. 10).

PRILOGA

Povzetek pravil Marpol 73/78 za namene sklicevanja v zvezi z izpusti nafte in zdravju škodljivih tekočin v morje v smislu člena 2(2)**Del I: Nafta (Marpol 73/78, Priloga I)**

Za namene Priloge I k Marpol 73/78 „nafta“ pomeni zemeljsko olje v kakršni koli obliki, vključno s surovo nafto, kurilnim oljem, goščo, naftnimi odpadki in rafiniranimi proizvodi (razen petrokemičnih proizvodov, za katere veljajo določbe Priloge II k Marpol 73/78); „naftna mešanica“ pomeni kakršno koli mešanico, ki vsebuje nafto.

Izveček iz ustreznih določb Priloge I k Marpol 73/78:

Pravilo 9: Nadzor nad izpusti nafte

- (1) V skladu z določbami pravil 10 in 11 te priloge in odstavkom (2) tega pravila so vsi izpusti nafte ali naftnih mešanic z ladij, za katere se uporablja ta priloga, prepovedani, razen če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
  - (a) pri naftnih tankerjih, razen če ni v pododstavku (b) tega odstavka določeno drugače:
    - (i) če se tanker ne nahaja na posebnem območju;
    - (ii) če je tanker več kot 50 navtičnih milj od najbližjega kopnega;
    - (iii) če je tanker na poti;
    - (iv) če trenutna količina izpuščene nafte ne presega 30 litrov na navtično miljo;
    - (v) če celotna količina v morje izpuščene nafte pri obstoječih tankerjih ne presega 1/15000 celotne količine posameznega tovora, ki mu je pripadala izlita nafta, in pri novih tankerjih 1/30000 celotne količine posameznega tovora, katerega del je bila izlita nafta; in
    - (vi) če je na tankerju sistem za spremljanje in nadzor izpuščanja in odlivni tank v skladu s pravilom 15 te priloge.
  - (b) pri ladjah z bruto tonažo 400 ton in več, z izjemo naftnih tankerjev, in pri kalužni vodi iz strojnice, z izjemo vode od pretovornih črpalk, pri naftnem tankerju, če ni mešana z ostanki naftnega tovora:
    - (i) če se ladja ne nahaja na posebnem območju;
    - (ii) če je ladja na poti;
    - (iii) če nerazredčena vsebina naftnega izpusta ne presega 15 delov na milijon in
    - (iv) če je na ladji sistem [za spremljanje, nadzor in filtriranje] v skladu s pravilom 16 te priloge.
- (2) Pri ladjah z bruto tonažo manj kot 400 ton, z izjemo naftnih tankerjev, kadar so izven posebnega območja, pristojni organi [države zastave, pod katero pluje ladja] zagotovijo, da so opremljene, kolikor je to razumno in izvedljivo, z instalacijami, ki zagotavljajo skladiščenje naftnih ostankov na krovu ali njihov izpust v sprejemne objekte ali v morje v skladu z zahtevami odstavka (1)(b) tega pravila.
- (3) [...]
- (4) Določbe odstavka (1) tega pravila se ne uporabljajo za izpust čistih ali ločenih balastnih ali neobdelanih naftnih mešanic, pri katerih v nerazredčeni obliki količina nafte ne presega 15 delov na milijon in ki ne izvirajo iz pretovornih črpalk ter niso mešane z ostanki tovora.
- (5) Noben izpust v morje ne sme vsebovati kemikalij ali drugih snovi v takšnih količinah ali koncentracijah, ki so škodljive za morsko okolje, ali kemikalij ali drugih snovi, ki bi bile uporabljene z namenom izogibanja pogojem o izpuščanju, določenim v tem pravilu.
- (6) Naftni ostanki, ki ne morejo biti izpuščeni v morje v skladu z odstavki (1), (2) in (4) tega pravila, ostanejo na krovu ali so izpuščeni v sprejemne objekte.
- (7) [...]

Pravilo 10: Metode za preprečevanje onesnaževanja z nafto z ladij, ki plujejo na posebnih območjih

- (1) V tej prilogi so posebna območja: območje Sredozemskega morja, območje Baltskega morja, območje Črnega morja, območje Rdečega morja, območje Perzijskega zaliva, območje Adenskega zaliva, območje Antarktike in severno-zahodne evropske vode, [kot so opredeljene in navedene v nadaljevanju].
- (2) Ob upoštevanju določb pravila 11 te priloge je:
  - (a) vsak izpust nafte ali naftne mešanice v morje, ki ga povzročijo naftni tankerji in druge ladje s tonažo 400 ton in več, ki niso naftni tankerji, na posebnih območjih prepovedan, [...]
  - (b) [...] vsak izpust nafte ali naftne mešanice v morje, ki ga povzročijo ladje s tonažo manj kot 400 ton, razen naftnih tankerjev, na posebnih območjih prepovedano, razen če nerazredčena vsebina izpuščenih snovi ne presega 15 delov na milijon.
- (3) (a) Določbe odstavka (2) tega pravila se ne uporabljajo za izpust čistega ali ločenega balasta.
  - (b) Določbe pododstavka (2)(a) tega pravila se ne uporabljajo za izpust predelane kalužne vode iz strojnice, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
    - (i) kalužna voda ne prihaja iz pretovornih črpalk;
    - (ii) kalužna voda ni mešana z naftnimi ostanki;
    - (iii) ladja je na poti;
    - (iv) nerazredčena vsebina naftnega izpusta ne presega 15 delov na milijon;
    - (v) na ladji je sistem za filtriranje nafte v skladu s pravilom 16(5) te priloge in
    - (vi) sistem za filtriranje je opremljen z napravo za ustavljanje, ki zagotavlja avtomatično prekinitev izpuščanja, ko koncentracija nafte v izpustu preseže 15 delov na milijon.
- (4) (a) Noben izpust v morje ne sme vsebovati kemikalij ali drugih snovi v takšnih količinah ali koncentracijah, ki so škodljive za morsko okolje, ali kemikalij ali drugih snovi, uporabljenih z namenom izogibanja pogojem za izpuščanje, določenim v tem pravilu.
  - (b) Naftni ostanki, ki ne morejo biti izpuščeni v morje v skladu z odstavkoma (2) ali (3) tega pravila, ostanejo na krovu in so izpuščeni v sprejemne objekte.
- (5) Nič v tem pravilu ladji, ki samo del poti opravi na posebnem območju, ne prepoveduje izpuščanja snovi izven posebnega območja v skladu s pravilom 9 te priloge.
- (6) [...]
- (7) [...]
- (8) [...]

Pravilo 11: Izjeme

Pravili 9 in 10 iz te priloge se ne uporabljata:

- (a) kadar je treba nafto ali naftno mešanico izpustiti v morje zato, da se zagotovi varnost ladje ali rešuje življenje na morju; ali
- (b) kadar je bil izpust nafte ali naftne mešanice v morje posledica poškodbe ladje ali ladijske opreme:
  - (i) pod pogojem, da so bili po nastanku škode ali odkritju izpusta uvedeni vsi razumni ukrepi za preprečitev ali zmanjšanje izpusta; in
  - (ii) da lastnik ali poveljnik nista povzročila škode naklepno ali iz malomarnosti, zavedajoč se, da bo škoda verjetno nastala; ali

- (c) kadar je bil izpust snovi, ki vsebuje nafto, v morje odobren s stani pristojnih organov [države zastave, pod katero pluje ladja] zaradi ukrepanja proti posebnim primerom onesnaženja, da bi se tako zmanjšalo škodo, ki jo je povzročilo onesnaženje. Vsak tak izpust mora odobriti vlada, ki ima jurisdikcijo na območju, kjer se izpust načrtuje.

Del II: Zdravju škodljive tekočine (Marpol 73/78, Priloga II)

Izvleček ustreznih določb Priloge II k Marpol 73/78:

Pravilo 3: Razvrstitev in seznam zdravju škodljivih tekočin

(1) V pravilih iz te priloge so zdravju škodljive tekočine razvrščene v naslednje štiri skupine:

- (a) Kategorija A: zdravju škodljive tekočine, ki pri izpustu v morje med čiščenjem ali raztovarjanjem cistern predstavljajo resno nevarnost za morske vire ali človekovo zdravje ali resno ogrožajo možnosti za rekreacijo ali druge zakonite načine rabe morja; v teh primerih je upravičeno izvajanje strogih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja.
- (b) Kategorija B: zdravju škodljive tekočine, ki pri izpustu v morje med čiščenjem ali raztovarjanjem cistern predstavljajo nevarnost za morske vire ali človekovo zdravje ali ogrožajo možnosti za rekreacijo ali druge zakonite načine rabe morja; v teh primerih je upravičeno izvajanje posebnih ukrepov za preprečevanje onesnaževanja.
- (c) Kategorija C: zdravju škodljive tekočine, ki pri izpustu v morje med čiščenjem ali raztovarjanjem cistern predstavljajo manjšo nevarnost za morske vire ali človekovo zdravje ali v manjši meri ogrožajo možnosti za rekreacijo ali druge zakonite načine rabe morja; v teh primerih so potrebni posebni delovni pogoji.
- (d) Kategorija D: zdravju škodljive tekočine, ki pri izpustu v morje med čiščenjem ali raztovarjanjem cistern predstavljajo prepoznavno nevarnost za morske vire ali človekovo zdravje ali v zelo majhni meri ogrožajo možnosti za rekreacijo ali druge zakonite načine rabe morja; v teh primerih je potrebna določena pozornost glede delovnih pogojev.

(2) [...]

(3) [...]

(4) [...]

[Nadaljnja navodila v zvezi s kategorizacijo snovi, vključno s seznamom razvrščenih snovi, se nahajajo v pravilu 3(2)-(4) in pravilu 4 ter dodatkih k Prilogi II k Marpol 73/78.]

Pravilo 5: Izpust zdravju škodljivih tekočin

Snovi kategorij A, B in C zunaj posebnih območij in snovi kategorije D na vseh območjih

Ob upoštevanju določb [...] pravila 6 te priloge velja naslednje:

- (1) Izpust snovi kategorije A, kakor so opredeljene v pravilu 3(1)(a) te priloge, ali snovi, ki so začasno ocenjene kot take, balastnih vod, odpadnih vod od pranja cistern ali drugih ostankov ali mešanic, ki vsebujejo take snovi, v morje je prepovedano. Če je treba cisterne, ki vsebujejo takšne snovi ali mešanice, oprati, morajo biti odpadne tekočine izpuščene v sprejemne objekte, dokler koncentracija snovi v izpustu ni enaka 0,1 % po teži ali manj in dokler cisterna ni prazna; to ne velja za rumeni ali beli fosfor, pri katerem je dovoljena koncentracija v izpustu 0,01 % po teži. Vsaka voda, ki je bila v cisterne dodana kasneje, je lahko izpuščena v morje, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) ladja je na poti in pluje vsaj s hitrostjo 7 vozlov (za ladje na lastni pogon) ali vsaj s hitrostjo 4 vozle (za ladje, ki nimajo lastnega pogona);
- (b) izpust je izvršen pod vodno gladino, upoštevajoč lokacijo dovodov; in
- (c) izpust je izvršen na mestu, ki je od najbližje obale oddaljeno vsaj 12 navtičnih milj, pri globini vsaj 25 m.

- (2) Izpust snovi kategorije B, kakor so opredeljene v pravilu 3(1)(b) te priloge, ali snovi, ki so začasno ocenjene kot take, balastnih vod, odpadnih vod od pranja cistern ali drugih ostankov ali mešanic, ki vsebujejo take snovi, v morje je prepovedano, razen kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) ladja je na poti in pluje vsaj s hitrostjo 7 vozlov (za ladje na lastni pogon) ali vsaj s hitrostjo 4 vozle (za ladje brez lastnega pogona);
  - (b) postopke in ureditve za izpust so odobrili pristojni organi [države zastave, pod katero pluje ladja]. Takšni postopki in ureditve temeljijo na standardih [IMO] in zagotavljajo, da je koncentracija in stopnja izpuščene snovi takšna, da koncentracija v krmilni brazdi ne presega enega dela na milijon;
  - (c) največja količina tovora, izpuščenega iz posamezne cisterne, in z njo povezanega cevne sistema ne presega največje količine, dovoljene v skladu s postopki, navedenimi v pododstavku (b) tega odstavka, ki v nobenem primeru ne sme presegati 1 m³ ali 1/3000 zmogljivosti cisterne v m³;
  - (d) izpust je izvršen pod vodno gladino, upoštevajoč lokacijo dovodov; in
  - (e) izpust je izvršen na mestu, ki je od najbližje obale oddaljeno vsaj 12 navtičnih milj, pri globini vsaj 25 m.
- (3) Izpust snovi kategorije C, kakor so opredeljene v pravilu 3(1)(c) te priloge, ali snovi, ki so začasno ocenjene kot take, balastnih vod, odpadnih vod od pranja cistern ali drugih ostankov ali mešanic, ki vsebujejo take snovi, v morje je prepovedano, razen kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) ladja je na poti in pluje vsaj s hitrostjo 7 vozlov (za ladje na lastni pogon) ali vsaj s hitrostjo 4 vozle (za ladje brez lastnega pogona);
  - (b) postopke in ureditve za izpust so odobrili pristojni organi [države zastave, pod katero pluje ladja]. Takšni postopki in ureditve temeljijo na standardih [IMO] in zagotavljajo, da je koncentracija in stopnja izpuščene snovi takšna, da koncentracija v krmilni brazdi ne presega 10 delov na milijon;
  - (c) največja količina tovora, izpuščenega iz posamezne cisterne in z njo povezanega cevne sistema ne presega največje količine, dovoljene v skladu s postopki, navedenimi v pododstavku (b) tega odstavka, ki v nobenem primeru ne sme presegati 3 m³ ali 1/1000 zmogljivosti cisterne v m³;
  - (d) izpust je izvršen pod vodno gladino, upoštevajoč lokacijo dovodov; in
  - (e) izpust je izvršen na mestu, ki je od najbližje obale oddaljeno vsaj 12 navtičnih milj, pri globini vsaj 25 m.
- (4) Izpuščanje snovi kategorije D, kakor so opredeljene v pravilu 3(1)(d) te priloge, ali snovi, ki so začasno ocenjene kot take, balastnih vod, odpadnih vod od pranja cistern ali drugih ostankov ali mešanic, ki vsebujejo take snovi, v morje je prepovedano, razen kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) ladja je na poti in pluje vsaj s hitrostjo 7 vozlov (za ladje na lastni pogon) ali vsaj s hitrostjo 4 vozle (za ladje brez lastnega pogona);
  - (b) koncentracija takšnih mešanic ne presega razmerja en del snovi proti deset delov vode; in
  - (c) izpust je izvršen na mestu, ki je od najbližje obale oddaljeno vsaj 12 navtičnih milj.
- (5) Pri odstranjevanju ostankov tovora iz cisterne so lahko uporabljeni ventilacijski postopki, ki jih odobrijo pristojni organi [države zastave, pod katero pluje ladja]. Ti postopki temeljijo na standardih [IMO]. Vsaka voda, ki je v cisterno dodana kasneje, je obravnavana kot čista in zanjo ne veljajo odstavki (1), (2), (3) ali (4) tega pravila.
- (6) Izpust snovi, ki ne spadajo v omenjene kategorije, niso bile začasno ocenjene ali ovrednotene v skladu s pravilom 4(1) te priloge, ali balastnih vod, odpadnih vod od pranja cistern ali drugih ostankov ali mešanic, ki vsebujejo take snovi, v morje je prepovedano.

Snovi kategorij A, B in C na posebnih območjih [v skladu s pravilom 1 Priloge II k Marpol 73/78, vključno z Baltskim morjem]

Ob upoštevanju določb [...] pravila 6 te priloge velja naslednje:

- (7) Izpust snovi kategorije A, kakor so opredeljene v pravilu 3(1)(a) te priloge, ali snovi, ki so začasno ocenjene kot take, balastnih vod, odpadnih vod od pranja cistern ali drugih ostankov ali mešanic, ki vsebujejo take snovi, v morje je prepovedano. Če morajo biti cisterne, ki vsebujejo takšne snovi ali mešanice, oprane, morajo biti odpadne tekočine izpuščene v sprejemne objekte, ki jih mora država, ki meji na posebno območje zagotoviti v skladu s pravilom 7 te priloge, dokler koncentracija snovi v izpustu ni enaka ali manjša od 0,05 % po teži in dokler cisterna ni prazna; to ne velja za rumeni ali beli fosfor, pri katerem je dovoljena koncentracija v izpustu 0,005 % po teži. Vsaka voda, ki je bila v cisterno dodana kasneje, je lahko izpuščena v morje, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) ladja je na poti in pluje vsaj s hitrostjo 7 vozlov (za ladje na lastni pogon) ali vsaj s hitrostjo 4 vozle (za ladje brez lastnega pogona);
  - (b) izpust je izvršen pod vodno gladino, upoštevajoč lokacijo dovodov; in
  - (c) izpust je izvršen na mestu, ki je od najbližje obale oddaljeno vsaj 12 navtičnih milj, pri globini vsaj 25 m.
- (8) Izpust snovi kategorije B, kakor so opredeljene v pravilu 3(1)(b) te priloge, ali snovi, ki so začasno ocenjene kot take, balastnih vod, odpadnih vod od pranja cistern ali drugih ostankov ali mešanic, ki vsebujejo take snovi, v morje je prepovedano, razen kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) cisterna je bila prej oprana v skladu s postopkom, ki so ga odobrili pristojni organi [države zastave, pod katero pluje ladja], temelječim na standardih [IMO], in odpadna voda od pranja je bila izlita v sprejemne objekte;
  - (b) ladja je na poti in pluje vsaj s hitrostjo 7 vozlov (za ladje na lastni pogon) ali vsaj s hitrostjo 4 vozle (za ladje brez lastnega pogona);
  - (c) postopke in ureditve za izpust in pranje so odobrili pristojni organi [države zastave, pod katero pluje ladja]. Takšni postopki in ureditve temeljijo na standardih [IMO] in zagotavljajo, da je koncentracija in stopnja izpuščene snovi takšna, da koncentracija v krmilni brazdi ne presega enega dela na milijon;
  - (d) izpust je izvršen pod vodno gladino, upoštevajoč lokacijo dovodov; in
  - (e) izpust je izvršen na mestu, ki je od najbližje obale oddaljeno vsaj 12 navtičnih milj, pri globini vsaj 25 m.
- (9) Izpust snovi kategorije C, kakor so opredeljene v pravilu 3(1)(c) te priloge, ali snovi, ki so začasno ocenjene kot take, balastnih vod, odpadnih vod od pranja cistern ali drugih ostankov ali mešanic, ki vsebujejo take snovi, v morje je prepovedano, razen kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) ladja je na poti in pluje vsaj s hitrostjo 7 vozlov (za ladje na lastni pogon) ali vsaj s hitrostjo 4 vozle (za ladje brez lastnega pogona);
  - (b) postopke in ureditve za izpust so odobrili pristojni organi [države zastave, pod katero pluje ladja]. Takšni postopki in ureditve temeljijo na standardih [IMO] in zagotavljajo, da je koncentracija in stopnja izpuščene snovi takšna, da koncentracija v krmilni brazdi ne presega enega dela na milijon;
  - (c) največja količina tovora, izpuščenega iz posamezne cisterne in z njo povezanega cevne sistema ne presega največje količine, dovoljene v skladu s postopki, navedenimi v pododstavku (b) tega odstavka, ki v nobenem primeru ne sme presegati 1 m³ ali 1/3000 zmogljivosti cisterne v m³;

- (d) izpust je izvršen pod vodno gladino, upoštevajoč lokacijo dovodov; in
  - (e) izpust je izvršen na mestu, ki je od najbližje obale oddaljeno vsaj 12 navtičnih milj, pri globini vsaj 25 m.
- (10) Pri odstranjevanju ostankov tovora iz cisterne so lahko uporabljeni ventilacijski postopki, ki jihodobrijo pristojni organi [države zastave, pod katero pluje ladja]. Ti postopki temeljijo na standardih [IMO]. Vsaka voda, ki je v cisterne dodana kasneje, je obravnavana kot čista in zanjo ne veljajo odstavki (7), (8), ali (9) tega pravila.
- (11) Izpust snovi, ki ne spadajo v omenjene kategorije, niso bile začasno ocenjene ali ovrednotene v skladu s pravilom 4(1) te priloge, ali balastnih vod, odpadnih vod od pranja cistern ali drugih ostankov ali mešanic, ki vsebujejo take snovi, v morje je prepovedano.
- (12) Nič v tem pravilu ladji ne prepoveduje, da obdrži na krovu ostanke tovora kategorije B ali C in take ostanke izpusti izven posebnega območja v skladu z odstavkom (2) oziroma (3) tega pravila.

Pravilo 6: Izjeme

Pravilo 5 te priloge se ne uporablja:

- (a) kadar je treba zdravju škodljive tekočine ali mešanice, ki vsebujejo take snovi, izpustiti v morje zato, da se zagotovi varnost ladje ali rešuje življenje na morju; ali
  - (b) kadar je bil izpust zdravju škodljive tekočine ali mešanice, ki vsebujejo take snovi, v morje posledica poškodbe ladje ali ladijske opreme:
    - (i) pod pogojem, da so bili po nastanku škode ali odkritju izpusta uvedeni vsi razumni ukrepi za preprečitev ali zmanjšanje izpusta; in
    - (ii) da lastnik ali poveljnik nista povzročila škode naklepno ali iz malomarnosti, zavedajoč se, da bo škoda verjetno nastala; ali
  - (c) kadar je bil izpust zdravju škodljive tekočine ali mešanice, ki vsebujejo take snovi, v morje odobren s stani pristojnih organov [države zastave, pod katero pluje ladja] zaradi ukrepanja proti posebnim primerom onesnaženja, da bi se tako zmanjšalo škodo, ki jo je povzročilo onesnaženje. Vsak tak izpust mora odobriti vlada, ki ima jurisdikcijo na območju, kjer se izpust načrtuje.
-

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/36/ES**z dne 7. septembra 2005****o priznavanju poklicnih kvalifikacij****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 40, člena 47(1), prvega in tretjega stavka člena 47(2) ter člena 55 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 3(1)(c) Pogodbe je eden od ciljev Skupnosti odprava ovir za prost pretok oseb in storitev med državami članicami. Za državljane držav članic to vključuje zlasti pravico, da kot samozaposlene ali zaposlene osebe opravljajo poklic v državi članici, ki ni država, v kateri so pridobili svoje poklicne kvalifikacije. Člen 47(1) Pogodbe določa tudi, da se sprejmejo direktive za vzajemno priznavanje diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah.

(2) Komisija je po sestanku Evropskega sveta v Lizboni 23. in 24. marca 2000 sprejela Sporočilo o „Strategiji notranjega trga za storitve“, zlasti z namenom, da bi bilo prosto opravljanje storitev v Skupnosti tako enostavno kot opravljanje storitev znotraj posamezne države članice. Evropski svet je na podlagi Sporočila Komisije z naslovom „Novi evropski trgi dela, odprti za vse, dostopni za vse“ na sestanku v Stockholmu 23. in 24. marca 2001 Komisijo zadolžil, da predstavi „posebne predloge za Evropski svet spomladi 2002 za bolj enoten, pregleden in prilagodljiv sistem priznavanja kvalifikacij“.

⁽¹⁾ UL C 181 E, 30.7.2002, str. 183.

⁽²⁾ UL C 61, 14.3.2003, str. 67.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 11. februarja 2004 (UL C 97 E, 22.4.2004, str. 230), Skupno stališče Sveta z dne 21. decembra 2004 (UL C 58 E, 8.3.2005, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 6. junija 2005.

(3) Zagotovilo, ki ga daje ta direktiva osebam, ki so pridobile svoje poklicne kvalifikacije v eni državi članici, da bodo imele dostop do istega poklica in ga opravljale v drugi državi članici z enakimi pravicami, kot jih imajo državljani te države, ne vpliva na obveznost migranta, da izpolni vse nediskriminatorne pogoje za opravljanje poklica, ki jih lahko določi ta država članica, če so objektivno upravičeni in sorazmerni.

(4) Da bi se olajšalo prosto opravljanje storitev, so potrebna pravila, ki bi razširila možnost opravljanja poklicnih dejavnosti z izvirnimi poklicnimi nazivi. Za storitve informacijske družbe na daljavo se uporabljajo tudi določbe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu ⁽⁴⁾.

(5) Z ozirom na različne sisteme, ki so vzpostavljeni za občasno ali priložnostno čezmejno opravljanje storitev na eni strani in za ustanovitev na drugi strani, je potrebno jasno določiti merila za razlikovanje med tema dvema pojmovoma v primeru premika ponudnikov storitev na ozemlje države članice gostiteljice.

(6) Olajšanje opravljanja storitev je treba zagotoviti ob strogem spoštovanju javnega zdravja in varnosti ter varstva potrošnikov. Zato je treba predvideti posebne določbe za opravljanje občasnih ali priložnostnih čezmejnih storitev za regulirane poklice, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost.

(7) Države članice gostiteljice lahko, kadar je to potrebno in v skladu z zakonodajo Skupnosti, določijo zahteve po prijavi. Te zahteve ne smejo nesorazmerno obremeniti ponudnikov storitev niti ovirati ali zmanjšati privlačnosti uresničevanja svobode opravljanja storitev. Potrebo po takih zahtevah je treba redno preverjati glede na napredek, dosežen pri določanju okvira Skupnosti za administrativno sodelovanje med državami članicami.

⁽⁴⁾ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

- (8) Za ponudnika storitev bi morala veljati disciplinska pravila države članice gostiteljice, neposredno in posebej povezana s poklicnimi kvalifikacijami, kot so opredelitev poklica, področje dejavnosti, ki jih poklic zajema ali ki so rezervirane za ta poklic, uporaba poklicnih nazivov ter huda malomarnost pri opravljanju poklica, ki je neposredno in posebno povezana z zaščito potrošnikov in varnostjo.
- (9) Čeprav je treba zaradi svobode ustanavljanja ohraniti načela in zaščitne ukrepe, ki so podlaga za različne veljavne sisteme priznavanja, se morajo njihova pravila izboljšati glede na pridobljene izkušnje. Poleg tega so bile zadevne direktive večkrat spremenjene, zato je njihove določbe treba preoblikovati in poenostaviti tako, da se standardizirajo načela, ki se uporabljajo. Zato je treba zamenjati direktivi Sveta 89/48/EGS⁽¹⁾ in 92/51/EGS⁽²⁾ kakor tudi Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 1999/42/ES⁽³⁾ o splošnem sistemu priznavanja poklicnih kvalifikacij ter direktive Sveta 77/452/EGS⁽⁴⁾, 77/453/EGS⁽⁵⁾, 78/686/EGS⁽⁶⁾, 78/687/EGS⁽⁷⁾, 78/1026/EGS⁽⁸⁾, 78/1027/EGS⁽⁹⁾, 80/154/EGS⁽¹⁰⁾, 80/155/EGS⁽¹¹⁾, 85/384/EGS⁽¹²⁾, 85/432/EGS⁽¹³⁾, 85/433/EGS⁽¹⁴⁾ in 93/16/EGS⁽¹⁵⁾ v zvezi s poklici medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, veterinarja, babice, arhitekta, farmacevta in zdravnika, tako da se združijo v enotno besedilo.
- (10) Ta direktiva ne preprečuje možnosti, da države članice v skladu s svojimi pravili priznavajo poklicne kvalifikacije, ki so jih državljani tretjih držav pridobili izven ozemlja Evropske unije. Vsekakor pa se mora pri priznavanju vedno upoštevati minimalne pogoje usposobljenosti za določene poklice.
- (11) Države članice naj bi za poklice, za katere se uporablja splošni sistem priznavanja kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: splošni sistem), ohranile pravico, da določijo minimalno raven kvalifikacij, potrebno za zagotovitev
- kakovosti storitev, ki se opravljajo na njihovem ozemlju. Vendar pa v skladu s členi 10, 39 in 43 Pogodbe ne smejo zahtevati, da državljan države članice pridobi kvalifikacije, ki jih na splošno določajo le za diplome, podeljene v nacionalnem sistemu izobraževanja, če je taka oseba že pridobila vse ali del teh kvalifikacij v drugi državi članici. Zato je treba določiti, da mora vsaka država članica gostiteljica, kjer je poklic reguliran, upoštevati kvalifikacije, pridobljene v drugi državi članici, ter oceniti, ali ustrezajo zahtevanim kvalifikacijam. Splošni sistem priznavanja pa državam članicam ne onemogoča, da za osebo, ki na njenem ozemlju opravlja poklic, uporabijo posebne zahteve glede uporabe poklicnih pravil, upravičenih s splošnim javnim interesom. Ta pravila se na primer nanašajo na organizacijo poklica, poklicne standarde, vključno s tistimi o etiki, nadzoru in odgovornosti. Namen te direktive ni poseganje v upravičen interes držav članic, da preprečijo, da se njihovi državljani izognejo uporabi nacionalnega prava na področju poklicev.
- (12) Ta direktiva ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij v državah članicah, ki so bile pridobljene v drugih državah članicah. Ne ureja pa priznavanja sklepov o priznavanju držav članic, ki jih v skladu s to direktivo sprejmejo druge države članice. Posledično se posamezniki, katerih poklicne kvalifikacije so bile priznane v skladu s to direktivo, na to priznanje ne morejo sklicevati, da bi v državi članici izvora uveljavljali pravice, ki ne izvirajo iz poklicnih kvalifikacij, ki so jih pridobili v tej državi članici, razen če dokažejo, da so pridobili dodatne poklicne kvalifikacije v državi članici gostiteljici.
- (13) Da bi opredelili mehanizem priznavanja po splošnem sistemu, je treba različne nacionalne sheme izobraževanja in usposabljanj zbrati v različne stopnje. Te stopnje, vzpostavljene zgolj za namen delovanja splošnega sistema, nimajo nobenega vpliva na nacionalne strukture izobraževanja in usposabljanja niti na pristojnosti držav članic na tem področju.

(1) UL L 19, 24.1.1989, str. 16. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2001/19/ES (UL L 206, 31.7.2001, str. 1).

(2) UL L 209, 24.7.1992, str. 25. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena s Sklepom Komisije 2004/108/ES (UL L 32, 5.2.2004, str. 15).

(3) UL L 201, 31.7.1999, str. 77.

(4) UL L 176, 15.7.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(5) UL L 176, 15.7.1977, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.

(6) UL L 233, 24.8.1978, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(7) UL L 233, 24.8.1978, str. 10. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(8) UL L 362, 23.12.1978, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.

(9) UL L 362, 23.12.1978, str. 7. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.

(10) UL L 33, 11.2.1980, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(11) UL L 33, 11.2.1980, str. 8. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.

(12) UL L 223, 21.8.1985, str. 15. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(13) UL L 253, 24.9.1985, str. 34. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/19/ES.

(14) UL L 253, 24.9.1985, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(15) UL L 165, 7.7.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

- (14) Mehanizem priznavanja, vzpostavljen z direktivama 89/48/EGS in 92/51/EGS, ostaja nespremenjen. Posledično imajo imetniki diplom, ki dokazujejo uspešno dokončanje usposabljanja na stopnji, ki presega srednjo stopnjo in traja vsaj eno leto, pravico dostopa do reguliranih poklicev v državi članici, v kateri je tak dostop omogočen na podlagi diplome, ki dokazuje uspešno dokončanje štiriletnega visokošolskega ali univerzitetnega študija, ne glede to, v katero stopnjo ta diploma spada v državi članici gostiteljici. Nasprotno pa je v primerih, ko je dostop do reguliranih poklicev pogojen z uspešnim dokončanjem visokošolskega ali univerzitetnega študija, ki traja več kot štiri leta, ta dostop omogočen le imetnikom diplom, ki dokazujejo uspešno dokončanje visokošolskega ali univerzitetnega študija, ki traja najmanj tri leta.
- (15) V primeru, da minimalni pogoji usposobljenosti za dostop do poklicev, ki jih ureja splošni sistem, niso usklajeni, je treba državam članicam gostiteljicam omogočiti, da uvedejo dopolnilni ukrep. Ta ukrep mora biti sorazmeren in mora zlasti upoštevati prosilčeve poklicne izkušnje. Izkušnje kažejo, da z zahtevo, naj migrant izbere preizkus poklicne usposobljenosti ali prilagoditveno obdobje, zagotovimo ustrezne varovalne ukrepe glede njegove ravni kvalifikacij, tako da je treba kakršno koli odstopanje od te izbire vedno utemeljiti z nujno zahtevo, ki je v splošnem interesu.
- (16) Različna poklicna združenja in organizacije ali države članice bi morali imeti možnost predlagati skupna izhodišča na evropski ravni, da bi spodbudili prost pretok strokovnjakov in ob tem zagotovili ustrezno raven kvalifikacij. Ta direktiva bi morala te pobude upoštevati pod določenimi pogoji in v skladu s pristojnostjo držav članic, da določijo kvalifikacije, potrebne za opravljanje poklicev na njihovem ozemlju, vsebino in organizacijo svojih sistemov izobraževanja in poklicnega usposabljanja ter v skladu z zakonodajo Skupnosti zlasti na področju konkurence, hkrati pa spodbujati bolj avtomatično priznavanje v skladu s splošnim sistemom. Poklicna združenja, ki lahko predložijo skupna izhodišča, morajo biti zastopana na nacionalni in evropski ravni. Skupno izhodišče je sklop meril, ki omogoča uskladitev vseh pomembnih razlik, ugotovljenih v zahtevah usposobljenosti v vsaj dveh tretjinah držav članic, vključno z vsemi državami članicami, ki regulirajo ta poklic. Ta merila bi lahko na primer zajemala zahteve, kot so dodatno izobraževanje, prilagoditveno obdobje pod nadzorom, preizkus poklicne usposobljenosti ali predpisana minimalna raven poklicnih izkušenj ali kombinacija teh.
- (17) Da bi upoštevali vse primere, za katere še vedno ni določb o priznavanju poklicnih kvalifikacij, je treba splošni sistem razširiti na tiste primere, ki jih ne zajema posebni sistem, bodisi kadar poklic ni zajet v enega od teh sistemov bodisi kadar je poklic zajet v tak poseben sistem, vendar prosilec zaradi posebnega ali izjemnega razloga ne izpolnjuje pogojev, da bi sistem veljal zanj.
- (18) Pravila, ki dovoljujejo dostop do vrste industrijskih, trgovinskih in obrtnih dejavnosti, je treba v državah članicah, kjer so ti poklici regulirani, če so se te dejavnosti opravljale ustrezno dolgo v drugi državi članici, poenostaviti, hkrati pa ohraniti za te dejavnosti sistem avtomatičnega priznavanja, ki temelji na poklicnih izkušnjah.
- (19) Prost pretok in vzajemno priznavanje dokazil o formalnih kvalifikacijah zdravnikov, medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, zobozdravnikov, veterinarjev, babic, farmacevtov in arhitektov mora temeljiti na osnovnem načelu avtomatičnega priznavanja dokazil o formalnih kvalifikacijah na podlagi usklajenih minimalnih pogojev usposobljenosti. Poleg tega je treba v državah članicah dostop do poklicev zdravnika, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, veterinarja, babice in farmacevta pogojevati z določeno kvalifikacijo in s tem zagotoviti, da je taka oseba opravila usposabljanje, ki izpolnjuje določene minimalne pogoje. Ta sistem je treba dopolniti z določenim številom pridobljenih pravic, ki jih lahko usposobljeni strokovnjaki uresničujejo pod določenimi pogoji.
- (20) Da bi upoštevali posebnosti izobraževalnega sistema zdravnikov in zobozdravnikov ter ustreznega pravnega reda Skupnosti na področju vzajemnega priznavanja, bi se načelo avtomatičnega priznavanja zdravniških in zobozdravniških specializacij, ki so skupne vsaj dvema državam članicama, moralo še naprej uporabljati za vse specializacije, priznane na dan sprejetja te direktive. Toda pri prizadevanjih za poenostavitev sistema naj se avtomatično priznavanje uporablja po datumu začetka veljavnosti te direktive le za tiste nove zdravniške specializacije, ki so skupne vsaj dvema petinama držav članic. Poleg tega ta direktiva ne ovira držav članic, da se med seboj dogovorijo o avtomatičnem priznavanju nekaterih skupnih zdravniških in zobozdravniških specializacij, ki se po tej direktivi ne priznavajo avtomatično, v skladu z lastnimi pravili.
- (21) Avtomatično priznavanje formalnih kvalifikacij zdravnikov z osnovno usposobljenostjo ne sme vplivati na pristojnost držav članic, da te kvalifikacije povežejo s poklicnimi dejavnostmi ali ne.

- (22) Vse države članice morajo priznati poklic zobozdravnika kot poseben poklic, ločen od poklica zdravnika, ne glede na to, ali je specializiran iz stomatologije. Države članice morajo zagotoviti, da zobozdravniki med usposabljanjem pridobijo večšine, potrebne za preprečevanje, diagnosticiranje in zdravljenje nepravilnosti in boleznih zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv. Zobozdravniško poklicno dejavnost morajo opravljati osebe, ki imajo zobozdravniške kvalifikacije, določene v tej direktivi.
- (23) Zdi se, da ni zaželeno, da se določi standardizirano usposabljanje za babice v vseh državah članicah. Nasprotno, državam članicam bi bilo treba zagotoviti čim več svobode pri organizaciji usposabljanja.
- (24) Z namenom poenostavitve te direktive se je v njej treba sklicevati na pojem „farmacevt“ in tako omejiti področje določb, povezanih z avtomatičnim priznavanjem kvalifikacij, brez poseganja v posebne značilnosti nacionalnih predpisov, ki urejajo te dejavnosti.
- (25) Osebe s kvalifikacijami farmacevta so specialisti s področja zdravil in bi načeloma morali imeti dostop do minimalnega obsega dejavnosti na tem področju v vseh državah članicah. Pri določitvi tega minimalnega obsega ta direktiva ne sme omejevati dejavnosti, dostopnih farmacevtom v državah članicah, zlasti kar zadeva biomedicinske analize, niti ustvarjati monopola, saj naj bi to ostalo izključno v pristojnosti držav članic. Določbe te direktive ne posegajo v možnost držav članic, da uvedejo dodatne pogoje usposobljenosti za dostop do dejavnosti, ki niso vključene v usklajeni minimalni obseg dejavnosti. To pomeni, da bi morala država članica gostiteljica imeti možnosti, da uvede te pogoje za državljane s kvalifikacijami, zajetimi v avtomatično priznavanje v smislu te direktive.
- (26) Ta direktiva ne usklajuje vseh pogojev za dostop do in opravljanje lekarniške dejavnosti. Države članice bi morale ohraniti pristojnost zlasti glede geografske porazdelitve lekarn in monopola za izdajanje zdravil. Ta direktiva ne spreminja zakonov in drugih predpisov držav članic, ki podjetjem prepovedujejo opravljanje določenih lekarniških dejavnosti ali določajo pogoje za opravljanje te dejavnosti.
- (27) Arhitekturno oblikovanje, kakovost zgradb, njihova usklajenost z okoljem, spoštovanje naravne in mestne krajine ter javna in zasebna dediščina so zadeve javnega interesa. Vzajemno priznavanje kvalifikacij mora zato temeljiti na merilih kakovosti in količine, ki zagotavljajo, da so osebe s priznanimi kvalifikacijami sposobne razumeti in uresničiti potrebe posameznikov, družbenih skupin in organov oblasti, kar zadeva prostorsko načrtovanje, oblikovanje, organizacijo in realizacijo struktur, ohranitev in izkoriščanje stavbne dediščine in zaščito naravnega ravnovesja.
- (28) Nacionalni predpisi na področju arhitekture ter o dostopu do in opravljanju poklicnih dejavnosti arhitekta se zelo razlikujejo. V večini držav članic opravljajo arhitekturne dejavnosti pravno ali dejansko osebe, ki imajo samo poklicni naziv arhitekta ali pa imajo poleg tega naziva še drug naziv, pri čemer te osebe nimajo monopola pri opravljanju takih dejavnosti, razen če zakonodajne določbe ne določajo drugače. Te dejavnosti ali nekatere od njih lahko opravljajo tudi drugi strokovnjaki, zlasti inženirji, ki so opravili specializirano usposabljanje v gradbeništvu ali zidarstvu. Z namenom poenostavitve te direktive se je v njej treba sklicevati na pojem „arhitekt“, da bi omejili področje določb, povezanih z avtomatičnim priznavanjem kvalifikacij na področju arhitekture, brez poseganja v posebne značilnosti nacionalnih predpisov, ki urejajo te dejavnosti.
- (29) Kadar poklicna organizacija ali združenje na nacionalni in evropski ravni za reguliran poklic poda utemeljeno zahtevo za posebne določbe za priznavanje kvalifikacij na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposabljanja, Komisija oceni primernost sprejetja predloga spremembe te direktive.
- (30) Da bi zagotovili učinkovitost sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij, je treba za izvajanje sistema določiti enotne formalnosti in postopkovna pravila ter nekatere podrobnosti o opravljanju poklica.
- (31) Ker bo sodelovanje med posameznimi državami članicami ter med njimi in Komisijo olajšalo izvajanje te direktive in izpolnjevanje iz nje izhajajočih obveznosti, je treba organizirati načine sodelovanja.

- (32) Uvedba poklicnih izkaznic na evropski ravni s strani poklicnih združenj ali organizacij bi lahko olajšala mobilnost strokovnjakov, predvsem prek pospešene izmenjave podatkov med državo gostiteljico iz državo članico izvora. Ta poklicna izkaznica bi omogočala spremljanje poklicne poti strokovnjakov, ki se nastanijo v različnih državah članicah. Te izkaznice bi lahko vsebovale, ob polnem spoštovanju določb o varstvu podatkov, podatke o poklicnih kvalifikacijah strokovnjaka (univerza ali izobraževalna ustanova, pridobljene kvalifikacije, poklicne izkušnje), njegovem zakonitem sedežu, sankcijah zoper njega v zvezi s poklicem in podrobnosti zadevnega pristojnega organa.
- (33) Ustanovitev mreže kontaktnih točk z nalogo zagotoviti podatke in pomagati državljanom držav članic bo omogočila zagotovitev preglednosti sistema priznavanja. Te kontaktne točke bodo vsakemu državljanu, ki bo za to zaprosil, zagotovile vse informacije in naslove, povezane s postopkom priznavanja. Določitev ene kontaktne točke v vsaki državi članici v tej mreži ne vpliva na organizacijo pristojnosti na nacionalni ravni. Zlasti ne preprečuje imenovanja več uradov na nacionalni ravni, pri čemer so kontaktne točke, imenovane v tej mreži, odgovorne za usklajevanje z drugimi uradi in obveščanje državljanov, kadar je to potrebno, o podrobnostih glede pristojnega urada.
- (34) Upravljanje različnih sistemov priznavanja, ustanovljenih na podlagi sektorskih direktiv in splošnega sistema, se je izkazalo za nerodno in zapleteno. Zato je treba poenostaviti upravljanje in posodobiti to direktivo tako, da se upošteva znanstveni in tehnični napredek, zlasti kadar so minimalni pogoji usposobljenosti usklajeni, da bi se poklicne kvalifikacije priznavale avtomatično. V ta namen je treba ustanoviti enotni odbor za priznavanje poklicnih kvalifikacij in zagotoviti primerno vključenost predstavnikov poklicnih organizacij, tudi na evropski ravni.
- (35) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s postopkom iz Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (36) Države članice bodo pripravile redna poročila o izvajanju te direktive, ki bodo vsebovala statistične podatke, kar bo omogočilo opredelitev učinka sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij.
- (37) Treba je uvesti primeren postopek za sprejemanje časasnih ukrepov, če bi v državi članici ob uporabi katere koli določbe te direktive naleteli na večje težave.
- (38) Določbe te direktive ne vplivajo na pristojnosti držav članic glede organizacije njihovega nacionalnega sistema socialne varnosti in določanja dejavnosti, ki se morajo izvajati v skladu s tem sistemom.
- (39) Vseživljenjsko učenje je glede na hitrost tehnoloških sprememb in znanstvenega napredka posebej pomembno za številne poklice. Države članice morajo zato sprejeti podrobne ureditve, ki bodo zagotovile, da bodo strokovnjaki z ustreznim stalnim usposabljanjem sledili tehničnemu in znanstvenemu napredku.
- (40) Ker cilja te direktive, in sicer racionalizacije, poenostavitve in izboljšanja pravil za priznavanje poklicnih kvalifikacij, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se zato ta cilj lažje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (41) Ta direktiva ne posega v uporabo členov 39(4) in 45 Pogodbe, kar zadeva predvsem notarje.
- (42) Ta direktiva v zvezi s pravico ustanavljanja in opravljanja storitev ne posega v druge posebne pravne določbe v zvezi s priznavanjem poklicnih kvalifikacij, kot so določbe na področju prometa, za zavarovalne zastopnike in zakonite revizorje. Ta direktiva ne vpliva na izvajanje Direktive Sveta 77/249/EGS z dne 22. marca 1977 o učinkovitem uresničevanju svobode opravljanja storitev odvetnikov⁽²⁾ ali Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/5/ES z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena⁽³⁾. Priznavanje poklicnih kvalifikacij za odvetnike za namen takojšnje ustanovitve s poklicnim nazivom države članice gostiteljice se mora urediti v tej direktivi.

(1) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(2) UL L 78, 26.3.1977, str. 17. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(3) UL L 77, 14.3.1998, str. 36. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(43) V kolikor so le-ti prav tako regulirani, direktiva velja tudi za svobodne poklice, ki so v skladu s to direktivo poklici, ki jih na podlagi zadevnih poklicnih kvalifikacij osebno, odgovorno in v poklicno neodvisni vlogi opravljajo osebe, ki izvajajo intelektualne in konceptualne storitve v interesu stranke in javnosti. V skladu s Pogodbo je izvajanje poklica v državi članici lahko predmet določenih pravnih omejitev na podlagi nacionalne zakonodaje in drugih predpisov, ki jih v tem okviru samostojno določijo posamezna predstavništva poklica, ki zagotavljajo in razvijajo profesionalnost in kakovost storitve ter zaupnost odnosov s stranko.

(44) Ta direktiva ne vpliva na ukrepe, potrebne za zagotovitev visoke ravni zdravja in varstva potrošnikov —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen

Ta direktiva določa pravila, v skladu s katerimi država članica, ki pogojuje dostop do reguliranih poklicev ali njihovo opravljanje na svojem ozemlju s posebnimi poklicnimi kvalifikacijami (v nadaljnjem besedilu: država članica gostiteljica), priznava poklicne kvalifikacije, pridobljene v eni ali več državah članicah (v nadaljnjem besedilu: država članica izvora), ki omogočajo imetniku navedenih kvalifikacij, da tam opravlja isti poklic, kot zadosten pogoj za dostop do in opravljanje tega poklica.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse državljane države članice, ki želijo kot samozaposlene ali zaposlene osebe opravljati reguliran poklic, vključno s svobodnim poklicem, v državi članici, v kateri niso pridobili svojih poklicnih kvalifikacij.

2. Vsaka država članica lahko dovoli državljanom države članice, ki imajo dokazila o poklicnih kvalifikacijah, ki jih niso pridobili v tej državi članici, da na njenem ozemlju opravljajo reguliran poklic v smislu člena 3(1)(a) v skladu z njenimi pravili. V primeru poklicev, zajetih v poglavju III naslova III, se pri tem začetnem priznavanju spoštuje minimalne pogoje usposobljenosti, določene v omenjenem poglavju.

3. Če so za določen reguliran poklic v ločenem aktu zakonodaje Skupnosti določene druge posebne ureditve, neposredno povezane s priznavanjem poklicnih kvalifikacij, se ustrezne določbe te direktive ne uporabljajo.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „reguliran poklic“: poklicna dejavnost ali skupina poklicnih dejavnosti, katerih dostop do, opravljanje ali enega od načinov opravljanja neposredno ali posredno določajo zakoni ali drugi predpisi glede posebnih poklicnih kvalifikacij; način opravljanja dejavnosti zajema zlasti uporabo poklicnega naziva, ki je z zakoni ali drugimi predpisi omejen na imetnike določene poklicne kvalifikacije. Kadar se prvi stavek opredelitve ne uporablja, se poklic iz odstavka 2 obravnava kot reguliran poklic;
- (b) „poklicne kvalifikacije“: kvalifikacije, ki se izkazujejo z dokazili o formalnih kvalifikacijah, potrdilom o kompetenci, navedenim v členu 11(a)(i), in/ali poklicnimi izkušnjami;
- (c) „dokazila o formalnih kvalifikacijah“: diplome, spričevala in druga dokazila o uspešno dokončanem poklicnem usposabljanju, pridobljenem predvsem v Skupnosti, ki jih izda organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države članice. Kadar se prvi stavek te opredelitve ne uporablja, se dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v odstavku 3, obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah;
- (d) „pristojni organ“: vsak organ ali telo, ki ga država članica pooblasti, da izdaja ali sprejema dokazila o usposabljanju in druge dokumente ali podatke ter da sprejema prošnje in sklepe iz te direktive;
- (e) „regulirano izobraževanje in usposabljanje“: kakršno koli usposabljanje, ki je posebej namenjeno opravljanju določenega poklica in ki zajema program ali programe, dopolnjene, kadar je to primerno, s poklicnim usposabljanjem ali pripravništvom oziroma strokovno prakso.

Struktura in raven poklicnega usposabljanja, pripravništva ali poklicne prakse se določi z zakoni ali drugimi predpisi zadevne države članice, ali ju nadzoruje ali odobri za to imenovan organ;

(f) „poklicne izkušnje“: dejansko in zakonito opravljanje poklica v državi članici;

(g) „prilagoditveno obdobje“: opravljanje reguliranega poklica v državi članici gostiteljici pod odgovornostjo usposobljenega strokovnjaka iz tega poklica; takemu obdobju dela pod nadzorom po možnosti sledi nadaljnje usposabljanje. To obdobje dela pod nadzorom se oceni. Pristojni organ v državi članici gostiteljici določi podrobna pravila, ki urejajo prilagoditveno obdobje in njegovo oceno ter status nadzorovanega migranta.

Pristojni organi države članice gostiteljice v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti določijo status, ki ga ima v tej državi oseba, ki opravlja obdobje dela pod nadzorom, zlasti pravico do bivanja ter obveznosti, socialne pravice in prejemke, nadomestila in osebne prejemke;

(h) „preizkus poklicne usposobljenosti“: preizkus, omejen na prosilčevo poklicno znanje, ki ga izvedejo pristojni organi države članice gostiteljice, da bi ocenili sposobnost prosilca za opravljanje reguliranega poklica v tej državi članici. Da bi omogočili opravljanje tega preizkusa, pristojni organi na podlagi primerjave izobrazbe in usposobljenosti, ki se zahteva v tej državi članici, z izobrazbo in usposobljenostjo, ki jo je pridobil prosilec, sestavijo seznam predmetov, ki niso zajeti v diplomi ali drugih dokazilih o formalnih kvalifikacijah, ki jih ima prosilec.

Pri preizkusu poklicne usposobljenosti je treba upoštevati dejstvo, da prosilec v državi članici izvora ali državi članici, iz katere prihaja, velja za usposobljenega strokovnjaka. Preizkus zajema predmete s seznama, katerih poznavanje je bistveno za opravljanje poklica v državi članici gostiteljici. Preizkus lahko zajema tudi poznavanje poklicnih pravil, ki veljajo za take dejavnosti v državi članici gostiteljici.

Podrobno prijavo za preizkus poklicne usposobljenosti in status prosilca v državi članici gostiteljici, ki se želi pripraviti za preizkus poklicne usposobljenosti v tej državi, določijo pristojni organi te države članice;

(i) „direktor podjetja“: oseba, ki v podjetju na zadevnem poklicnem področju opravlja dejavnost:

(i) kot direktor podjetja ali direktor podružnice podjetja; ali

(ii) kot namestnik lastnika ali direktorja podjetja, kadar ima na tem položaju enako odgovornost kot lastnik ali direktor, ki ga zastopa; ali

(iii) na vodilnem položaju, kjer opravlja naloge komercialne in/ali tehnične narave in je odgovoren za enega ali več oddelkov podjetja.

2. Poklic, ki ga opravljajo člani združenja ali organizacije, naštetih v Prilogi I, se obravnava kot reguliran poklic.

Namen združenj ali organizacij iz prvega pododstavka je zlasti spodbujati in ohranjati visok standard na zadevnem poklicnem področju. Združenja in organizacije so priznane s strani držav članic v posebni obliki in izdajajo svojim članom dokazila o formalnih kvalifikacijah, zagotavljajo, da člani spoštujejo predpisana pravila poklicnega obnašanja in jim dodelijo pravico do uporabe naziva ali okrajšanega naziva ali do upravičenosti statusa, ki ustreza tem formalnim kvalifikacijam.

Vsakokrat, ko država članica podeli priznanje združenju ali organizaciji iz prvega pododstavka, o tem obvesti Komisijo, ki objavi ustrezno uradno obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda tretja država, se obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, če ima imetnik tri leta poklicnih izkušenj v zadevnem poklicu na ozemlju države članice, ki je priznala ta dokazila o formalnih kvalifikacijah v skladu s členom 2(2), kar potrди ta država članica.

Člen 4

Učinki priznavanja

1. Priznavanje poklicnih kvalifikacij s strani države članice gostiteljice omogoča prosilcu dostop do tistega poklica v tej državi članici, za katerega je usposobljen v državi članici izvora, in da ga opravlja v državi članici gostiteljici pod enakimi pogoji, kot veljajo za njene državljane.

2. Za namene te direktive je poklic, ki ga prosilec želi opravljati v državi članici gostiteljici, enak poklicu, za katerega je usposobljen v državi članici izvora, če so dejavnosti, ki jih poklic zajema, primerljive.

NASLOV II

SVOBODA OPRAVLJANJA STORITEV

Člen 5

Načelo svobode opravljanja storitev

1. Brez poseganja v posebne določbe zakonodaje Skupnosti in v člena 6 in 7 te direktive, države članice ne smejo iz kakršnega koli razloga, povezanega s poklicnimi kvalifikacijami, omejevati svobode opravljanja storitev v drugi državi članici:

(a) če je ponudnik storitev zakonito ustanovljen v državi članici za namene opravljanja istega poklica v tej državi članici (v nadaljnjem besedilu: „država članica sedeža“), in

(b) kadar ponudnik storitev opravlja storitev druge, če je ta poklic opravljal v državi članici sedeža vsaj dve leti v obdobju desetih let pred opravljanjem storitev, če poklic v tej državi članici ni reguliran. Zahteva po dveh letih opravljanja poklica se ne uporablja, če je poklic ali pa izobraževanje in usposabljanje za ta poklic regulirano.

2. Določbe tega naslova se uporabljajo le, kadar ponudnik storitev opravlja storitve na ozemlju države članice gostiteljice, da bi občasno in priložnostno opravljal poklic iz odstavka 1.

Občasna in priložnostna narava opravljanja storitev se oceni za vsak primer posebej, predvsem glede na trajanje, pogostnost, rednost in stalnost.

3. Kadar ponudnik storitev opravlja storitve druge, zanj veljajo poklicna pravila poklicne, zakonske ali upravne narave, neposredno povezana s poklicnimi kvalifikacijami, kot je opredelitev poklica, uporaba nazivov in huda malomarnost pri opravljanju poklica, ki je neposredno in izrecno povezana z zaščito potrošnikov in varnostjo, kot tudi disciplinske določbe, ki se uporabljajo v državi članici gostiteljici za strokovnjake, ki opravljajo isti poklic v tej državi članici.

Člen 6

Izjeme

Država članica gostiteljica v skladu s členom 5(1) oprostí ponudnike storitev s sedežem v drugi državi članici obveznosti, ki jih nalaga osebam tega poklica s sedežem na svojem ozemlju, v zvezi z:

(a) odobritvijo, registracijo ali članstvom v poklicni organizaciji ali organu. Države članice lahko, da bi olajšale uporabo veljavnih disciplinskih določb na svojem ozemlju v skladu s členom 5(3), določijo bodisi avtomatično začasno registracijo bodisi pro-forma članstvo v taki poklicni organizaciji ali organu, če taka registracija ali članstvo ne zadržuje ali otežuje na kakršen koli način opravljanja storitev in ne pomeni kakršnih koli dodatnih stroškov za ponudnika storitev. Pristojni organ pošlje pristojni poklicni organizaciji ali organu kopijo prijave in, kadar je to potrebno, podaljšanja iz člena 7(1), ki jim je treba za poklice, ki vplivajo na javno zdravje in varnost iz člena 7(4), ali za katere velja avtomatično priznavanje v skladu s poglavjem

III naslova III, priložiti kopijo dokumentov iz člena 7(2), kar pomeni avtomatično začasno registracijo ali pro-forma članstvo,

(b) registracijo pri javnem organu za socialno varnost za poravnavo računov z zavarovalnico v zvezi z dejavnostmi, ki se opravljajo v korist zavarovanih oseb.

Ponudnik storitev mora vnaprej ali, v nujnih primerih, za nazaj obvestiti organ iz točke (b) o storitvah, ki jih je opravil.

Člen 7

Prijava, ki se mora oddati vnaprej, če ponudnik storitev opravlja storitve druge

1. Države članice lahko zahtevajo, da ponudnik storitev, ob prvem opravljanju storitev v drugi državi članici, obvesti pristojni organ v državi članici gostiteljici s pisno prijavo, ki se odda vnaprej in zajema podrobne podatke o kakršnem koli zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo. Tako prijavo je treba enkrat na leto podaljšati, če namerava ponudnik storitev v tem letu opravljati občasne ali priložnostne storitve v tej državi članici. Ponudnik storitev lahko prijavo odda po kakršni koli poti.

2. Poleg tega lahko države članice pri prvem opravljanju storitev ali če so se bistveno spremenile okoliščine, dokazane z dokumentacijo, zahtevajo, da se prijavi priložijo naslednji dokumenti:

(a) potrdilo o državljanstvu ponudnika storitev;

(b) potrdilo, da je imetnik zakonito ustanovljen v državi članici z namenom opravljanja zadevnih dejavnosti in da mu v trenutku izdaje potrdila ni prepovedano izvajanje, niti začasno, teh dejavnosti;

(c) dokazila o poklicnih kvalifikacijah;

(d) v primerih iz člena 5(1)(b) kakršna koli dokazila, da je ponudnik storitev opravljal tako dejavnost vsaj dve leti v obdobju predhodnih desetih let;

(e) dokazilo o nekaznovanosti za poklice na področju varovanja, če države članice isto zahtevajo za svoje državljane.

3. Storitve se opravljajo pod poklicnim nazivom države članice sedeža, če tak naziv v tej državi članici obstaja za to poklicno dejavnost. Naziv se navaja v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice sedeža tako, da ne pride do zamenjave s poklicnim nazivom države članice gostiteljice. Kadar takega poklicnega naziva v državi članici sedeža ni, izvajalec storitve navaja svoje formalne kvalifikacije v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov te države članice. Izjemoma se storitve opravljajo pod poklicnim nazivom države članice gostiteljice v primerih, navedenih v poglavju III naslova III.

4. Pri prvem opravljanju storitev v primeru reguliranih poklicev, ki vplivajo na javno zdravje ali varnost in za katere ne velja avtomatično priznavanje v skladu s poglavjem III naslova III, lahko pristojni organ države članice gostiteljice preveri poklicne kvalifikacije ponudnika storitev pred prvim opravljanjem storitev. Tako predhodno preverjanje je mogoče le, kadar je namen preverjanja preprečiti resno škodo za zdravje ali varnost prejemnika storitev zaradi nezadostne poklicne kvalifikacije ponudnika storitev in kadar takšno preverjanje ne presega tistega, kar je potrebno za ta namen.

Pristojni organ si mora prizadevati, da v obdobju največ enega meseca po prejemu prijave in spremljanih dokumentov obvesti ponudnika storitev bodisi o svoji odločitvi, da ne bo preveril njegovih kvalifikacij bodisi o rezultatu takega preverjanja. Kadar se pojavi težava, ki bi lahko povzročila zamudo, pristojni organ v prvem mesecu obvesti ponudnika storitev o razlogu za zamudo in časovni okvir za odločitev, ki mora biti dokončno sprejeta v roku dveh mesecev po prejemu dopolnjene dokumentacije.

Kadar je bistvena razlika med poklicnimi kvalifikacijami ponudnika storitev in usposobljenostjo, ki se zahteva v državi članici gostiteljici, in sicer je ta razlika tako velika, da ogroža javno zdravje ali varnost, država članica gostiteljica ponudniku storitev omogoči, da dokaže, zlasti s preizkusom poklicne usposobljenosti, da je pridobil manjkajoča znanja ali veščine. Vsekakor pa mora biti storitev mogoče opravljati v enem mesecu od sprejetja odločitve v skladu s drugim pododstavkom.

Če se pristojni organ ne odzove v rokih, določenih v prejšnjih pododstavkih, se storitev lahko opravlja.

Če se kvalifikacije preverijo v skladu s tem odstavkom, se storitev opravlja pod poklicnim nazivom države članice gostiteljice.

Člen 8

Upravno sodelovanje

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko za vsako opravljanje storitev zaprosijo pristojne organe države članice sedeža, da jim posredujejo kakršne koli podatke, povezane z zakonitostjo ustanovitve izvajalca storitev in njegovim primernim obnašanjem, kakor tudi o disciplinski ali poklicni nekaznovanosti. Pristojni organi države članice sedeža sporočijo te podatke v skladu z določbami člena 56.

2. Pristojni organi zagotovijo pravilno izmenjavo vseh podatkov, potrebnih za pravilno vložitev pritožbe prejemnikov storitev proti ponudnikom storitev. Prejemnike je treba obvestiti o izidu pritožbe.

Člen 9

Podatki, ki se posredujejo prejemnikom storitev

Kadar se storitev opravlja na podlagi poklicnega naziva države članice sedeža ali formalnih kvalifikacij ponudnika storitev, lahko pristojni organi države članice gostiteljice poleg drugih zahtev v zakonodaji Skupnosti, povezanih z obveščanjem, zahtevajo, da ponudnik storitev prejemniku storitev sporoči katere koli ali vse naslednje podatke:

- (a) če je ponudnik storitev vpisan v poslovni register ali podoben javni register, register, v katerem je vpisan, njegovo številko registracije ali ustrezen način ugotavljanja identitete v registru;
- (b) če je dejavnost treba odobriti v državi članici sedeža, ime in naslov pristojnega nadzornega organa;
- (c) kakršno koli poklicno združenje ali podoben organ, v katerem je registriran ponudnik storitev;
- (d) poklicni naziv oziroma, kadar tak naziv ne obstaja, formalne kvalifikacije ponudnika storitev in državo članico, ki jih je podelila;
- (e) če izvajalec storitev opravlja dejavnost, za katero se zaračunava DDV, identifikacijsko številko za DDV iz člena 22(1) šeste Direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero⁽¹⁾;
- (f) podrobne podatke o kakršnem koli zavarovalnem kritju ali drugih načinih osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo.

⁽¹⁾ UL L 145, 13.6.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/66/ES (UL L 168, 1.5.2004, str. 35).

NASLOV III

cijah specializacije po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv s seznama v točki 5.2.2 Priloge V;

SVOBODA USTANAVLJANJA

(g) za migrante, ki izpolnjujejo zahteve, določene v členu 3(3).

POGLAVJE I

Splošni sistem priznavanja dokazil usposobljenosti

Člen 11

Člen 10

Ravni kvalifikacije**Področje uporabe**

Za namene uporabe člena 13 se ravni poklicnih kvalifikacij določijo kot sledi:

To poglavje se uporablja za vse poklice, ki niso zajeti v poglavjih II in III tega naslova, in v naslednjih primerih, ko prosilec zaradi posebnih in izjemnih razlogov ne izpolnjuje pogojev, določenih v teh poglavjih:

(a) potrdilo o kompetenci, ki ga izda pristojni organ v državi članici izvora, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države članice, na podlagi:

(a) za dejavnosti, naštetih v Prilogi IV, kadar migrant ne izpolnjuje zahtev, določenih v členih 17, 18 in 19;

(i) bodisi programa usposabljanja, ki ni del spričevala ali diplome v smislu točk (b), (c), (d) ali (e), ali posebnega izpita brez predhodnega usposabljanja ali treh zaporednih let opravljanja poklica v državi članici v okviru zaposlitve s polnim delovnim časom ali enakovrednega obdobja opravljanja poklica v okviru zaposlitve s krajšim delovnim časom v predhodnih desetih letih;

(b) za zdravnike z osnovno usposobljenostjo, zdravnike specialiste, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnike, zobozdravnike specialiste, veterinarje, babice, farmacevte in arhitekto, kadar migrant ne izpolnjuje zahtev za učinkovito in zakonito opravljanje poklica, navedenih v členih 23, 27, 33, 37, 39, 43 in 49;

(ii) ali splošne osnovne ali srednje izobrazbe, ki potrjuje, da je imetnik pridobil splošno znanje;

(c) za arhitekto, kadar ima migrant dokazila o formalni kvalifikaciji, ki niso navedena v točki 5.7 Priloge V;

(b) spričevalo o uspešno dokončanem srednješolskem programu, ki je:

(d) brez poseganja v člene 21(1), 23 in 27, za zdravnike, medicinske sestre, zobozdravnike, veterinarje, babice, farmacevte in arhitekto, ki imajo dokazila o formalnih kvalifikacijah specializacije po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv s seznama v točkah 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V, in izključno za priznavanje te specializacije;

(i) splošne narave in je dopolnjen s programom študija ali poklicnega usposabljanja razen programov, navedenih v o točki (c), in/ali s pripravništvom ali poklicno prakso, ki se zahteva poleg takega programa;

(e) za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego in medicinske sestre specialiste, ki imajo dokazila o formalnih kvalifikacijah specializacije po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv s seznama v točki 5.2.2 Priloge V, kadar migrant zaprosi za priznavanje v drugi državi članici, kjer take poklicne dejavnosti opravljajo medicinske sestre specialiste, ki niso opravile usposabljanja za splošno zdravstveno nego;

(ii) ali tehnične ali poklicne narave in je dopolnjen, kadar je to primerno, s programom študija ali poklicnega usposabljanja, kot je navedeno v točki (i), in/ali s pripravništvom ali poklicno prakso, ki se zahteva poleg takega programa;

(f) za medicinske sestre specialiste, ki niso opravile usposabljanja za splošno zdravstveno nego, kadar migrant zaprosi za priznavanje v drugi državi članici, kjer zadevne poklicne dejavnosti opravljajo medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, medicinske sestre specialiste, ki niso opravile usposabljanja za splošno zdravstveno nego, ali medicinske sestre specialiste, ki imajo dokazila o formalnih kvalifika-

(c) diploma, ki potrjuje uspešno dokončano:

(i) usposabljanje na posrednješolski ravni, ki ni navedeno v točkah (d) in (e), ki traja najmanj eno leto ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom, za katerega je eden od pogojev za dostop praviloma uspešno opravljen srednješolski program, potreben za vpis na univerzo ali visokošolski zavod ali opravljen srednješolskemu enakovreden program, kakor tudi poklicno usposabljanje, ki se ga lahko zahteva poleg posrednješolskega programa;

- (ii) ali v primeru reguliranega poklica, usposabljanje s posebno strukturo, vključeno v Prilogo II, enakovredno ravni usposabljanja, določeni pod točko (i), ki zagotavlja primerljiv poklicni standard in ki pripravi udeleženca usposabljanja za primerljivo raven odgovornosti in nalog. Seznam v Prilogi II se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 58(2), da se upošteva usposabljanje, ki izpolnjuje zahteve, določene v prejšnjem stavku;
- (d) diploma, ki potrjuje uspešno dokončano usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj tri leta in največ štiri leta, ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi, ki zagotavlja enako raven usposabljanja, in tudi poklicno usposabljanje, ki se lahko zahteva poleg posrednješolskega programa;
- (e) diploma, ki potrjuje uspešno dokončano usposabljanje na posrednješolski ravni, ki traja vsaj štiri leta, ali enakovredno obdobje s krajšim delovnim časom, na univerzi ali visokošolskem zavodu ali drugi ustanovi, ki zagotavlja enako raven usposabljanja in, kjer je to primerno, uspešno dokončano poklicno usposabljanje, ki se lahko zahteva poleg posrednješolskega programa.

Člen 12

Enako obravnavanje kvalifikacij

Kakršna koli dokazila o formalnih kvalifikacijah ali sklop dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki jih izda pristojni organ v državi članici in ki potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje v Skupnosti in jih ta država članica prizna kot enakovredna in ki imetniku podeljujejo enake pravice dostopa do ali opravljanja poklica ali ki pomenijo pripravo za opravljanje poklica, se obravnavajo kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, zajeta v členu 11, vključno z zadevno ravno.

Kakršna koli poklicna kvalifikacija, ki imetniku podeljuje pravice na podlagi zakonov in predpisov, čeprav ne izpolnjuje zahtev, določenih z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v državi članici izvora za dostop do poklica in njegovega opravljanja, se prav tako obravnava kot takšen dokaz o formalnih kvalifikacijah pod enakimi pogoji, kot so določeni v prvem odstavku. To še zlasti velja, če država članica izvora zviša stopnjo usposabljanja, potrebnega za dostop do poklica in njegovo opravljanje, in če posameznik, ki je opravil prejšnje usposabljanje, ki ne izpolnjuje zahtev nove kvalifikacije, uživa pridobljene pravice na podlagi nacionalnih zakonov in predpisov; v takem primeru za namene uporabe člena 13 država članica gostiteljica obravnava prejšnje usposabljanje kot ustrezno stopnji novega usposabljanja.

Člen 13

Pogoji za priznavanje

1. Če se za dostop do in opravljanje reguliranega poklica v državi članici gostiteljici zahtevajo posebne poklicne kvalifikacije, pristojni organ te države članice dovoli dostop do in opravljanje tega poklica pod enakimi pogoji, kot veljajo za državljane te države članice, prosilcem, ki imajo potrdilo o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih zahteva druga država članica za dostop do in opravljanje tega poklica na njenem ozemlju.

Potrdila o kompetenci ali dokazila o formalnih kvalifikacijah morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- izdati jih mora pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države članice;
- potrjevati morajo raven poklicne kvalifikacije, ki je najmanj enakovredna ravni, ki je za eno stopnjo nižja od tiste, ki se zahteva v državi članici gostiteljici, kot je opisano v členu 11.

2. Dostop do in opravljanje poklica, kot je opisano v odstavku 1, se dovoli tudi prosilcem, ki so opravljali poklic iz navedenega odstavka s polnim delovnim časom dve leti v obdobju predhodnih desetih let v drugi državi članici, ki tega poklica ne regulira, če imajo eno ali več potrdil o kompetenci ali dokumente, ki dokazujejo formalne kvalifikacije.

Potrdila o kompetenci in dokazila o formalnih kvalifikacijah izpolnjujejo naslednje pogoje:

- izda jih pristojni organ v državi članici, imenovan v skladu z zakoni ali drugimi predpisi te države članice;
- potrjujejo raven poklicne kvalifikacije, ki je najmanj enakovredna ravni, ki je za eno stopnjo nižja od tiste, ki se zahteva v državi članici gostiteljici, kot je opisano v členu 11;
- potrjujejo, da je imetnik pripravljen za opravljanje zadevnega poklica.

Dve leti poklicnih izkušenj, navedeni v prvem pododstavku, se ne sme zahtevati, če prosilčeva dokazila o formalnih kvalifikacijah potrjujejo regulirano izobraževanje in usposabljanje v smislu člena 3(1)(e) na ravneh kvalifikacij, opisanih v členu 11, točka (b), (c), (d) ali (e). Regulirano izobraževanje in usposabljanje, navedeno v seznamu v Prilogi III, se obravnava kot tako regulirano usposabljanje na ravni opisani v členu 11, točka (c). Seznam v Prilogi III se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 58(2), da se upošteva regulirano izobraževanje in usposabljanje, ki zagotavlja primerljiv poklicni standard in ki pripravi udeleženca usposabljanja za primerljivo raven odgovornosti in nalog.

3. Z odstopanjem od odstavka 1, točka (b) in odstavka 2, točka (b) država članica gostiteljica dovoli dostop do reguliranega poklica in njegovo opravljanje, kadar se za dostop do reguliranega poklica na njenem ozemlju zahtevajo dokazila o kvalifikacijah, ki potrjujejo uspešno dokončano visoko ali univerzitetno izobraževanje, ki traja štiri leta, in kadar ima prosilec kvalifikacijo iz člena 11, točka (c).

Člen 14

Dopolnilni ukrepi

1. Člen 13 ne onemogoča državi članici gostiteljici, da od prosilca zahteva, da opravi prilagoditveno obdobje do treh let ali preizkus poklicne usposobljenosti, če:

- (a) je trajanje usposabljanje, za katero predloži dokazila, v skladu z določbami iz odstavkov 1 in 2 člena 13, vsaj eno leto krajše od trajanja, ki se zahteva v državi članici gostiteljici;
- (b) zajema opravljeno usposabljanje vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, zajetih v dokazilih o formalnih kvalifikacijah, ki jih zahteva država članica gostiteljica;
- (c) reguliran poklic v državi članici gostiteljici zajema eno ali več reguliranih poklicnih dejavnosti, ki ne obstajajo v primerljivem poklicu v državi članici izvora prosilca v smislu člena 4(2), ta razlika pa nastane zaradi posebnega usposabljanja, ki ga zahteva država članica gostiteljica in ki zajema vsebine, ki se znatno razlikujejo od vsebin, zajetih v prosilčevem potrdilu o kompetenci ali dokazilih o formalnih kvalifikacijah.

2. Če država članica gostiteljica izkoristi možnost, predvideno v odstavku 1, mora prosilcu ponuditi možnost izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom poklicne usposobljenosti.

Kadar država članica v zvezi z določenim poklicem meni, da je treba odstopati od zahteve, določene v prejšnjem pododstavku, tj. prosilcu ponuditi možnost izbire med prilagoditvenim obdobjem in preizkusom poklicne usposobljenosti, o tem vnaprej obvesti druge države članice in Komisijo in poda ustrezno utemeljitev odstopanja.

Če po prejemu vseh potrebnih informacij Komisija meni, da odstopanje od drugega pododstavka ni primerno ali ni v skladu z zakonodajo Skupnosti, mora v treh mesecih prositi to državo članico, da se vzdrži sprejema predvidenega ukrepa. Če se Komisija v navedenem roku ne odzove, se lahko odstopanje uporabi.

3. Z odstopanjem od načela, da ima prosilec pravico do izbire, kot je določeno v odstavku 2, lahko država članica za

poklice, za opravljanje katerih je potrebno natančno poznavanje nacionalne zakonodaje in pri katerih je svetovanje in/ali pomoč v zvezi z nacionalno zakonodajo bistven in stalen vidik poklicne dejavnosti, določi bodisi prilagoditveno obdobje bodisi preizkus poklicne usposobljenosti.

To velja tudi za primere, navedene v členu 10(b) in (c), v členu 10(d) v zvezi z zdravniki in zobozdravniki, v členu 10(f) kadar migrant zaprosi za priznavanje v drugi državi članici, kjer take poklicne dejavnosti opravljajo medicinske sestre za splošno zdravstveno nego ali medicinske sestre specialistke, ki so po opravljenem usposabljanju, na podlagi katerega se pridobi naziv iz seznama v točki 5.2.2 Priloge V, pridobile dokazila o formalnih kvalifikacijah za specialistko, in v členu 10(g).

Država članica gostiteljica lahko v primerih iz člena 10(a), zahteva prilagoditveno obdobje ali preizkus poklicne usposobljenosti, če migrant predvideva, da bo opravljal poklicne dejavnosti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, za katere je potrebno poznavanje in uporaba posebnih veljavnih nacionalnih pravil, če pristojni organi države članice gostiteljice zahtevajo poznavanje in uporabo teh pravil za dostop do takih dejavnosti za svoje državljane.

4. Za namene uporabe odstavka 1(b) in (c) so „vsebine, ki se znatno razlikujejo“, tiste vsebine, katerih poznavanje je bistvenega pomena za opravljanje poklica in po katerih se usposabljanje, ki ga je opravil migrant, pomembno razlikuje, kar zadeva trajanje ali vsebino, od usposabljanja, ki ga zahteva država članica gostiteljica.

5. Odstavek 1 se uporablja ob ustreznem upoštevanju načela sorazmernosti. Če namerava država članica gostiteljica zahtevati, da prosilec opravi prilagoditveno obdobje ali preizkus poklicne usposobljenosti, mora najprej preveriti, ali je znanje, ki ga je prosilec pridobil na podlagi poklicnih izkušenj v državi članici ali v tretji državi, tako, da v celoti ali delno pokriva znatne razlike, navedene v odstavku 4.

Člen 15

Opustitev dopolnilnih ukrepov na podlagi skupnih izhodišč

1. Za namene tega člena „skupna izhodišča“ pomenijo sklop meril za poklicne kvalifikacije, ki lahko nadomestijo znatne razlike, ugotovljene med zahtevami usposobljenosti, v različnih državah članicah za določen poklic. Te znatne razlike se ugotovijo na podlagi primerjave med trajanjem in vsebino usposabljanja v vsaj dveh tretjinah držav članic, vključno z vsemi državami članicami, ki regulirajo ta poklic. Posledica različne vsebine usposabljanja so lahko znatne razlike v področjih, ki jih pokrivajo poklicne dejavnosti.

2. Skupna izhodišča, kot so opredeljena v odstavku 1, lahko Komisiji predložijo države članice ali poklicna združenja ali organizacije, ki so reprezentativne na nacionalni ali evropski ravni. Če Komisija po posvetovanju z državami članicami meni, da osnutek skupnega izhodišča olajšuje vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij, lahko predstavi osnutek ukrepov z namenom njihovega sprejetja v skladu s postopkom iz člena 58(2).

3. Kadar prosilčeve poklicne kvalifikacije izpolnjujejo merila, določena z ukrepom, sprejetim v skladu z odstavkom 2, država članica gostiteljica opusti uporabo dopolnilnih ukrepov iz člena 14.

4. Odstavki 1 do 3 ne vplivajo na pristojnost držav članic, da določijo poklicne kvalifikacije, potrebne za opravljanje poklicev na svojem ozemlju, kakor tudi vsebine in organizacijo sistema izobraževanja in poklicnega usposabljanja.

5. Če država članica meni, da merila, določena z ukrepom, sprejetim v skladu z odstavkom 2, ne nudijo več ustreznih zagotovil kar zadeva poklicne kvalifikacije, mora o tem obvestiti Komisijo, ki nato predstavi osnutek ukrepa, kadar je to primerno, v skladu s postopkom iz člena 58(2).

6. Komisija do 20 oktobra 2010 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o izvajanju tega člena in, če je to potrebno, ustrezne predloge za njegovo spremembo.

POGLAVJE II

Priznavanje poklicnih izkušenj

Člen 16

Zahteve v zvezi s poklicnimi izkušnjami

Če je v državi članici dostop do ene od dejavnosti iz seznama v Prilogi IV ali njeno opravljanje pogojeno s splošnim, poslovnim ali poklicnim znanjem in veščinami, ta država članica prizna predhodno opravljanje dejavnosti v drugi državi članici kot zadosten dokaz o takem znanju in veščinah. Dejavnost je morala biti opravljana v skladu s členi 17, 18 in 19.

Člen 17

Dejavnosti s seznama I Priloge IV

1. V primeru dejavnosti s seznama I Priloge IV je treba tako dejavnost predhodno opravljati:

- (a) šest zaporednih let kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja; ali
- (b) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica, ali kar pristojni poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali
- (c) štiri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar pristojni poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali
- (d) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba, če upravičenec lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlena oseba vsaj pet let; ali
- (e) pet zaporednih let kot vodilni delavec, od katerih je vsaj tri leta opravljal tehnične naloge in je bil odgovoren za vsaj en oddelek v podjetju, če lahko upravičenec dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar pristojni poklicni organ šteje za popolnoma veljavno.

2. V primerih (a) in (d) se dejavnost ne sme prenehati opravljati več kot 10 let pred datumom, na katerega zadevna oseba vloži popolno prošnjo pri pristojnemu organu iz člena 56.

3. Odstavek 1(e) se ne uporablja za dejavnosti iz oddelka ex 855, frizerski saloni, po klasifikaciji ISIC.

Člen 18

Dejavnosti s seznama II Priloge IV

1. V primeru dejavnosti s seznama II Priloge IV je treba to dejavnost predhodno opravljati:

- (a) pet zaporednih let kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja; ali
- (b) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, kadar upravičenec dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali

- (c) štiri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali
- (d) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlena oseba vsaj pet let; ali
- (e) pet zaporednih let kot zaposlena oseba, če prosilec lahko dokaže, da se je vsaj tri leta predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali
- (f) šest zaporednih let kot zaposlena oseba, če upravičenec lahko dokaže, da se je vsaj dve leti predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno.

2. V primerih (a) in (d) se dejavnost ne sme prenehati opravljati več kot 10 let pred datumom, na katerega zadevna oseba vložijo popolno prošnjo pri pristojnem organu iz člena 56.

Člen 19

Dejavnosti s seznama III Priloge IV

1. Za dejavnosti s seznama III Priloge IV je treba to dejavnost predhodno opravljati :
- (a) tri zaporedna leta kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja; ali
- (b) dve zaporedni leti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da se je predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno; ali
- (c) dve zaporedni leti kot samozaposlena oseba ali direktor podjetja, če upravičenec lahko dokaže, da je opravljal zadevno dejavnost kot zaposlitev vsaj tri leta; ali
- (d) tri zaporedna leta kot zaposlena oseba, če upravičenec lahko dokaže, da se je predhodno usposabljal v zadevni dejavnosti, kar dokazuje s potrdilom, ki ga priznava država članica ali kar poklicni organ šteje za popolnoma veljavno.

2. V primerih (a) in (c) se dejavnost ne sme prenehati opravljati več kot 10 let pred datumom, na katerega zadevna oseba vložijo popolno prošnjo pri pristojnem organu iz člena 56.

Člen 20

Sprememba seznamov dejavnosti iz Priloge IV

Seznami dejavnosti iz Priloge IV, za katere velja priznavanje poklicnih izkušenj v skladu s členom 16, se lahko spremenijo v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom posodobitve ali razjasnitve nomenklature, če to ne vključuje nikakršnih sprememb dejavnosti, povezanih s posameznimi skupinami.

POGLAVJE III

Priznavanje na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 21

Načelo avtomatičnega priznavanja

1. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, farmacevta in arhitekta, našeta v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 in 5.7 1 Priloge V, ki izpolnjujejo minimalne pogoje usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 in 46, ter za dostop do poklicnih dejavnosti in njihovega opravljanja priznava takim dokazilom enako veljavnost na svojem ozemlju kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih sama izdaja.

Taka dokazila o formalnih kvalifikacijah morajo izdati pristojni organi v državah članicah, priložiti pa jim je treba, kadar je to primerno, ustrezna potrdila, našeta v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V.

Določbe prvega in drugega pododstavka ne vplivajo na pridobljene pravice iz členov 23, 27, 33, 37, 39 in 49.

2. Za opravljanje dejavnosti splošne medicine na podlagi nacionalnega sistema socialne varnosti vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V, ki jih državljanom držav članic izdajo druge države članice v skladu z minimalnimi pogoji usposobljenosti, določenimi v členu 28.

Določbe prejšnjega pododstavka ne vplivajo na pridobljene pravice iz člena 30.

3. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, ki jih podelijo državljanom držav članic druge države članice, navedena v točki 5.5.2 Priloge V, ki izpolnjujejo minimalne pogoje usposobljenosti iz člena 40 in merila iz člena 41, ter za dostop do in opravljanje poklicnih dejavnosti priznava takim dokazilom enako veljavnost na svojem ozemlju kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih sama izdaja. Ta določba ne vpliva na pridobljene pravice iz členov 23 in 43.

4. Države članice niso zavezane priznati veljavnost dokazilom o formalnih kvalifikacijah, navedenim v točki 5.6.2 Priloge V, za ustanovitev novih javnih lekarn. Za namene tega odstavka se tudi lekarne, ki so odprte manj kot tri leta, obravnavajo kot nove lekarne

5. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekta, navedena v točki 5.7.1 Priloge V, ki se avtomatično priznavajo v skladu z odstavkom 1, dokazujejo dokončan program usposabljanja, ki se ni začel prej kot med referenčnim študijskim letom, navedenim v Prilogi V.

6. Vsaka država članica zahteva za dostop do in opravljanje poklicnih dejavnosti zdravnikov, medicinskih sester za splošno zdravstveno nego, zobozdravnikov, veterinarjev, babic in farmacevtov dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V, ki potrjujejo, da je zadevna oseba med usposabljanjem pridobila, kadar je to primerno, znanja in veščine, navedene v členih 24(3), 31(6), 34(3), 38(3), 40(3) in 44(3).

Znanja in veščine iz členov 24(3), 31(6), 34(3), 38(3), 40(3) in 44(3) se lahko spremenijo v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

7. Vsaka država članica uradno obvesti Komisijo o zakonih in drugih predpisih, ki jih sprejme glede izdajanja dokazil o formalnih kvalifikacijah na področju, ki ga zajema to

poglavje. Poleg tega se za dokazila o formalnih kvalifikacijah na področju iz oddelka 8, uradno obvestilo pošlje tudi drugim državam članicam.

Komisija objavi ustrezno sporočilo v Uradnem listu Evropske unije, pri čemer navede nazive, ki jih države članice sprejmejo za dokazila o formalnih kvalifikacijah, in, kadar je to primerno, organ, ki izdaja dokazila o formalnih kvalifikacijah, potrdilo, ki se priloži takemu dokazilu, in ustrezen poklicni naziv, naveden v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 in 5.7.1 Priloge V.

Člen 22

Skupne določbe o usposabljanju

Kar zadeva usposabljanje, navedeno v členih 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 in 46:

- (a) lahko države članice odobrijo način usposabljanja z delno časovno obveznostjo pod pogoji, ki jih določijo pristojni organi; ti organi zagotovijo, da celotno trajanje, raven in kakovost takega usposabljanja niso krajši oziroma nižji od stalnega usposabljanja s polno časovno obveznostjo;
- (b) v skladu s postopki, značilnimi za vsako državo članico, stalno izobraževanje in usposabljanje zagotavljata, da lahko osebe, ki so dokončale študij, sledijo strokovnemu razvoju v obsegu, ki je potreben, da ohranijo varno in učinkovito delo.

Člen 23

Pridobljene pravice

1. Kadar dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico in farmacevta, ki jih imajo državljanji držav članic, ne izpolnjujejo vseh zahtev usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 in 44, vsaka država članica brez vpliva na pridobljene pravice, značilne za zadevne poklice, kot zadosten dokaz prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo te države članice, če taka dokazila potrjujejo uspešno dokončano usposabljanje, ki se je začelo pred referenčnimi datumi, določenimi v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V, in so jim priložena potrdila, da so imetniki dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo potrdila.

2. Enake določbe veljajo za dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico in farmacevta, pridobljena na ozemlju nekdanje Nemške demokratične republike, ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti iz členov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 in 44, če taka dokazila potrjujejo uspešno opravljeno usposabljanje, ki se je začelo pred:

(a) 3. oktobrom 1990 za zdravnike z osnovno usposobljenostjo, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnike z osnovno usposobljenostjo, zobozdravnike specialiste, veterinarje, babice in farmacevte; in

(b) 3. aprilom 1992 za zdravnike specialiste.

Dokazila o formalnih kvalifikacijah iz prvega pododstavka imetniku podeljujejo pravico do opravljanja poklicnih dejavnosti na ozemlju Nemčije pod enakimi pogoji kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo pristojni nemški organi iz točk 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V.

3. Vsaka država članica brez poseganja v določbe člena 37(1) prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, veterinarja, babico, farmacevta in arhitekta, ki jih imajo državljani držav članic in ki jih je izdala nekdanja Češkoslovaška ali katerih usposabljanje se je začelo pred 1. januarjem 1993 za Češko in Slovaško, kadar organi katere koli od obeh navedenih držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila o formalnih kvalifikacijah na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih sami izdajajo, ter, v zvezi z arhitekti, kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, določena za ti dve državi članici v točki 6 Priloge VI, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, veterinarja, babice, farmacevta v zvezi z dejavnostmi iz člena 45(2) in arhitekta v zvezi z dejavnostmi iz člena 48 ter opravljanje takih dejavnosti.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

4. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika,

zobozdravnika specialista, veterinarja, babico, farmacevta in arhitekta, ki jih imajo državljani držav članic in ki jih je izdala nekdanja Sovjetska zveza ali katerih usposabljanje se je začelo:

(a) pred 20. avgustom 1991 za Estonijo;

(b) pred 21. avgustom 1991 za Latvijo;

(c) pred 11. marcem 1990 za Litvo,

kadar organi katere koli od navedenih treh držav članic potrdijo, da imajo taka dokazila na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila, ki jih sami izdajajo, ter, v zvezi z arhitekti, kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, določena za te države članice v točki 6 Priloge VI, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babice, farmacevta v zvezi z dejavnostmi iz člena 45(2) in arhitekta v zvezi z dejavnostmi iz člena 48 ter opravljanje takih dejavnosti.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale zadevne dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

Pri dokazilih o formalnih kvalifikacijah za veterinarja, ki jih je izdala nekdanja Sovjetska zveza ali za katere se je usposabljanje v Estoniji začelo pred 20. avgustom 1991, je treba potrdilu iz drugega pododstavka priložiti še potrdilo, ki ga izdajo estonski organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje potrdila.

5. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo in zdravnika specialista, ter dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babico, farmacevta in arhitekta, ki jih imajo državljani držav članic in jih je izdala nekdanja Jugoslavija, ali katerih usposabljanje se je začelo pred 25. junijem 1991 za Slovenijo, kadar organi navedene države članice potrdijo, da imajo taka dokazila na njihovem ozemlju enako pravno veljavnost kot dokazila, ki jih sami izdajajo, ter, v zvezi z arhitekti, kot dokazila o formalnih kvalifikacijah, določena za te države članice v točki 6 Priloge VI, kar zadeva dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno usposobljenostjo, zdravnika specialista, medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, zobozdravnika specialista, veterinarja, babice, farmacevta v zvezi z dejavnostmi iz člena 45(2) in arhitekta v zvezi z dejavnostmi iz člena 48 ter opravljanje takih dejavnosti.

Takemu potrdilu mora biti priloženo še potrdilo, ki ga izdajo isti organi, da so take osebe dejansko in zakonito opravljale take dejavnosti na njihovem ozemlju vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila.

6. Državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, zobozdravnika, veterinarja, babico in farmacevta niso v skladu z nazivi, ki so za vsako državo članico podani v točkah 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V, vsaka država članica prizna kot zadosten dokaz dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajo te države članice in ki jim je priloženo potrdilo, ki ga izdajo pristojne oblasti ali organi.

V potrdilu iz prvega pododstavka mora biti navedeno, da dokazilo o formalnih kvalifikacijah potrjuje uspešno opravljeno usposabljanje v skladu s členi 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 ali 44 ter da ga država članica, ki ga je izdala, obravnava enako kot kvalifikacije, katerih nazivi so navedeni v točkah 5.1.1., 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 in 5.6.2 Priloge V.

Oddelek 2

Zdravniki

Člen 24

Osnovno medicinsko usposabljanje

1. Za sprejem v osnovno medicinsko usposabljanje se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča dostop do zadevnega študija na univerzah.

2. Osnovno medicinsko usposabljanje obsega skupno najmanj šestletni študij ali 5 500 ur teoretičnega in praktičnega usposabljanja na univerzi ali pod nadzorom univerze.

Za osebe, ki so s študijem pričele pred 1. januarjem 1972, lahko usposabljanje iz prvega pododstavka vključuje šestmesečno prakso s polnim delovnim časom na univerzitetni ravni pod nadzorom pristojnih organov.

3. Osnovno medicinsko usposabljanje mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

(a) ustrezno poznavanje ved, na katerih temelji medicina, in dobro razumevanje znanstvenih metod, vključno z načeli merjenja bioloških funkcij, vrednotenjem znanstveno potrjenih dejstev in analizo podatkov;

(b) zadostno razumevanje strukture, funkcij in obnašanja zdravih in bolnih ljudi kakor tudi odnosa med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in družbenim okoljem;

(c) ustrezno poznavanje klinične stroke in praks, ki dajejo jasno sliko o duševnih in telesnih boleznih, o medicini z vidika preventive, diagnostike, terapije in o razmnoževanju človeka;

(d) ustrezne klinične izkušnje v bolnišnicah pod ustreznim nadzorom.

Člen 25

Specialistično medicinsko usposabljanje

1. Za sprejem v specialistično medicinsko usposabljanje se zahteva dokončan in potrjen šestletni študij, ki je del programa usposabljanja iz člena 24, med katerim je udeleženec usposabljanja pridobil ustrezno splošno medicinsko znanje.

2. Specialistično medicinsko usposabljanje obsega teoretično in praktično usposabljanje na univerzi ali v učni bolnišnici ali, kadar je to primerno, v zdravstveni ustanovi, ki jo imenujejo pristojne oblasti ali organi.

Države članice zagotovijo, da minimalno trajanje specialističnega medicinskega usposabljanja iz točke 5.1.3 Priloge V ni krajše od obdobja, določenega v navedeni točki. Usposabljanje se izvaja pod nadzorom pristojnih oblasti ali organov. Vključevati mora osebno sodelovanje zdravnika specializanta v dejavnosti in odgovornostih zadevnih služb.

3. Usposabljanje se mora izvajati s polno časovno obveznostjo v posebnih ustanovah, ki jih imenujejo pristojni organi. Zajema udeležbo pri vseh zdravniških dejavnostih na oddelku, kjer se izvaja, vključno z dežurstvi, tako da specializant v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi, ves delovni teden in vse leto svoje strokovno delo posveča temu praktičnemu in teoretičnemu usposabljanju. Ta delovna mesta so ustrezno nagrajevana.

4. Države članice za izdajo dokazila o specialističnem medicinskem usposabljanju zahtevajo dokazilo o osnovnem medicinskem usposabljanju, navedenem v točki 5.1.1 Priloge V.

5. Minimalna obdobja usposabljanja iz točke 5.1.3 Priloge V se lahko spremenijo v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Člen 26

Vrste specialističnega medicinskega usposabljanja

Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika specialista iz člena 21 so tista, ki jih izdajo pristojni organi ali organi iz točke 5.1.2 Priloge V in ki ustrezajo, kar zadeva specialistično usposabljanje, nazivom, ki se uporabljajo v posameznih državah članicah in so navedena v točki 5.1.3 Priloge V.

O vključitvi novih zdravniških specializacij, ki so enake v vsaj dveh petinah držav članic, v točko 5.1.3 Priloge V se lahko odloči v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom posodobitve te direktive glede na spremembe v nacionalni zakonodaji.

Člen 27

Pridobljene pravice zdravnikov specialistov

1. Država članica gostiteljica lahko zahteva od zdravnikov specialistov, katerih specialistično medicinsko usposabljanje z delno časovno obveznostjo so urejali zakoni in drugi predpisi, ki veljajo od 20. junija 1975, in ki so s specialističnim usposabljanjem začeli najkasneje 31. decembra 1983, da svojim dokazilom o formalnih kvalifikacijah priložijo potrdilo, da so dejansko in zakonito opravljali ustrezne dejavnosti vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo navedenega potrdila.

2. Vsaka država članica prizna kvalifikacijo zdravnikov specialistov, podeljeno zdravnikom v Španiji, ki so dokončali specialistično usposabljanje pred 1. januarjem 1995, četudi to usposabljanje ne izpolnjuje minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 25, če je tem dokazilom o kvalifikacijah priloženo potrdilo, ki ga izdajo pristojni španski organi in potrjuje, da je ta oseba opravila preizkus posebne strokovne usposobljenosti na podlagi izjemnih ukrepov v zvezi s priznavanjem, določenih v Kraljevem odloku 1497/99, da se ugotovi, ali ima ta oseba raven znanja in veščin, primerljivo z ravno, ki jo imajo zdravniki z dokazili o kvalifikaciji zdravnika specialista, določenimi za Španijo v točkah 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V.

3. Vsaka država članica, ki je razveljavila svoje zakone in druge predpise v zvezi z izdajanjem dokazil o formalnih kvalifikacijah zdravnika specialista, navedenih v točkah 5.1.2 in 5.1.3 Priloge V, in ki je sprejela ukrepe, povezane s pridobljenimi pravicami v korist svojih državljanov, prizna državljanom drugih držav članic pravico, da izkoristijo te ukrepe, če so taka dokazila o formalnih kvalifikacijah izdana pred datumom, ko je država članica gostiteljica prenehala izdajati dokazila za to specializacijo.

Datumi razveljavitve predpisov so navedeni v točki 5.1.3 Priloge V.

Člen 28

Posebno usposabljanje iz splošne medicine

1. Za sprejem v posebno usposabljanje iz splošne medicine se zahteva zaključen in potrjen šestletni študij, ki je del programa usposabljanja iz člena 24.

2. Posebno usposabljanje iz splošne medicine, na podlagi katerega se pridobi dokazilo o formalnih kvalifikacijah, ki bo izdano pred 1. januarjem 2006, traja najmanj dve leti s polno časovno obveznostjo. Če so dokazila o formalnih kvalifikacijah izdana po navedenem datumu, usposabljanje traja vsaj tri leta s polno časovno obveznostjo.

Kadar program usposabljanja iz člena 24, zajema praktično usposabljanje, ki se izvaja v pooblaščenih bolnišnicah z ustrezno opremo in storitvami ali v pooblaščenih ambulantih splošne medicine ali v pooblaščenem zdravstvenem zavodu, kjer zdravniki opravljajo osnovno zdravstveno dejavnost, se lahko trajanje tega praktičnega usposabljanja do največ enega leta vključi v obdobje, določeno v prvem pododstavku, za spričevala o usposabljanju, izdana 1. januarja 2006 ali kasneje.

Možnost, predvideno v drugem pododstavku, lahko uveljavljajo le države članice, kjer je posebno usposabljanje iz splošne medicine trajalo dve leti od 1. januarja 2001.

3. Posebno usposabljanje iz splošne medicine se izvaja s polno časovno obveznostjo pod nadzorom pristojnih organov ali drugih teles. Je bolj praktično kot teoretično.

Praktično usposabljanje se izvaja najmanj šest mesecev v pooblaščenih bolnišnicah z ustrezno opremo in storitvami ter najmanj šest mesecev v pooblaščenih ambulantih splošne medicine ali pooblaščenem zdravstvenem zavodu, kjer zdravniki opravljajo osnovno zdravstveno dejavnost.

Praktično usposabljanje poteka v povezavi z drugimi zdravstvenimi zavodi ali organizacijami, ki izvajajo dejavnosti splošne medicine. Vendar pa se lahko, ne da bi to posegalo v najkrajši čas trajanja iz drugega pododstavka, praktično usposabljanje izvaja v obdobju največ šestih mesecev v drugih pooblaščenih zdravstvenih zavodih ali organizacijah, ki izvajajo dejavnosti splošne medicine.

Usposabljanje zahteva osebno udeležbo udeleženca usposabljanja pri strokovnih dejavnostih in odgovornostih oseb, s katerimi dela.

4. Države članice kot pogoj za izdajo dokazil o formalnih kvalifikacijah za splošno medicino zahtevajo, da ima kandidat dokazila o formalnih kvalifikacijah iz osnovnega medicinskega usposabljanja, navedena v točki 5.1.1 Priloge V.

5. Države članice lahko izdajo dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V, zdravniku, ki ni dokončal usposabljanja iz tega člena, vendar je dokončal drugačno dopolnilno usposabljanje, kar potrjujejo dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki so jih izdali pristojni organi v državi članici. Ne smejo pa izdati dokazil o formalnih kvalifikacijah, če ta ne potrjujejo znanja, ki je kvalitativno enakovredno stopnji znanja, pridobljenega na podlagi usposabljanja, predvidenega v tem členu.

Države članice med drugim določijo, v kakšnem obsegu lahko dopolnilno usposabljanje in poklicne izkušnje, ki jih je kandidat že pridobil, nadomestijo usposabljanje, predvideno v tem členu.

Države članice lahko izdajo dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V, le če je kandidat pridobil vsaj šest mesecev izkušenj iz splošne medicine v ambulanti splošne medicine ali zdravstvenem zavodu, kjer zdravniki izvajajo vrste primarnega zdravstvenega varstva, navedene v odstavku 3.

Člen 29

Opravljanje dejavnosti zdravnikov splošne medicine

Vsaka država članica ob upoštevanju predpisov o pridobljenih pravicah kot pogoj za opravljanje dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti zahteva dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.1.4 Priloge V.

Države članice lahko oprostijo tega pogoja osebe, ki so trenutno vključene v posebno usposabljanje iz splošne medicine.

Člen 30

Pridobljene pravice zdravnikov splošne medicine

1. Vsaka država članica določi pridobljene pravice. Vendar pa mora kot pridobljeno pravico priznavati pravico do opravljanja dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti brez dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih v točki 5.1.4 Priloge V, vsem zdravnikom, ki imajo to pravico od referenčnega datuma iz te točke na podlagi določb, ki veljajo za zdravniški poklic in ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti zdravnika z osnovno

usposobljenostjo ter ki so ustanovljeni od tega datuma na njenem ozemlju v skladu z določbami člena 21 ali člena 23.

Pristojni organi vsake države članice na zahtevo izdajo potrdilo o pravici opravljanja dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti brez dokazil o formalni izobrazbi, navedenih v točki 5.1.4 Priloge V, zdravnikom, ki imajo pridobljene pravice v skladu s prvim pododstavkom.

2. Vsaka država članica prizna potrdila iz drugega pododstavka odstavka 1, ki jih države članice izdajo državljanom drugih držav članic, in takim potrdilom priznava enako veljavnost na svojem ozemlju kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih izdajajo in ki omogočajo opravljanje dejavnosti zdravnika splošne medicine v nacionalnem sistemu socialne varnosti.

Oddelek 3

Medicinske sestre za splošno zdravstveno nego

Člen 31

Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego

1. Za sprejem v usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego se zahteva zaključeno desetletno splošno izobraževanje, potrjeno z diplomom, spričevalom ali drugim dokazilom, ki ga izdajo pristojni organi ali telesa v državi članici, ali s spričevalom o opravljenem izpitu enakovredne stopnje, ki omogoča sprejem v šolo za medicinske sestre.

2. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego se izvaja s polno časovno obveznostjo in obsega vsaj program, opisan v točki 5.2.1 Priloge V.

Vsebina točke 5.2.1 Priloge V se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

3. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego zajema vsaj tri leta študija ali 4 600 ur teoretičnega in kliničnega usposabljanja, pri čemer trajanje teoretičnega usposabljanja predstavlja vsaj tretjino, trajanje kliničnega usposabljanja pa vsaj polovico minimalnega trajanja usposabljanja. Države članice lahko delno oprostijo teh obveznosti osebe, ki so se delno usposabljele v programih usposabljanja, ki so vsaj enakovredne stopnje.

Države članice zagotovijo, da institucije, ki usposablajo medicinske sestre, odgovarjajo za usklajevanje teoretičnega in kliničnega usposabljanja skozi celoten študijski program.

4. Teoretično usposabljanje je tisti del usposabljanja medicinskih sester, med katerim medicinske sestre, udeleženke praktičnega usposabljanja, pridobijo poklicno znanje, razumevanje in veščine, potrebne za organizacijo, pripravljanje in dajanje zdravil ter ocenjevanje celovite zdravstvene nege. Izobraževanje izvajajo učitelji zdravstvene nege in druge pristojne osebe v šolah za medicinske sestre in drugih izobraževalnih zavodih, ki jih izbere izobraževalna ustanova.

5. Klinično usposabljanje je del usposabljanja medicinskih sester, pri katerem se medicinske sestre, udeleženke praktičnega usposabljanja, učijo v skupini in v neposrednem stiku z zdravim ali bolnim posameznikom in/ali skupnostjo organizirati, pripravljati in dajati zdravila in oceniti zahtevano celovito zdravstveno nego na podlagi pridobljenega znanja in veščin. Medicinska sestra, udeleženka praktičnega usposabljanja, se nauči ne le delati v skupini, temveč tudi voditi skupino in organizirati celovito zdravstveno nego, vključno z zdravstvenim izobraževanjem posameznikov in manjših skupin v zdravstveni ustanovi ali skupnosti.

Tako usposabljanje poteka v bolnišnicah in drugih zdravstvenih ustanovah in v skupnosti pod nadzorom učiteljev zdravstvene nege ter v sodelovanju in s pomočjo drugih usposobljenih medicinskih sester. V učnem procesu lahko sodeluje tudi drugo usposobljeno osebje.

Medicinske sestre, udeleženke praktičnega usposabljanja, sodelujejo v dejavnostih zadevnega oddelka, če so te primerne za njihovo usposabljanje, pri čemer se naučijo prevzemati odgovornosti v zdravstveni negi.

6. Usposabljanje medicinskih sester za splošno zdravstveno nego mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

- (a) ustrezno poznavanje ved, na katerih temelji splošna zdravstvena nega, vključno z zadostnim razumevanjem zgradbe, fizioloških funkcij in obnašanja zdravih in bolnih oseb kakor tudi odnosa med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in družbenim okoljem;
- (b) zadostno poznavanje narave in etike poklica ter splošnih načel zdravja in zdravstvene nege;
- (c) ustrezne klinične izkušnje; te izkušnje, ki naj bodo izbrane glede na njihov pomen za usposabljanje, je treba pridobivati pod nadzorom usposobljenega sestrskega osebja ter na

krajih, kjer sta število usposobljenega osebja in oprema primerna za zdravstveno nego bolnikov;

- (d) sposobnost za sodelovanje pri praktičnem usposabljanju zdravstvenega osebja in izkušnje pri delu s tem osebjem;
- (e) izkušnje pri delu z delavci drugih poklicev v zdravstvenem sektorju.

Člen 32

Opravljanje dejavnosti medicinskih sester za splošno zdravstveno nego

Za namen te direktive so dejavnosti medicinskih sester za splošno zdravstveno nego dejavnosti, ki se opravljajo poklicno in so navedene v točki 5.2.2 Priloge V.

Člen 33

Pridobljene pravice medicinskih sester za splošno zdravstveno nego

1. Kadar splošna pravila pridobljenih pravic veljajo za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, so dejavnosti iz člena 23 morale vključevati prevzemanje polne odgovornosti za načrtovanje, organizacijo in izvajanje zdravstvene nege bolnika.

2. Za kvalifikacijo medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, pridobljeno na Poljskem, veljajo le naslednje določbe v zvezi s pridobljenimi pravicami. Države članice priznajo državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego so bila izdana ali ki so se začeli usposabljeti na Poljskem pred 1. majem 2004 ter ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti, določenih v členu 31, kot zadosten dokaz naslednja dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego, če so jim priložena potrdila o tem, da so ti državljani države članice dejansko in zakonito opravljali dejavnosti medicinske sestre za splošno zdravstveno nego na Poljskem tako dolgo, kot je določeno spodaj:

- (a) dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro na dodiplomski stopnji (dyplom licencjata pielęgniarstwa) — vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje dokazila;
- (b) dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro, ki potrjujejo dokončano posrednješolsko izobraževanje na poklicni zdravstveni šoli (dyplom licencjata pielęgniarstwa) — vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje dokazila.

Navedene dejavnosti so morale vključevati prevzemanje polne odgovornosti za načrtovanje, organizacijo in izvajanje zdravstvene nege bolnika.

3. Države članice priznavajo dokazila o formalnih kvalifikacijah iz zdravstvene nege, izdana medicinskim sestram na Poljskem, ki so dokončale usposabljanje pred 1. majem 2004, ki ne izpolnjuje minimalnih zahtev usposobljenosti, določenih v členu 31, potrjena z diplomom „diplomirani“, pridobljeno na podlagi posebnega dopolnilnega programa iz člena 11 Zakona z dne 20. aprila 2004 o spremembi Zakona o poklicih medicinske sestre in babice in o nekaterih drugih pravnih aktih (Uradni list Republike Poljske z dne 30. aprila 2004, št. 92, pos. 885) ter Uredbe ministra za zdravje z dne 11. maja 2004 o podrobnih pogojih izvajanja študija za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit — matura) in so diplomanti medicinskega liceja in poklicnih zdravstvenih šol za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske z dne 13. maja 2004, št. 110, pos. 1170), z namenom, da se preveri, ali je raven znanja in sposobnosti take osebe primerljiva z znanjem in sposobnostmi medicinskih sester s kvalifikacijami, ki so za Poljsko opredeljene v točki 5.2.2 Priloge V.

Oddelek 4

Zobozdravniki

Člen 34

Osnovno zobozdravstveno usposabljanje

1. Za sprejem v osnovno zobozdravstveno usposabljanje se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča dostop do zadevnih študijev na univerzah ali visokošolskih ustanovah, ki jim je priznan enakovreden status, v državi članici.

2. Osnovno zobozdravstveno usposabljanje obsega skupno najmanj pet let rednega teoretičnega in praktičnega študija, ki zajema vsaj program, opisan v točki 5.3.1 Priloge V, in se izvaja na univerzi, visokošolski ustanovi, ki izvaja usposabljanje s priznano enakovredno ravno ali pod nadzorom univerze.

Vsebina točke 5.3.1 Priloge V se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

3. Osnovno zobozdravstveno usposabljanje mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

- (a) primerno poznavanje ved, na katerih temelji zobozdravstvo, in dobro razumevanje znanstvenih metod, vključno z načeli o merjenju bioloških funkcij, presojo znanstveno dokazanih dejstev in analizo podatkov;
- (b) primerno poznavanje organizma, fiziologije in obnašanja zdravih in bolnih oseb kakot tudi vpliva naravnega in družbenega okolja na zdravstveno stanje človeka, če ti dejavniki vplivajo na zobozdravstvo;
- (c) primerno poznavanje zgradbe in delovanja zdravega in bolnega zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv ter njihove povezanosti s splošnim zdravstvenim stanjem in fizično in socialno dobrobit pacienta;
- (d) primerno poznavanje kliničnih panog in metod, ki zobozdravniku dajejo razumljivo sliko o nepravilnostih, poškodbah in boleznih zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv ter poznavanje preventivnega, diagnostičnega in terapevtskega zobozdravstva;
- (e) ustrezne klinične izkušnje pod primernim nadzorom.

To usposabljanje mora zagotoviti strokovna znanja, potrebna za izvajanje vseh dejavnosti, ki vključujejo preventivo, diagnostiko in zdravljenje nepravilnosti in boleznih zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv.

Člen 35

Specialistično zobozdravstveno usposabljanje

1. Za sprejem v specialistično zobozdravstveno usposabljanje se zahteva dokončan in potrjen petletni teoretični in praktični študij v okviru usposabljanja iz člena 34 ali dokazila iz členov 23 in 37.

2. Specialistično zobozdravstveno usposabljanje zajema teoretično in praktično šolanje na univerzitetnem centru, v zdravstvenem učnem in raziskovalnem centru ali, kadar je to primerno, v zdravstvenem zavodu, ki ga za ta namen potrdijo pristojni organi ali telesa.

Specialistični zobozdravstveni programi s polno časovno obveznostjo trajajo najmanj tri leta in se izvajajo pod nadzorom pristojnih oblasti ali organov. Tako usposabljanje vključuje osebno sodelovanje zobozdravnika specializanta v dejavnostih in odgovornostih take ustanove.

Minimalno obdobje usposabljanja iz drugega pododstavka se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

3. Države članice za izdajo dokazil o specialističnem zobozdravstvenem usposabljanju zahtevajo dokazila o osnovnem zobozdravstvenem usposabljanju, navedena v točki 5.3.2 Priloge V.

Člen 36

Opravljanje dejavnosti zobozdravnikov

1. V tej direktivi so poklicne dejavnosti zobozdravnikov dejavnosti, opredeljene v odstavku 3 in ki se opravljajo v okviru poklicnih kvalifikacij, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V.

2. Poklic zobozdravnika temelji na zobozdravstvenem usposabljanju iz člena 34 in predstavlja poseben poklic, ki se loči od zdravnikov splošne medicine in zdravnikov specialistov. Za opravljanje dejavnosti zobozdravnika so potrebna dokazila o formalnih kvalifikacijah, navedena v točki 5.3.2 Priloge V. Imetniki takih dokazil o formalnih kvalifikacijah se obravnavajo enako kot tisti, za katere se uporabljata člena 23 ali 37.

3. Države članice zagotovijo, da imajo zobozdravniki na splošno dostop do in da opravljajo dejavnosti preventive, diagnostike in zdravljenja nepravilnosti in bolezni zobovja, ustne votline, čeljusti in s tem povezanih tkiv, ob ustreznem upoštevanju predpisov in pravil poklicne etike v času referenčnih datumov, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V.

Člen 37

Pridobljene pravice zobozdravnikov

1. Za opravljanje poklicnih dejavnosti zobozdravnikov v okviru kvalifikacij, navedenih v točki 5.3.2 Priloge V, vsaka država članica priznava dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, izdana v Italiji, Španiji, Avstriji, na Češkem in Slovaškem osebam, ki so z medicinskim usposabljanjem začele na ali pred referenčnim datumom, določenim v navedeni prilogi za to državo članico, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali pristojni organi te države članice.

To potrdilo mora navajati, da sta izpolnjena naslednja pogoja:

- (a) da so take osebe dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljale v tej državi članici dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;
- (b) da je tem osebam dovoljeno opravljati omenjene dejavnosti pod enakimi pogoji kot imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za to državo članico v točki 5.3.2 Priloge V.

Zahteva po triletnih izkušnjah v praktičnem delu iz točke (a) drugega pododstavka se opusti za osebe, ki so uspešno končale vsaj tri leta študija, za katerega pristojni organi v državi članici potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34.

Za Češko in Slovaško se dokazila o formalnih kvalifikacijah, pridobljena v nekdanji Češkoslovaški, priznavajo enako kot češka in slovaška dokazila o formalnih kvalifikacijah in pod enakimi pogoji, kot so določeni v prejšnjih pododstavkih.

2. Vsaka država članica priznava dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika, podeljena v Italiji osebam, ki so začele z univerzitetnim medicinskim usposabljanjem po 28. januarju 1980 in najkasneje 31. decembra 1984, če jim je priloženo potrdilo, ki so ga izdali pristojni italijanski organi.

To potrdilo mora navajati, da so izpolnjeni naslednji trije pogoji:

- (a) da so take osebe opravile ustrezen preizkus poklicne usposobljenosti, ki ga izvajajo pristojni italijanski organi, da bi ugotovili, ali je raven znanja in veščin teh oseb primerljiva z ravno, ki jo imajo osebe z dokazili o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Italijo v točki 5.3.2 Priloge V;
- (b) da so dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljale v Italiji dejavnosti iz člena 36 najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo tega potrdila;
- (c) da jim je dovoljeno opravljati ali da dejansko, zakonito in kot glavno dejavnost opravljajo dejavnosti iz člena 36 pod enakimi pogoji, kot imetniki dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih za Italijo v točki 5.3.2 Priloge V.

Zahteva po preizkusu poklicnih sposobnosti iz točke (a) drugega pododstavka se opusti za osebe, ki so uspešno končale vsaj tri leta študija, za katerega pristojni organi potrdijo, da je enakovreden usposabljanju iz člena 34.

Osebe, ki so začele z univerzitetnim medicinskim usposabljanjem po 31. decembru 1984, se obravnavajo enako kot zgoraj navedene osebe, če se je navedeni triletni študij začel pred 31. decembrom 1994.

Oddelek 5

Veterinarji

Člen 38

Usposabljanje veterinarjev

1. Usposabljanje veterinarjev obsega skupno najmanj pet let rednega teoretičnega in praktičnega študija, ki zajema vsaj program opisan v točki 5.4.1 Priloge V in se izvaja na univerzi ali visokošolski ustanovi, ki izvaja usposabljanje s priznano enakovredno ravno ali pod nadzorom univerze.

Vsebina točke 5.4.1 Priloge V se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

2. Za sprejem v veterinarsko usposabljanje se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča vpis na univerze ali visokošolske ustanove, ki jim država članica priznava enakovredno raven za namene zadevnega študija.

3. Usposabljanje veterinarjev mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

- (a) primerno poznavanje ved, na katerih temeljijo dejavnosti veterinarja;
- (b) primerno poznavanje zgradbe in delovanja organizma zdravih živali, njihove reje, razmnoževanja in splošne higijene kakor tudi krmljenja, vključno s tehnologijo za proizvodnjo in konzerviranje raznih vrst krme, ustrezne njihovim potrebam;
- (c) primerno poznavanje obnašanja živali in njihove zaščite;
- (d) primerno poznavanje vzrokov, vrst, poteka, učinkov, diagnostiko in zdravljenja bolezni živali, bodisi posamezno bodisi v skupinah, vključno s posebnim poznavanjem bolezni, prenosljivih na ljudi;
- (e) primerno poznavanje preventivne veterinarske medicine;
- (f) primerno poznavanje higijene in tehnologije za proizvodnjo, izdelavo in dajanje v promet živalskih proizvodov ali izdelkov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi;

(g) primerno poznavanje zakonov in drugih predpisov v zvezi z zgoraj navedenimi področji;

(h) primerne klinične in druge praktične izkušnje pod ustreznim nadzorom.

Člen 39

Pridobljene pravice veterinarjev

Države članice brez poseganja v člen 23(4) priznajo državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarja so bila izdana ali ki so se začeli usposablјati v Estoniji pred 1. majem 2004, taka dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarja, če jim je priloženo potrdilo, da so dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti v Estoniji vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje potrdila.

Oddelek 6

Babice

Člen 40

Usposabljanje babic

1. Usposabljanje babic obsega skupno najmanj:

- (a) posebno usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki obsega vsaj tri leta teoretičnega in praktičnega študija (smer I), ki vključuje vsaj program, opisan v točki 5.5.1 Priloge V; ali
- (b) posebno usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja 18 mesecev (smer II) in vključuje vsaj študijski program, opisan v točki 5.5.1 Priloge V, ki ni v skladu z enakovrednim usposabljanjem medicinskih sester za splošno zdravstveno nego.

Države članice zagotovijo, da so ustanove, ki izvajajo usposabljanje babic, odgovorne za usklajevanje teoretičnega in kliničnega usposabljanja skozi celoten študijski program.

Vsebina točke 5.5.1. Priloge V se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

2. Za sprejem v usposabljanje babic mora biti izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) dokončanih vsaj prvih deset let splošnega šolskega izobraževanja za smer I; ali
- (b) dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, navedena v točki 5.2.2 Priloge V za smer II.

3. Usposabljanje babic mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

- (a) primerno poznavanje ved, na katerih temeljijo dejavnosti babic, zlasti porodništva in ginekologije;
- (b) ustrezno poznavanje poklicne etike in zakonodaje na tem področju;
- (c) izčrpno znanje o bioloških funkcijah, anatomiji in fiziologiji porodništva in zdravstvene nege novorojenčka, kakor tudi znanja o odnosu med zdravstvenim stanjem človeka ter njegovim fizičnim in družbenim okoljem ter o njegovem vedenju;
- (d) ustrezne klinične izkušnje v pooblaščenih ustanovah pod nadzorom usposobljenih strokovnjakov iz babištva in porodništva;
- (e) ustrezno razumevanje usposabljanja zdravstvenih delavcev in izkušnje pri delu s tem osebjem.

Člen 41

Postopki za priznavanje dokazil o formalnih kvalifikacijah za babico

1. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, navedena v točki 5.5.2 Priloge V, se avtomatično priznajo v skladu s členom 21, če izpolnjujejo eno od naslednjih meril:

- (a) Vsaj triletno usposabljanje babic s polno časovno obveznostjo:
  - (i) za katero se zahteva diploma, pričevalo ali drugo dokazilo o kvalifikacijah, ki omogoča vpis na univerze ali druge visokošolske ustanove ali drugače zagotavlja enakovredno raven znanja; ali
  - (ii) mu sledita dve leti poklicnih izkušenj, za katere je bilo izdano potrdilo v skladu z odstavkom 2.
- (b) Usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja vsaj dve leti ali 3 600 ur, pod pogojem, da ima oseba dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, kot je to opredeljeno v točki 5.2.2 Priloge V.

- (c) Usposabljanje s polno časovno obveznostjo za babice, ki traja vsaj 18 mesecev ali 3 000 ur, pod pogojem, da ima oseba dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinsko sestro za splošno zdravstveno nego, kot je to opredeljeno v točki 5.2.2 Priloge V, in eno leto poklicnih izkušenj, za katere je bilo izdano potrdilo v skladu z odstavkom 2.

2. Potrdilo iz odstavka 1 izdajo pristojni organi v državi članici izvora. Z njim se potrdi, da je imetnik po pridobitvi dokazil o formalnih kvalifikacijah za babico ustrezno dolgo zadovoljivo opravljal vse dejavnosti babice v bolnišnici ali zdravstveni ustanovi, odobreni v ta namen.

Člen 42

Opravljanje dejavnosti babic

1. Določbe tega oddelka se uporabljajo za dejavnosti babic, kot jih določi vsaka država članica brez poseganja v odstavek 2 in ki se opravljajo pod poklicnimi nazivi, navedenimi v točki 5.5.2 Priloge V.

2. Države članice zagotovijo, da sta babicam omogočena dostop do in opravljanje vsaj naslednjih dejavnosti:

- (a) ustrezno informiranje in svetovanje v zvezi z načrtovanjem družine;
- (b) diagnosticiranje nosečnosti in spremljanje normalnega poteka nosečnosti; izvajanje preiskav, potrebnih za spremljanje razvoja normalnega poteka nosečnosti;
- (c) predpisovanje in svetovanje v preiskavah, potrebnih za čimprejšnje diagnosticiranje rizičnih nosečnosti;
- (d) izvajanje programov šole za starše in popolne priprave na porod, vključno s svetovanjem o higieni in prehrani;
- (e) skrb za mater in pomoč med porodom ter spremljanje stanja zarodka v maternici z ustreznimi kliničnimi metodami in tehničnimi sredstvi;
- (f) izvajanje spontanih porodov vključno z epiziotemijo, kadar je potrebna, v nujnih primerih pa tudi porod v medenični vstavi;
- (g) prepoznavanje opozorilnih znakov nepravilnosti pri materi ali otroku, ki zahtevajo napotitev k zdravniku, in pomoč temu zdravniku, kadar je to primerno; izvajanje ustreznih nujnih ukrepov v zdravnikovi odsotnosti, zlasti ročne odstranitve placente, ki ji lahko sledi ročni pregled maternice;

- (h) pregledovanje in negovanje novorojenega otroka; ukrepanje po lastni presoji v primeru potrebe in izvajanje takojšnjega oživljanja, kadar je to potrebno;
- (i) nega matere in spremljanje njenega napredka v poporodnem obdobju ter dajanje vseh potrebnih nasvetov o negi otroka, da bi lahko svojemu novorojenemu otroku zagotovila optimalen razvoj;
- (j) izvajanje zdravljenja, ki ga predpiše zdravnik;
- (k) priprava potrebnih pisnih poročil.
- (a) dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico na diplomski stopnji (dyplom licencjata położnictwa): vsaj tri zaporedna leta v petih letih pred datumom izdaje potrdila;
- (b) dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, ki dokazujejo uspešno dokončano posrednješolsko izobraževanje na poklicni zdravstveni šoli (dyplom położnej): vsaj pet zaporednih let v sedmih letih pred datumom izdaje potrdila.

Člen 43

Pridobljene pravice babic

1. V primeru državljanov držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za babice izpolnjujejo vse minimalne zahteve usposobljenosti, določene v členu 40, vendar v skladu s členom 41 niso priznana, če jim ni priloženo potrdilo o poklicnih izkušnjah iz člena 41(2), vsaka država članica kot zadosten dokaz prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki so jih izdale te države članice pred referenčnim datumom, navedenim v točki 5.5.2 Priloge V, in ki so jim priložena potrdila, da so ti državljani dejansko in zakonito opravljali take dejavnosti vsaj dve zaporedni leti v petih letih pred izdajo potrdila.

2. Pogoji iz odstavka 1 veljajo za državljane držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico potrjujejo uspešno dokončano usposabljanje na ozemlju nekdanje Nemške demokratične republike in izpolnjujejo vse minimalne zahteve usposobljenosti iz člena 40, vendar kjer se dokazila o formalnih kvalifikacijah v smislu člena 41 ne priznajo, če jim ni priloženo potrdilo o poklicnih izkušnjah iz člena 41(2), če potrjujejo, da se je program usposabljanja začel pred 3. oktobrom 1990.

3. Kar zadeva poljska dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, veljajo le naslednje določbe v zvezi s pridobljenimi pravicami.

Države članice priznajo državljanom držav članic, katerih dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico so bila izdana ali ki so se začeli usposabljati na Poljskem pred 1. majem 2004 in ki ne izpolnjujejo minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 40, naslednja dokazila o formalnih kvalifikacijah za babico, če so jim priložena potrdila o tem, da so te osebe dejansko in zakonito opravljale dejavnosti babice tako dolgo, kot je določeno spodaj:

4. Države članice priznajo dokazila o formalnih kvalifikacijah za babištvo, izdana na Poljskem babicam, ki so dokončale usposabljanje pred 1. majem 2004, ki niso izpolnjevala minimalnih zahtev usposobljenosti iz člena 40, potrjena z diplomom „diplomirani“, pridobljeno na podlagi posebnega dopolnilnega programa iz člena 11 Zakona z dne 20. aprila 2004 o spremembi zakona o poklicih medicinske sestre in babice in o nekaterih drugih pravnih predpisih (Uradni list Republike Poljske z dne 30. aprila 2004, št. 92, pos. 885) in Uredbe Ministra za zdravje z dne 11. maja 2004 o podrobnih pogojih izvajanja študija za medicinske sestre in babice, ki imajo spričevalo o končani srednji šoli (končni izpit — matura) in so diplomanti medicinskega liceja in poklicnih zdravstvenih šol za poklic medicinske sestre in babice (Uradni list Republike Poljske z dne 13. maja 2004, št. 110, pos. 1170), z namenom, da se preveri, ali je raven znanja in sposobnosti take osebe primerljiva z znanjem in sposobnostmi babic s kvalifikacijami, ki so za Poljsko opredeljene v točki 5.5.2 Priloge V.

Oddelek 7

Farmacevti

Člen 44

Usposabljanje farmacevtov

1. Za sprejem v program usposabljanja farmacevtov se zahteva diploma ali spričevalo, ki omogoča dostop do študija na univerzah ali visokošolskih ustanovah, ki jim je priznan enakovreden status, v državi članici.

2. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za farmacevta potrjujejo usposabljanje, ki traja najmanj pet let in vključuje vsaj:

- (a) štiri leta rednega teoretičnega in praktičnega usposabljanja na univerzi ali visokošolski ustanovi s priznanim enakovrednim statusom ali pod nadzorom univerze;
- (b) šest mesecev pripravništva v javni lekarni ali v bolnišnici pod nadzorom farmacevtskega oddelka te bolnišnice.

Tako usposabljanje obsega vsaj program, opisan v točki 5.6.1 Priloge V. Vsebina točke 5.6.1 Priloge V se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

3. Usposabljanje farmacevtov mora zagotoviti, da oseba pridobi naslednja znanja in veščine:

- (a) ustrezno znanje o zdravilih in snoveh, ki se uporabljajo za proizvodnjo zdravil;
- (b) ustrezno znanje o farmacevtski tehnologiji ter fizikalnem, kemijskem, biološkem in mikrobiološkem preizkušanju zdravil;
- (c) ustrezno znanje o presnovi in učinkih zdravil ter delovanju strupenih snovi in uporabi zdravil;
- (d) ustrezno znanje za vrednotenje znanstvenih podatkov v zvezi z zdravili, ki omogoča zagotavljanje ustreznih podatkov;
- (e) ustrezno znanje o zakonskih in drugih zahtevah, povezanih s farmacevtsko prakso.

Člen 45

Opravljanje dejavnosti farmacevtov

1. Za namene te direktive so dejavnosti farmacevta tiste dejavnosti, za dostop do in opravljanje katerih se zahtevajo poklicne kvalifikacije v eni ali več državah članicah in ki so dostopne imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih v točki 5.6.2 Priloge V.

2. Države članice imetnikom dokazil o formalnih kvalifikacijah iz farmacije na univerzitetni ali enakovredni stopnji, ki izpolnjujejo določbe člena 44, zagotovijo pravico dostopa do vsaj naslednjih dejavnosti, ob upoštevanju, kadar je to primerno, zahtev po dodatnih poklicnih izkušnjah:

- (a) priprava farmacevtske oblike zdravil;
- (b) izdelava in preizkušanje zdravil;
- (c) preizkušanje zdravil v laboratoriju za preizkušanje zdravil;
- (d) skladiščenje, hramba in distribucija zdravil v prodaji na debelo;

(e) priprava, preizkušanje, skladiščenje in dobava zdravil v javnih lekarnah;

(f) priprava, preizkušanje, shranjevanje in izdajanje zdravil v bolnišnicah;

(g) obveščanje in svetovanje o zdravilih.

3. Če država članica za dostop do ali opravljanje ene od dejavnosti farmacevta zahteva dodatne poklicne izkušnje, poleg dokazil o formalnih kvalifikacijah, navedenih v točki 5.6.2 Priloge V, ta država članica kot zadosten dokaz v zvezi s tem prizna potrdilo, ki ga izdajo pristojni organi v državi članici izvora in ki potrjuje, da je taka oseba opravljala te dejavnosti podobno dolgo v državi članici izvora.

4. Priznavanje iz odstavka 3 ne velja za dvoletno obdobje poklicnih izkušenj, ki se zahteva v Velikem vojvodstvu Luksemburga za dodelitev državne koncesije v javni farmaciji.

5. Če ima država članica na dan 16. september 1985 vzpostavljen sistem razpisov na podlagi preizkusov, katerega namen je med imetniki iz odstavka 2 izbrati tiste, ki bodo lahko postali lastniki novih lekarn, ustanovljenih v skladu z nacionalnim sistemom geografske porazdelitve, lahko ta država članica z odstopanjem od odstavka 1 nadaljuje s tem sistemom razpisov ter od državljanov držav članic, ki imajo dokazila o formalnih kvalifikacijah za farmacevta, navedena v točki 5.6.2 Priloge V, ali za katere veljajo določbe člena 23, zahteva, da sodelujejo v takih razpisih.

Oddelek 8

Arhitekti

Člen 46

Usposabljanje arhitektov

1. Usposabljanje arhitektov obsega skupno najmanj štiri leta rednega študija ali šest let študija, od katerih vsaj tri leta potekajo redno, na univerzi ali v primerljivi izobraževalni ustanovi. Usposabljanje se konča z uspešno opravljenim izpitom na univerzitetni stopnji.

Tako usposabljanje, ki mora biti na univerzitetni ravni in katerega glavni element je arhitektura, mora uravnoteženo pokrivati teoretične in praktične vidike usposabljanja arhitektov ter zagotavljati, da si ti pridobijo naslednja znanja in veščine:

- (a) sposobnost arhitekturnega projektiranja, ki izpolnjuje tako estetske kot tehnične zahteve;

- (b) ustrezno poznavanje zgodovine arhitekture in arhitekturnih teorij ter z njimi povezanih umetnosti, tehnologij in družbenih ved;
- (c) poznavanje upodablajočih umetnosti kot vpliva na kakovost arhitekturnega projektiranja;
- (d) ustrezno znanje o urbanizmu, prostorskem planiranju in veščinah, potrebnih za planiranje;
- (e) razumevanje odnosa med ljudmi in zgradbami, med zgradbami in njihovim okoljem ter razumevanje potrebe, da se zgradbe in prostori med njimi prilagodijo potrebam ljudi in njihovim medsebojnim razmerjem;
- (f) razumevanje poklica in vloge arhitekta v družbi, zlasti pri pripravi idejnih zasnov, ki upoštevajo družbene dejavnike;
- (g) razumevanje raziskovalnih metod in metod za pripravo idejne zasnove projekta;
- (h) razumevanje prostorskih, arhitekturnih in gradbenih načrtov ter konstrukcijskih in tehničnih problemov, povezanih z načrtovanjem stavb;
- (i) ustrezno poznavanje fizikalnih problemov, tehnologij in delovanja stavb, tako da se njihova notranjost uredi udobno in zavaruje pred podnebnimi dejavniki;
- (j) potrebne veščine za projektiranje, ki omogočajo izpolnjevanje zahtev uporabnikov stavb v okviru stroškovnih omejitev in gradbenih predpisov;
- (k) ustrezno poznavanje izvajanja del, organizacije, predpisov in postopkov, vpletenih v uresničevanje projektnih zasnov in vključevanje teh načrtov v sistem celovitega prostorskega planiranja.

2. Znanje in veščine, naštet v odstavku 1, se lahko spremenijo v skladu s postopkom iz člena 58(2) z namenom prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Zaradi takih posodobitev se v nobeni državi članici ne sme spremeniti veljavnih zakonodajnih načel v zvezi s strukturo poklicev, kar zadeva usposabljanje in pogoje dostopa za fizične osebe.

Člen 47

Odstopanja od pogojev usposobljenosti arhitektov

1. Z odstopanjem od člena 46 se za naslednje prav tako prizna, da izpolnjuje člen 21: usposabljanje, ki poteka od 5. avgusta 1985 v „Fachhochschulen“ v Zvezni republiki Nemčiji in traja tri leta, če izpolnjuje zahteve iz člena 46 in omogoča opravljanje dejavnosti iz člena 48 v tej državi članici s poklicnim nazivom „arhitekt“ in če tako usposabljanje dopolnjujejo štiriletna poklicna izkušnje v Zvezni republiki Nemčiji, potrjene s potrdilom, ki ga izda poklicno združenje, pri katerem je registriran arhitekt, ki želi uporabiti določbe te direktive.

Poklicno združenje mora najprej ugotoviti, ali opravljeno delo takega arhitekta v arhitekturi nedvomno dokazuje uporabo celotnega obsega znanja in veščin iz člena 46(1). Tako potrdilo se izda po enakem postopku, kot velja za vpis na seznam poklicnih združenj.

2. Z odstopanjem od člena 46 se za naslednje prav tako prizna, da izpolnjuje člen 21: usposabljanje, ki je del programa socialnih izboljšav ali se opravi kot izredni univerzitetni študij, če izpolnjuje zahteve iz člena 46 in se zaključi z izpitom iz arhitekture, ki ga uspešno opravi oseba, ki je sedem let ali več delala na področju arhitekture pod nadzorom arhitekta ali arhitekturnega podjetja. Ta izpit mora biti na univerzitetni stopnji in enakovreden zaključnemu izpitu iz prvega pododstavka člena 46(1).

Člen 48

Opravljanje dejavnosti arhitektov

1. Za namene te direktive so poklicne dejavnosti arhitekta tiste dejavnosti, ki se redno opravljajo na podlagi poklicnega naziva „arhitekt“.

2. Državljeni države članice, ki lahko uporabljajo ta naziv v skladu z zakonom, ki pristojnemu organu države članice daje pooblastila, da podeli ta naziv državljanom z dosežki izjemne kakovosti v arhitekturi, izpolnjujejo zahteve, določene za opravljanje dejavnosti arhitekta na podlagi poklicnega naziva „arhitekt“. Potrdilo, ki ga takim osebam izda država članica izvora, potrjuje, da opravljajo dejavnosti v arhitekturi.

Člen 49

Pridobljene pravice arhitektov

1. Vsaka država članica prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekta, navedena v točki 6 Priloge VI, ki jih podeljujejo druge države članice in ki potrjujejo program usposabljanja, ki se je začel najpozneje v referenčnem akademskem letu iz te priloge, tudi če ne izpolnjujejo minimalnih zahtev iz člena 46, in za dostop do in opravljanja poklicnih dejavnosti arhitekta takim dokazilom na svojem ozemlju priznava enako veljavo kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah za arhitekta, ki jih sama izdaja.

V teh okoliščinah se priznajo potrdila, ki so jih izdali pristojni organi v Zvezni republiki Nemčiji in ki potrjujejo, da so dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki so jih po 8. maju 1945 izdali pristojni organi Nemške demokratične republike, enakovredna dokazilom iz te priloge.

2. Vsaka država članica brez poseganja v odstavek 1 prizna naslednja dokazila o formalnih kvalifikacijah in jim za namene dostopa do in opravljanja poklicnih dejavnosti arhitekta priznava na svojem ozemlju enako veljavo kot dokazilom o formalnih kvalifikacijah, ki jih sama izdaja: potrdila, ki so jih državljanom držav članic izdale države članice, ki so sprejele pravila, ki urejajo dostop do in opravljanje dejavnosti arhitekta od naslednjih datumov:

(a) 1. januarja 1995 za Avstrijo, Finsko in Švedsko;

(b) 1. maja 2004 za Češko, Estonijo, Ciper, Latvijo, Litvo, Madžarsko, Malto, Poljsko, Slovenijo in Slovaško;

(c) 5. avgusta 1987 za druge države članice.

Potrdilo iz odstavka 1 potrjuje, da je imetniku najpozneje od tega datuma dovoljeno uporabljati poklicni naziv arhitekta in da je po teh pravilih dejansko opravljal zadevne dejavnosti najmanj tri zaporedna leta v petih letih pred izdajo potrdila.

POGLAVJE IV

Skupne določbe o ustanavljanju

Člen 50

Dokumentacija in formalnosti

1. Kadar pristojni organi države članice gostiteljice odločajo o prošnji za dovolitev opravljanja reguliranega poklica na podlagi tega naslova, lahko zahtevajo dokumente in potrdila, naštetih v Prilogi VII.

Predloženi dokumenti, naštetih v (d), (e) in (f) točke 1 Priloge VII, na datum predložitve ne smejo biti starejši od treh mesecev.

Države članice, organi in druge pravne osebe zagotovijo zaupnost podatkov, ki jih prejmejo.

2. V primeru upravičenega dvoma lahko država članica gostiteljica zahteva od pristojnih organov države članice, da potrdijo verodostojnost potrdil in dokazil o formalnih kvalifikacijah, izdanih v tej državi članici, ter da, kadar je to primerno, potrdijo dejstvo, da upravičenec za poklice iz poglavja III tega naslova izpolnjuje minimalne pogoje usposobljenosti, določene za vsakega od teh poklicev v členih 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 in 46.

3. V primeru upravičenega dvoma ima država članica gostiteljica, če je dokazila o formalnih kvalifikacijah, kot so opredeljena v členu 3(1)(c), izdal pristojni organ v državi članici in vključujejo usposabljanje, ki je delno ali v celoti opravljeno v organizaciji, ustanovljeni v drugi državi članici, pravico preveriti pri pristojnem organu države članice, ki je izdala dokazila:

(a) če je program usposabljanja v organizaciji, ki je izvedla usposabljanje, formalno potrdila izobraževalna organizacija ustanovljena v državi članici, ki je izdala dokazila;

(b) če so izdana dokazila o formalnih kvalifikacijah enaka dokazilom, ki bi bila izdana, če bi se program v celoti opravil v državi članici, ki je izdala dokazila; in

(c) če dokazila o formalnih kvalifikacijah podeljujejo enake poklicne pravice na ozemlju države članice, ki je izdala dokazila.

4. Kadar država članica gostiteljica od svojih državljanov za dostop do reguliranega poklica zahteva, da slovesno zaprisežejo ali podajo zaprisežno izjavo, in besedila te zaprisege ali izjave ni mogoče uporabiti za državljane drugih držav članic, mora poskrbeti za to, da take osebe lahko uporabijo ustrezno enakovredno besedilo.

Člen 51

Postopek za vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij

1. Pristojni organ države članice gostiteljice potrdi prejem prošnje v roku enega meseca po prejemu in obvesti prisilca o kakršnih koli manjkajočih dokumentih.

2. Postopek preučitve prošnje za dovolitev opravljanja reguliranega poklica je treba opraviti čim hitreje, nato mora pristojni organ v državi članici gostiteljici izdati ustrezno utemeljeno odločitev, v vsakem primeru najkasneje v treh mesecih od datuma, ko je bila predložena prosilčeva popolna dokumentacija. Ta rok se lahko podaljša za en mesec v primerih, za katere se uporabljata poglavji I in II tega naslova.

3. Proti odločitvi ali če odločitev ni sprejeta v roku se lahko vložijo pritožba v skladu z nacionalno zakonodajo.

Člen 52

Uporaba poklicnih nazivov

1. Če je v državi članici gostiteljici uporaba poklicnega naziva v zvezi z eno od dejavnosti zadevnega poklica regulirana, morajo državljani drugih držav članic, ki jim je dovoljeno opravljati reguliran poklic na podlagi naslova II, uporabljati poklicni naziv države članice gostiteljice, ki ustreza temu poklicu v tej državi članici, ter tudi kakršne koli kratice, povezane s tem nazivom.

2. Kadar v državi članici poklic regulira združenje ali organizacija v smislu člena 3(2), državljani držav članic ne smejo uporabljati poklicnega naziva, ki ga izda ta organizacija ali združenje, ali njegove skrajšane oblike, če ne predložijo dokaza, da so člani tega združenja ali organizacije.

Če združenje ali organizacija članstvo pogojuje z določenimi kvalifikacijami, lahko to zahteva za državljane drugih držav članic, ki imajo poklicne kvalifikacije, le v skladu s pogoji, določenimi v tej direktivi.

NASLOV IV

PODROBNA PRAVILA ZA OPRAVLJANJE POKLICA

Člen 53

Znanje jezikov

Osebe, ki se jim priznajo poklicne kvalifikacije, znajo jezike, potrebne za opravljanje poklica v državi članici gostiteljici.

Člen 54

Uporaba strokovnih in znanstvenih naslovov

Država članica gostiteljica brez poseganja v člen 7 in 52 zagotovi, da se zadevnim osebam podeli pravica do uporabe stro-

kovnih in znanstvenih naslovov, podeljenih v državi članici izvora, in po možnosti okrajšav v jeziku te države članice. Država članica gostiteljica lahko zahteva, da temu naslovu sledi ime in naslov ustanove ali komisije, ki je naslov podelila. Če bi lahko prišlo do zamenjave strokovnega in znanstvenega naslova države članice izvora z naslovom v državi članici gostiteljici, ki v tej državi zahteva dodatno usposabljanje, ki ga oseba ni opravila, lahko država članica gostiteljica odredi, da mora oseba svoj strokovni ali znanstveni naslov iz države članice izvora uporabljati v ustrezni obliki, ki jo določi država članica gostiteljica.

Člen 55

Odobritev s strani skladov za zdravstveno zavarovanje

Brez poseganja v člen 5(1) in točko (b) prvega pododstavka člena 6 države članice, ki od oseb, ki so pridobile svoje poklicne kvalifikacije na njihovem ozemlju, zahtevajo, da opravijo pripravniško dobo na delovnem mestu in/ali obdobje pridobivanja poklicnih izkušenj, da jih odobri sklad za zdravstveno zavarovanje, odstopijo od te zahteve za imetnike dokazil o poklicnih kvalifikacijah za zdravnika in zobozdravnika, pridobljenih v drugih državah članicah.

NASLOV V

UPRAVNO SODELOVANJE IN ODGOVORNOST ZA IZVAJANJE

Člen 56

Pristojni organi

1. Pristojni organi države članice gostiteljice in države članice izvora tesno sodelujejo in si med seboj pomagajo, da bi olajšali uporabo te direktive. Zagotovijo zaupnost izmenjanih podatkov.

2. Pristojni organi države članice gostiteljice in države članice izvora si izmenjujejo podatke o sprejetih disciplinskih ukrepih ali kazenskih sankcijah ali o kakršnih koli drugih resnih in posebnih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na opravljanje dejavnosti po tej direktivi, ob spoštovanju zakonodaje o varovanju osebnih podatkov, predvidene v direktivah Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ in 2002/58/ES z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah)⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

⁽²⁾ UL L 201, 31.7.2002, str. 37.

Država članica izvora preveri verodostojnost okoliščin, njeni organi pa sprejmejo odločitev o naravi in obsegu preiskav, ki jih je treba opraviti, ter obvestijo državo članico gostiteljico o sklepih, ki jih sprejme na podlagi razpoložljivih podatkov.

3. Vsaka država članica najkasneje do 20 oktobra 2007, imenuje organe in telesa, pristojne za izdajanje ali prejemanje dokazil o formalnih kvalifikacijah in drugih dokumentov in podatkov ter pristojne za prejemanje prošelj in sprejemanje odločitev navedenih v tej direktivi ter o tem takoj obvesti druge države članice in Komisijo.

4. Vsaka država članica imenuje koordinatorja za dejavnosti organov iz odstavka 1 ter o tem obvesti druge države članice in Komisijo.

Naloga koordinatorjev je:

- (a) spodbujati enotno izvajanje te direktive;
- (b) zbirati vse podatke, ki se nanašajo na izvajanje te direktive, kot so podatki o pogojih za dostop do reguliranih poklicev v državah članicah.

Pri izpolnjevanju nalog, opisanih pod točko (b), lahko koordinatorji prosijo za pomoč kontaktne točke iz člena 57.

Člen 57

Kontaktne točke

Vsaka država članica najkasneje do 20 oktobra 2007, imenuje kontaktno točko, katere naloge so:

- (a) državljanom in kontaktnim točkam drugih držav članic sporočiti podatke, potrebne za priznavanje poklicnih kvalifikacij, predvidene s to direktivo, kot so podatki o nacionalni zakonodaji, ki ureja poklice in opravljanje teh poklicev, vključno s socialno zakonodajo in, kadar je to primerno, etična pravila;
- (b) državljanom pomagati pri uveljavljanju njihovih pravic, ki izhajajo iz te direktive, v sodelovanju, kadar je to primerno, z drugimi kontaktnimi točkami in pristojnimi organi države članice gostiteljice.

Kontaktne točke Komisijo na njeno zahtevo obvestijo o rezultatu poizvedb, ki jih opravijo v skladu z določbami točke (b), v dveh mesecih po njihovem prejemu.

Člen 58

Odbor za priznavanje poklicnih kvalifikacij

1. Komisiji pomaga Odbor za priznavanje poklicnih kvalifikacij (v nadaljnjem besedilu: „odbor“) sestavljen iz predstavnikov držav članic, ki mu predseduje predstavnik Komisije.

2. Kjer je navedeno sklicevanje na ta odstavek, se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 navedenega sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša dva meseca.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 59

Posvetovanje

Komisija na primeren način zagotovi posvetovanja z izvedenci iz zadevnih poklicnih skupin, zlasti v kontekstu dela odbora iz člena 58, in pripravi obrazloženo poročilo o teh posvetovanjih z odborom.

NASLOV VI

DRUGE DOLOČBE

Člen 60

Poročila

1. Države članice pošljejo Komisiji vsaki dve leti od 20 oktobra 2007, poročilo o izvajanju sistema. Poleg splošnih ugotovitev poročilo vsebuje tudi statistični povzetek sprejetih odločitev in opis glavnih težav pri uporabi te direktive.

2. Komisija sestavi vsakih pet let od 20 oktobra 2007, poročilo o izvajanju te direktive.

Člen 61

Klavzula o odstopanju

Če pri izvajanju ene od določb te direktive država članica naleti na večje težave na določenem področju, Komisija te težave preuči v sodelovanju z zadevno državo članico.

Kadar je to primerno, Komisija v skladu s postopkom iz člena 58(2) sklene državi članici dovoliti, da v omejenem obdobju odstopa od teh določb.

Člen 62

Razveljavitev

Direktive 77/452/EGS, 77/453/EGS, 78/686/EGS, 78/687/EGS, 78/1026/EGS, 78/1027/EGS, 80/154/EGS, 80/155/EGS, 85/384/EGS, 85/432/EGS, 85/433/EGS, 89/48/EGS, 92/51/EGS, 93/16/EGS in 99/42/ES se razveljavijo s 20 oktobrom 2007. Sklicevanja na razveljavljene direktive se obravnavajo kot sklicevanja na to direktivo, razveljavitev pa ne vpliva na akte, sprejete na podlagi navedenih direktiv.

Člen 63

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 20 oktobra 2007. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 64

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 65

Naslovljenci

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 7. septembra 2005

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

C. CLARKE

PRILOGA I

Seznam poklicnih združenj ali organizacij, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 3(2)IRSKA ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

ZDRUŽENO KRALJESTVO

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers

⁽¹⁾ Irski državljani so tudi člani naslednjih združenj ali organizacij v Združenem kraljestvu:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Samo za dejavnost revizije poročil.

26. Institution of Mining and Metallurgy
  27. Institution of Electrical Engineers
  28. Institution of Gas Engineers
  29. Institution of Mechanical Engineers
  30. Institution of Chemical Engineers
  31. Institution of Production Engineers
  32. Institution of Marine Engineers
  33. Royal Institution of Naval Architects
  34. Royal Aeronautical Society
  35. Institute of Metals
  36. Chartered Institution of Building Services Engineers
  37. Institute of Measurement and Control
  38. British Computer Society
-

PRILOGA II

Seznam programov usposabljanja s posebno strukturo, navedenih v členu 11 točka (c) pododstavek (ii)

1. Programi usposabljanja za paramedicinske in vzgojnovarstvene poklice

Usposabljanje za naslednje poklice:

v Nemčiji:

- medicinska sestra v pediatriji („Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger“),
- fizioterapevt („Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)“⁽¹⁾),
- delovni terapevt/ergoterapevt („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut“),
- logoped („Logopäde/Logopädin“),
- ortoped („Orthoptist(in)“),
- vgojitelj/-ica z državnim izpitom („Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)“),
- vzgojitelj/-ica terapevt z državnim izpitom („Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(in)“),
- zdravstveni tehnik v laboratoriju („medizinisch-technische(r) Laboratoriums- Assistent(in)“),
- zdravstveni tehnik za rentgenologijo („medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)“),
- zdravstveni tehnik za funkcionalno diagnostiko („medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik“),
- veterinarski tehnik („veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)“),
- dietetik („Diätassistent(in)“),
- farmacevtski tehnik („Pharmazieingenieur“), usposabljanje opravljeno pred 31. marcem 1994 v nekdanji Nemški demokratični republiki ali na ozemlju novih dežel,
- psihiatrična medicinska sestra („Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger“),
- terapevt za govor („Sprachtherapeut(in)“);

na Češkem:

- bolniški asistent („zdravotnický asistent“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 13 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja na srednji zdravstveni šoli, ki se zaključijo z izpitom „maturitní zkouška“,

- asistent nutricionist („nutriční asistent“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 13 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja na srednji zdravstveni šoli, ki se zaključijo z izpitom „maturitní zkouška“;

v Italiji:

- zobotehnik („odontotecnico“),
- optik („ottico“);

⁽¹⁾ Od 1. junija 1994 se poklicni naziv „Krankengymnast(in)“ nadomesti z nazivom „Physiotherapeut(in)“. Vendar pa lahko osebe iz tega poklica, ki so diplome pridobile pred navedenim datumom, še naprej uporabljajo prejšnji naziv „Krankengymnast(in)“, če želijo.

na Cipru:

- zobotehnik („odontotexvιτης“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 14 let, od tega vsaj šest let osnovnošolskega izobraževanja, šest let srednješolskega izobraževanja in dve leti posrednješolskega poklicnega izobraževanja, čemur sledi eno leto poklicnih izkušenj,

- optik („τεχνικός οπτικός“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 14 let, od tega vsaj šest let osnovnošolskega izobraževanja, šest let srednješolskega izobraževanja in dve leti posrednješolskega izobraževanja, čemur sledi eno leto poklicnih izkušenj;

v Latviji:

- medicinska sestra v zobozdravstvu („zobārstniecības māsa“),

katere izobraževanje traja skupno najmanj 13 let, od tega vsaj 10 let izobraževanja na splošnih šolah in dve leti strokovnega izobraževanja na zdravstveni šoli, čemur sledijo tri leta poklicnih izkušenj, ob koncu katerih je treba opraviti izpit, s katerim se pridobi spričevalo o specializaciji,

- asistent v biomedicinskem laboratoriju („biomedicīnas laborants“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj 10 let izobraževanja na splošnih šolah in dve leti strokovnega izobraževanja na zdravstveni šoli, čemur sledita dve leti poklicnih izkušenj, ob koncu katerih je treba opraviti izpit, s katerim se pridobi spričevalo o specializaciji,

- zobotehnik („zobu tehnikis“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj 10 let izobraževanja na splošnih šolah in dve leti strokovnega izobraževanja na zdravstveni šoli, čemur sledita dve leti poklicnih izkušenj, ob koncu katerih je treba opraviti izpit, s katerim se pridobi spričevalo o specializaciji,

- asistent fizioterapevt („fizioterapeita asistents“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 13 let, od tega vsaj 10 let izobraževanja na splošnih šolah in tri leta strokovnega izobraževanja na zdravstveni šoli, čemur sledita dve leti poklicnih izkušenj, ob koncu katerih je treba opraviti izpit, s katerim se pridobi spričevalo o specializaciji;

v Luksemburgu:

- zdravstveni tehnik za radiologijo („assistant(e) technique médical(e) en radiologie“),

- zdravstveni tehnik v laboratoriju („assistant(e) technique médical(e) de laboratoire“),

- psihiatrična medicinska sestra („infirmier/ičre psychiatrique“),

- zdravstveni tehnik za kirurgijo („assistant(e) technique médical(e) en chirurgie“),

- medicinska sestra v pediatriji („infirmier/ičre puériculteur/trice“),

- medicinska sestra za anestezijo („infirmier/ičre anesthésiste“),

- kvalificiran maser/maserka („masseur/euse diplômé(e)“),

- vzgojitelj („éducateur/trice“);

na Nizozemskem:

- veterinarski asistent („dierenartassistent“),

katerega izobraževanje in usposabljanje traja skupno najmanj 13 let, od tega:

- (i) vsaj tri leta poklicnega usposabljanja v specializirani šoli, ki se zaključí z izpitom in ki se v nekaterih primerih dopolni z enim ali dvema letoma specializiranega izobraževalnega programa, ki se zaključí z izpitom; ali
- (ii) vsaj dve leti in pol poklicnega usposabljanja v specializirani šoli, ki se zaključí z izpitom in ki se dopolni z vsaj šestimi meseci delovnih izkušenj ali pripravništva v imenovani ustanovi; ali
- (iii) vsaj dve leti poklicnega usposabljanja v specializirani šoli, ki se zaključí z izpitom in ki se dopolni z vsaj enim letom delovnih izkušenj ali pripravništva v odobreni ustanovi; ali
- (iv) v primeru veterinarskega asistenta („dierenartassistent“) tri leta poklicnega usposabljanja v specializirani šoli (program „MBO“) ali pa tri leta poklicnega usposabljanja v dvojnem sistemu za usposabljanje vajencev („LLW“), ki se zaključita z izpitom;

v Avstriji:

- posebno osnovno usposabljanje medicinskih sester, specializiranih za zdravstveno nego otrok in mladine („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege“),
- posebno osnovno usposabljanje psihiatričnih medicinskih sester („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege“),
- optik za kontaktne leče („Kontaktlinsenoptiker“),
- pediker („Fußpfleger“),
- tehnik za slušne aparate („Hörgeräteakustiker“),
- lekarnar („Drogist“),

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja, ki trajajo skupno najmanj 14 let, in sicer najmanj pet let usposabljanja v strukturiranem usposabljanju, ki se deli na vsaj tri leta vajeništva, kjer se usposabljanje izvaja delno na delovnem mestu in delno v ustanovi za poklicno usposabljanje, ter obdobje strokovnega pridobivanja izkušenj in usposabljanja, ki se zaključí s strokovnim izpitom, na podlagi katerega ima oseba pravico opravljati poklic in usposabljati vajence,

- maser („Masseur“),

ki zajema programe izobraževanja in usposabljanja, ki trajajo skupno 14 let, in sicer pet let usposabljanja v strukturiranem izobraževanju, ki vključuje dve leti vajeništva, dve leti strokovnega pridobivanja izkušenj in usposabljanja ter enoletni program usposabljanja, ki se zaključí s strokovnim izpitom, na podlagi katerega ima oseba pravico opravljati poklic in usposabljati vajence,

- delavec v otroškem vrtcu („Kindergärtner/in“),
- vzgojitelj („Erzieher“),

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja, ki skupaj trajajo 13 let, od tega pet let poklicnega usposabljanja v specializirani šoli, ki se zaključí z izpitom;

na Slovaškem:

- plesni učitelj na osnovnih šolah za umetnost („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách“),

katerega izobraževanje skupaj traja najmanj 14 let in pol, od tega osem let osnovnega izobraževanja in štiri leta izobraževanja na specializirani srednji šoli ter pet semestrov izobraževalnega programa plesne pedagogike,

- vzgojitelj v ustanovah za posebno izobraževanje in v ustanovah za socialno delo („vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb“),

katerega izobraževanje skupaj traja najmanj 14 let, od tega osem do devet let osnovnega izobraževanja, štiri leta izobraževanja na srednji pedagoški šoli ali na drugi srednji šoli in dve leti dodatnega izrednega pedagoškega študija.

2. Poklici visokokvalificiranih rokodelcev („Mester/Meister/Maître“), ki zahtevajo programe izobraževanja in usposabljanja za spretnosti, ki niso zajete v poglavju II naslova III te direktive

Usposabljanje za naslednje poklice:

na Danskem:

— optik („optometrist“),

katerega usposabljanje traja skupno 14 let, od tega pet let poklicnega usposabljanja, razdeljenega na dve leti in pol teoretičnega usposabljanja na zavodu za poklicno usposabljanje in dve leti in pol praktičnega usposabljanja v podjetju s priznanim zaključnim izpitom iz obrti, ki daje pravico do naziva „Mester“ (visokokvalificirani rokodelcec),

— ortopedski tehnik („ortopædimekaniker“),

katerega usposabljanje traja skupno 12 let in pol, od tega tri leta in pol poklicnega usposabljanja, razdeljenega na šest mesecev teoretičnega usposabljanja v strokovni šolski ustanovi in tri leta praktičnega usposabljanja v podjetju s priznanim zaključnim izpitom iz obrti, ki daje pravico do naziva „Mester“ (visoko kvalificirani rokodelcec),

— ortopedski mehanik, ortopedski čevljar („ortopædiskomager“),

katerega usposabljanje traja skupno 13 let in pol, od tega štiri leta in pol poklicnega usposabljanja, razdeljenega na dve leti teoretičnega izobraževanja v strokovni šolski ustanovi in dve leti in pol praktičnega usposabljanja v podjetju s priznanim zaključnim izpitom iz obrti, ki daje pravico do naziva „Mester“ (visokokvalificirani rokodelcec);

v Nemčiji:

— optik („Augenoptiker“),

— zobotehnik („Zahntechniker“),

— mavčar („Bandagist“),

— avdioprotetik („Hörgeräte-Akustiker“),

— ortopedski tehnik („Orthopädiemechaniker“),

— ortopedski čevljar („Orthopädienschuhmacher“);

v Luksemburgu:

— optik („opticien“),

— zobotehnik („mécanicien dentaire“),

— avdioprotetik („audioprothésiste“),

— ortopedski tehnik/mavčar („mécanicien orthopédiste/bandagiste“),

— ortopedski čevljar („orthopédiste-cordonnier“).

Ti programi usposabljanja trajajo skupno 14 let, od tega vsaj pet let v strukturiranem usposabljanju, delno opravljenem v podjetju, delno v zavodu za poklicno usposabljanje, s priznanim zaključnim izpitom, ki je pogoj za opravljanje dejavnosti, ki velja za obrt, samostojno ali kot zaposlena oseba s primerljivo ravno odgovornosti;

v Avstriji:

— mavčar („Bandagist“),

— izdelovalec steznikov („Miederwarenerzeuger“),

- optik („Optiker“),
- ortopedski čevljar („Orthopädienschuhmacher“),
- ortopedski tehnik („Orthopädietechniker“),
- zobotehnik („Zahntechniker“),
- vrtnar („Gärtner“),

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja, ki trajajo skupno najmanj 14 let, in sicer najmanj pet let usposabljanja v strukturiranem usposabljanju, ki se deli na vsaj tri leta vaještva, kjer se usposabljanje izvaja delno na delovnem mestu in delno v ustanovi za poklicno usposabljanje, ter najmanj dvoletno obdobje strokovnega pridobivanja izkušenj in usposabljanja, ki se zaključijo s strokovnim izpitom, na podlagi katerega ima oseba pravico opravljati poklic, usposabljati vajence in uporabljati naziv „Meister“ (visokokvalificirani rokodelci).

Usposabljanje za visokokvalificirane delavce v kmetijstvu in gozdarstvu:

- visokokvalificirani kmetijski delavec („Meister in der Landwirtschaft“),
- visokokvalificirani delavec za kmečko gospodinjstvo („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft“),
- visokokvalificirani hortikulturni delavec („Meister im Gartenbau“),
- visokokvalificirani delavec v vrtnarji („Meister im Feldgemüsebau“),
- visokokvalificirani delavec za pomologijo in predelavo sadja („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung“),
- visokokvalificirani delavec za vinogradništvo in pridelavo vina („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft“),
- visokokvalificirani delavec za mlekarstvo in sirarstvo („Meister in der Molkerei- und Käsewirtschaft“),
- visokokvalificirani delavec za konjerejo („Meister in der Pferdewirtschaft“),
- visokokvalificirani delavec za ribištvo („Meister in der Fischereiwirtschaft“),
- visokokvalificirani delavec za perutninarstvo („Meister in der Geflügelwirtschaft“),
- visokokvalificirani delavec za čebelarstvo („Meister in der Bienenwirtschaft“),
- visokokvalificirani delavec za gozdarstvo („Meister in der Forstwirtschaft“),
- visokokvalificirani delavec za gozdne drevesnice in gozdno gospodarstvo („Meister in der Forstgarten- und Forstpflegewirtschaft“),
- visokokvalificirani delavec za kmetijsko skladiščenje („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung“),

ki zajemajo programe izobraževanja in usposabljanja, ki trajajo skupno najmanj 15 let, in sicer najmanj šest let usposabljanja v strukturiranem programu usposabljanja, ki se deli na vsaj tri leta vajeništva, kjer se usposabljanje izvaja delno na delovnem mestu in delno v ustanovi za poklicno usposabljanje, ter najmanj triletno obdobje pridobivanja strokovnih izkušenj, ki se zaključijo s strokovnim izpitom za določeno stroko, na podlagi katerega ima oseba pravico usposabljati vajence in uporabljati naziv „Meister“ (visokokvalificirani rokodelci);

na Poljskem:

- učitelj za praktično poklicno usposabljanje („Nauczyciel praktycznej nauki zawodu“),

ki ima naslednjo izobrazbo:

- (i) osem let osnovnošolskega izobraževanja in pet let poklicnega srednješolskega izobraževanja ali enakovrednega srednješolskega izobraževanja na zadevnem področju, ki mu sledi izobraževalni program pedagogike, ki traja najmanj 150 ur, izobraževalni program varnosti pri delu in higijene na delu in dve leti delovnih izkušenj v tistem poklicu, ki ga bo poučeval; ali
- (ii) osem let osnovnošolske izobrazbe in pet let poklicne srednješolske izobrazbe in diplomsko posrednješolske pedagoško-tehnične šole; ali

- (iii) osem let osnovnošolske izobrazbe in dve do tri leta osnovne poklicne srednješolske izobrazbe in vsaj tri leta poklicnih izkušenj, kar potrdi z mojstrskim spričevalom v določenem poklicu, čemur sledi izobraževalni program pedagogike, ki traja skupno najmanj 150 ur;

na Slovaškem:

- mojster poklicnega izobraževanja („majster odbornej výchovy“),

katerega izobraževanje traja skupno vsaj 12 let, od tega osem let osnovnošolskega izobraževanja, štiri leta poklicnega izobraževanja (dokončano poklicno srednješolsko izobraževanje in/ali vajeništvo v zadevnem (podobnem) poklicnem usposabljanju ali vajenskem izobraževalnem programu), vsaj tri leta poklicnih izkušenj na področju, na katerem je oseba dokončala izobraževanje ali vajeništvo, in dodaten študij pedagogike na pedagoški fakulteti ali na tehničnih univerzah, oziroma dokončano srednješolsko izobraževanje in vajeništvo v zadevnem (podobnem) poklicnem usposabljanju ali vajenskem izobraževalnem programu, vsaj tri leta delovnih izkušenj na področju, na katerem je oseba dokončala izobraževanje ali vajeništvo, in dodaten študij pedagogike na pedagoški fakulteti, oziroma, do 1. septembra 2005, specializirano izobraževanje na področju specializirane pedagogike v metodoloških centrih za mojstre poklicnega izobraževanja na posebnih šolah, brez dodatnega študija pedagogike.

3. Pomorstvo

(a) Pomorska plovba

Usposabljanje za naslednje poklice:

na Češkem:

- asistent na krovu („palubní asistent“),
- častnik ladijske straže krova („námořní poručík“),
- prvi častnik krova („první palubní důstojník“),
- poveljnik ladje („kapitán“),
- pripravnik v strojnici („strojní asistent“),
- častnik, odgovoren za delo v strojnici („strojní důstojník“),
- prvi častnik stroja („druhý strojní důstojník“),
- upravljavec stroja („první strojní důstojník“),
- električar („elektrotechnik“),
- glavni električar („elektrodůstojník“);

na Danskem:

- kapitan trgovske ladje („skibsfører“),
- prvi častnik („overstyrmand“),
- krmar, častnik za nadzor plovbe („enestyrmand, vagthavende styrmand“),
- častnik za nadzor plovbe („vagthavende styrmand“),
- ladijski mehanik („maskinchef“),
- prvi oficir strojnik („I. maskinmester“),
- prvi oficir/strojnik („I. maskinmester/vagthavende maskinmester“);

v Nemčiji:

- kapitan velike ladje za obalno plovbo („Kapitän AM“),
- kapitan ladje za obalno plovbo („Kapitän AK“),
- častnik na krovu velike ladje za obalno plovbo („Nautischer Schiffsoffizier AMW“),

- častnik na krovu ladje za obalno plovbo („Nautischer Schiffsoffizier AKW“),
- oficir strojnik nivoja C („Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen“),
- mehanik nivoja C („Schiffsmaschinist CMA -Leiter von Maschinenanlagen“),
- strojnik nivoja C („Schiffsbetriebstechniker CTW“),
- mehanik nivoja C — samostojni častnik strojnik („Schiffsmaschinist CMAW — Technischer Alleinoffizier“);

v Italiji:

- oficir na palubi („ufficiale di coperta“),
- oficir strojnik („ufficiale di macchina“);

v Latviji:

- ladijski električar („Kuģu elektromehāniķis“),
- električar, odgovoren za ladijske hladilnike („Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“);

na Nizozemskem:

- prvi častnik na ladji za obalno plovbo (z dodatnim usposabljanjem) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“),
- diplomirani nadzornik motorjev („diploma motordrijver“),
- VTS-uradnik („VTS-functionaris“),

z naslednjim usposabljanjem:

— na Češkem:

(i) za asistenta na krovu („palubní asistent“):

1. oseba, ki je stara najmanj 20 let;
2. (a) pomorska akademija ali višja pomorska šola — oddelek za navigacijo; oba izobraževalna programa je treba zaključiti z izpitom „maturitní zkouška“, in odobrena praksa na morju, ki se opravi med študijem in ne sme biti krajša od šestih mesecev; ali
- (b) odobrena praksa na morju v sestavi ladijske straže krova na podporni ravni ladje, ki ni krajša od dveh let, in dokončan odobreni izobraževalni program, ki izpolnjuje standarde usposobljenosti, kot so določeni v oddelku A-II/1 kodeksa STCW (Mednarodne konvencije o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov), ki ga organizira pomorska akademija ali višja pomorska šola stranke Konvencije STCW, in izpit pred izpitno komisijo, ki jo priznava OPP (Odbor za pomorski promet Češke republike);

(ii) za častnika ladijske straže krova („námořní poručík“):

1. odobrena praksa na morju v funkciji asistenta na krovu na ladjah z nosilnostjo 500 bruto ton ali več, ki pri diplomantu pomorske akademije ali višje šole traja najmanj šest mesecev in pri diplomantu po odobrenem izobraževalnem programu eno leto, od tega vsaj šest mesecev v funkciji sestave ladijske straže krova;
2. ustrezno izpolnjena in potrjena Evidenčna knjiga o usposabljanju na krovu za krovne kadete;

(iii) za prvega častnika krova („první palubní důstojník“):

spričevalo o usposobljenosti častnika ladijske straže krova na ladjah z nosilnostjo 500 bruto ton ali več in najmanj 12-mesečna odobrena praksa na morju v tej funkciji;

(iv) za poveljnika ladje („kapitán“):

= spričevalo o opravljenem delu kot poveljnik ladje na ladjah z nosilnostjo med 500 in 3 000 bruto ton;

= spričevalo o usposobljenosti za prvega častnika krova na ladjah z nosilnostjo 3 000 bruto ton ali več in najmanj 6-mesečna odobrena praksa na morju v funkciji prvega častnika krova na ladjah z nosilnostjo 500 bruto ton in najmanj 6-mesečna odobrena praksa na morju v funkciji prvega častnika krova na ladjah z nosilnostjo 3 000 bruto ton ali več;

(v) za pripravnika v strojnici („strojní asistent“):

1. oseba, ki je stara najmanj 20 let;

2. pomorska akademija ali višja šola za pomorstvo — oddelek za ladijsko inženirstvo, in odobrena praksa na morju v času študija, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev;

(vi) za častnika, odgovornega za delo v strojnici („strojní důstojník“):

najmanj 6-mesečna odobrena praksa na morju v funkciji pripravnika v strojnici, če je diplomiral na pomorski akademiji ali višji šoli;

(vii) za prvega častnika stroja („druhý strojní důstojník“):

najmanj 12-mesečna odobrena praksa na morju v funkciji drugega častnika stroja na ladjah s pogonskim strojem z močjo 750 kW pogonske moči ali več;

(viii) za upravitelja stroja („první strojní důstojník“):

ustrezno spričevalo o opravljenem delu kot prvi častnik stroja na ladjah s pogonskim strojem z močjo 3 000 kW pogonske moči ali več in najmanj 6-mesečna odobrena praksa na morju v tej funkciji;

(ix) za električarja („elektrotechnik“):

1. oseba, ki je stara najmanj 18 let;

2. pomorska ali druga akademija, fakulteta za elektrotehniko oziroma tehnična šola ali višja šola za elektrotehniko, katerih izobraževalni programi se morajo zaključiti z izpitom „maturitní zkouška“, in najmanj 12-mesečna odobrena praksa na področju elektrotehnike;

(x) za glavnega električarja („elektrodůstojník“):

1. pomorska akademija ali višja šola, fakulteta za pomorsko elektrotehniko ali druga akademijo ali elektrotehniška srednja šola, katerih izobraževalni programi se morajo zaključiti z „maturitní zkouška“ ali državnim izpitom;

2. odobrena praksa na morju v funkciji elektrotehnika, in sicer najmanj 12-mesecev pri diplomantu akademije ali višje šole in najmanj 24-mesecev pri srednješolskem maturantu;

— na Danskem devet let osnovne šole, nato program osnovnega usposabljanja in/ali staž na morju, ki lahko traja od 17 do 36 mesecev in mu sledi:

(i) eno leto specializiranega poklicnega usposabljanja za častnika na krovu;

(ii) tri leta specializiranega poklicnega usposabljanja za druge;

— v Nemčiji skupaj trajajo od 14 do 18 let, od tega tri leta osnovnega poklicnega usposabljanja in eno leto prakse na morju, ki ji sledita eno do dve leti specializiranega poklicnega usposabljanja, ki se, kadar je to primerno, zaključijo z dvoletno strokovno prakso na morju;

— v Latviji:

(i) za ladijskega električarja („kuģu elektromehānikis“):

1. oseba, ki je stara najmanj 18 let;
2. šolanje, ki traja skupno najmanj 12 let in pol, od tega vsaj devet let osnovne šole in vsaj tri leta poklicnega izobraževanja. Poleg tega se zahteva vsaj 6-mesečna praksa na morju kot ladijski električar ali asistent električar na ladjah z močjo generatorja več kot 750 kW. Poklicno usposabljanje se zaključi s posebnim izpitom pri pristojnemu organu, v skladu s programom usposabljanja, ki ga odobri Ministrstvo za promet;

(ii) za električarja, odgovornega za ladijske hladilnike („Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“):

1. oseba, ki je stara najmanj 18 let;
2. izobraževanje, ki skupaj traja najmanj 13 let, od tega vsaj devet let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj tri leta poklicnega izobraževanja. Poleg tega se zahteva vsaj 12-mesečna praksa na morju kot asistent inženirja, odgovornega za ladijske hladilnike. Poklicno usposabljanje se zaključi s posebnim izpitom pri pristojnemu organu, v skladu s programom usposabljanja, ki ga odobri Ministrstvo za promet;

— v Italiji skupaj traja 13 let, od tega najmanj pet let poklicnega usposabljanja, ki se zaključi z izpitom in ki mu, kadar je to primerno, sledi strokovna praksa;

— na Nizozemskem:

(i) za prvega oficirja na ladji za obalno plovbo (z dodatnim usposabljanjem) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“) in diplomiranega nadzornika motorjev („diploma motordrijver“) izobraževalni program, ki skupaj traja 14 let, od tega najmanj dve leti v specializirani poklicni šoli, ki se zaključita z 12-mesečnim pripravništvom;

(ii) za VTS-uradnika („VTS-functionaris“), ki skupaj traja najmanj 15 let, od tega vsaj tri leta visokošolskega poklicnega izobraževanja („HBO“) ali srednješolskega poklicnega usposabljanja („MBO“), katerim sledijo nacionalni in regionalni programi za specializacijo, od katerih vsak vključuje najmanj 12 tednov teoretičnega izobraževanja in se zaključi z izpitom,

ki jo priznava mednarodna konvencija STCW (Mednarodna konvencija o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov iz leta 1978).

(b) Morski ribolov:

Usposabljanje za naslednje poklice:

v Nemčiji:

- kapitan ladje za globokomorski ribolov („Kapitän AK“),
- kapitan ladje za obalni ribolov („Kapitän BLK/Fischerei“),
- častnik na krovu ladje za plovbo po odprtem morju („Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei“),
- častnik na krovu ladje za obalno plovbo („Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei“);

na Nizozemskem:

- prvi oficir/ladijski inženir V („stuurman werktuigkundige V“),
- ladijski inženir IV (ribiška ladja) („werktuigkundige IV visvaart“),
- prvi oficir IV (ribiška ladja) („stuurman IV visvaart“),
- prvi oficir/ladijski inženir VI („stuurman werktuigkundige VI“),

z naslednjim usposabljanjem:

- v Nemčiji traja skupno od 14 do 18 let, od tega tri leta osnovnega poklicnega izobraževanja in eno leto prakse na morju, ki ji sledita eno ali dve leti specializiranega poklicnega usposabljanja, ki se, kadar je to primerno, zaključi z dveletno strokovno prakso na morju;
- na Nizozemskem traja skupno od 13 do 15 let, od tega najmanj dve leti v specializirani poklicni šoli, ki se zaključi z 12-mesečno strokovno prakso,

ki je priznana v okviru Torremolinoške konvencije (mednarodna konvencija o varnosti ribiških plovil iz leta 1977).

4. Tehnično področje

Usposabljanje za naslednje poklice:

na Češkem:

- pooblaščen tehnik, pooblaščen stavbenik („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel“),

katerega poklicno usposabljanje traja skupno najmanj devet let, od tega štiri leta srednješolskega tehničnega izobraževanja, ki se zaključi z „maturitní zkouška“ (zaključnim izpitom srednje tehnične šole), in pet let poklicnih izkušenj, na koncu pa se opravi preizkus poklicne usposobljenosti za opravljanje izbrane dejavnosti v gradbeništvu (v skladu z Zakonom št. 50/1976 Sb. (zakon o gradbeništvu) in Zakonom 360/1992 Sb.),

- voznik tirnega vozila („fyzická osoba řídící drážní vozidlo“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“ in konča z državnim izpitom za pogonsko silo vozil,

- tehnik za pregled železniške proge („drážní revizní technik“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja na srednji strojni šoli ali srednji šoli za elektrotehniko, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“,

- inštruktor za vožnjo („učitel autoškoly“),

oseba, ki ni mlajša od 24 let in katere šolanje traja skupno vsaj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja, ki je osredotočeno na promet ali strojništvo in se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“,

- državni tehnik za tehnični pregled motornih vozil („kontrolní technik STK“),

oseba, ki ni mlajša od 21 let; katere izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“, čemur sledita vsaj dve leti strokovnih izkušenj; taka oseba mora imeti vozniški izpit, mora biti nekaznovana in mora zaključiti posebno, vsaj 120-urno usposabljanje za državne tehnike ter uspešno opraviti izpit,

- mehanik za nadzor emisij avtomobilov („mechanik měření emisí“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja, ki se konča z izpitom „maturitní zkouška“; nadalje mora kandidat opraviti vsaj tri leta strokovne prakse in posebno, najmanj osemurno usposabljanje za „mehanika za nadzor emisij avtomobilov“ ter uspešno opraviti izpit,

- voditelj čolna („kapitán I. třídy“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 15 let, od tega osem let osnovnošolskega izobraževanja in tri leta poklicnega izobraževanja, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“ in konča z izpitom, na podlagi katerega se izda spričevalo o usposobljenosti. Temu poklicnemu izobraževanju mora slediti štiriletna poklicna praksa, ki se zaključi z izpitom,

— restavrator spomenikov, ki so dela umetne obrti („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel“),

katerega izobraževanje traja skupno 12 let, če vključuje polno srednje tehnično izobraževanje po izobraževalnem programu za restavratorstvo, ali 10 do 12 let študija po podobnem izobraževalnem programu, in pet let poklicnih izkušenj v primeru polnega srednjega tehničnega izobraževanja, zaključenega z izpitom „maturitní zkouška“, ali osem let poklicnih izkušenj v primeru srednjega tehničnega izobraževanja, zaključenega s končnim vajenskim izpitom,

— restavrator umetniških del, ki niso spomeniki in so del zbirk muzejev in galerij, in drugih predmetov kulturne vrednosti („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty“),

katerega izobraževanje v primeru polnega srednjega tehničnega izobraževanja po izobraževalnem programu za restavratorstvo, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“, traja skupno 12 let, ob tem pa ima še pet let poklicnih izkušenj,

— upravljavec odpadkov („odpadový hospodář“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega srednješolskega izobraževanja, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“, in vsaj pet let izkušenj z ravnanjem z odpadki v zadnjih 10 letih,

— tehnični vodja za miniranje („technický vedoucí odstřelů“),

katerega izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in štiri leta srednješolskega poklicnega izobraževanja, ki se zaključi z izpitom „maturitní zkouška“,

temu pa sledi:

dve leti dela kot podzemni miner (za podzemne dejavnosti) ali eno leto na površini (za površinske dejavnosti), od tega šest mesecev kot pomočnik minerja;

100-urni program teoretičnega in praktičnega usposabljanja, ki mu sledi izpit pred pristojnim Okrajnim organom za miniranje;

šest mesecev ali več delovnih izkušenj pri načrtovanju in izvedbi večjih razstrelitev;

32-urni program teoretičnega in praktičnega usposabljanja, ki mu sledi izpit pred Češkim organom za miniranje;

v Italiji:

— geometer („geometra“),

— kmetijski tehnik („perito agrario“),

za katera se zahtevajo srednješolski tehnični izobraževalni programi, ki trajajo skupno najmanj 13 let, in sicer osem let obveznega izobraževanja in pet let srednjega izobraževanja, od tega tri leta poklicnega usposabljanja, ki se zaključijo s tehnično maturo in so dopolnjeni:

(i) za geometre: bodisi z vsaj dvoletno prakso v strokovnem biroju bodisi s petletnimi poklicnimi izkušnjam;

(ii) za kmetijske tehnike z vsaj dvoletno prakso,

ki se zaključijo z državnim izpitom;

v Latviji:

— pomočnik strojevodje v železniškem sektorju („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs“),

oseba, ki ni mlajša od 18 let in katere izobraževanje traja skupno najmanj 12 let, od tega vsaj osem let osnovnošolskega izobraževanja in vsaj štiri leta poklicnega izobraževanja; poklicno usposabljanje se zaključijo s posebnim preizkusom znanja pri delodajalcu; spričevalo o usposobljenosti izda pristojni organ za pet let;

na Nizozemskem:

- sodni izvršitelj („gerechtsdeurwaarder“),
- izdelovalec zobnih protez („tandprotheticus“),

katerih izobraževanje in poklicno usposabljanje zajema:

- (i) za sodne izvršitelje („gerechtsdeurwaarder“) skupno 19 let, in sicer osem let obveznega izobraževanja in osem let srednješolskega izobraževanja, od tega štiri leta tehničnega izobraževanja, ki se zaključijo z državnim izpitom, ki se dopolnijo s tremi leti teoretičnega in praktičnega poklicnega usposabljanja;
- (ii) za izdelovalce zobnih protez („tandprotheticus“) skupno najmanj 15 let rednega izobraževanja in tri leta izrednega izobraževanja, in sicer osem let osnovne šole, štiri leta splošne srednje šole, tri leta poklicnega usposabljanja, ki vključuje teoretično in praktično usposabljanje za zobnega tehnika, ki se dopolnijo s tremi leti izrednega usposabljanja za izdelovalca zobnih protez z zaključnim izpitom;

v Avstriji:

- gozdar („Förster“),
- tehnično svetovanje („Technisches Büro“),
- najem delovne sile („Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe“),
- posrednik za zaposlovanje („Arbeitsvermittlung“),
- svetovalec za naložbe („Vermögensberater“),
- zasebni detektiv („Berufsdetektiv“),
- varnostnik („Bewachungsgewerbe“),
- nepremičninski posrednik („Immobilienmakler“),
- nepremičninski upravitelj („Immobilienverwalter“),
- organizator gradbenega projekta („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer“),
- ustanova za izterjavo dolgov („Inkassobüro/Inkassoinstitut“),

za katere se zahteva izobraževanje in usposabljanje, ki trajata skupno najmanj 15 let, in sicer osem let obveznega osnovnošolskega izobraževanja, ki mu sledi najmanj pet let srednješolskega tehničnega ali trgovskega izobraževanja z zaključno tehnično ali trgovsko maturo, ki ga dopolnjujeta vsaj dve leti nadaljnega izobraževanja in usposabljanja na delovnem mestu z zaključnim poklicnim izpitom;

- zavarovalni svetovalec („Berater in Versicherungsangelegenheiten“),

katerega izobraževanje in usposabljanje traja skupno 15 let, od tega šest let usposabljanja v okviru strukturiranega izobraževanja, ki se deli na tri leta pripravništva in tri leta pridobivanja strokovnih izkušenj in usposabljanja z zaključnim izpitom,

- stavbenik/načrtovanje in tehnični izračuni („Planender Baumeister“),
- tesarski mojster/načrtovanje in tehnični izračuni („Planender Zimmermeister“),

katerih izobraževanje in usposabljanje traja skupno najmanj 18 let, od tega vsaj devet let poklicnega usposabljanja, ki se deli na štiri leta tehničnega srednješolskega izobraževanja in pet let pridobivanja poklicnih izkušenj in usposabljanja, ki se zaključijo s strokovnim izpitom, na podlagi katerega ima oseba pravico opravljati svoj poklic in usposabljati vajence, če je to usposabljanje povezano s pravico do načrtovanja zgradb, opravljanja tehničnih izračunov in nadzora gradbenih del („privilegij Marije Terezije“),

- komercialni računovodja („Gewerblicher Buchhalter“), v skladu z Gewerbeordnung iz leta 1994 (zakon o trgovini, obrti in industriji),
- samozaposleni računovodja („Selbständiger Buchhalter“), v skladu z Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe iz leta 1999 (zakon o poklicih na področju javnega računovodstva);

na Poljskem:

- tehnik, ki opravlja teste tehnične brezhibnosti motornih vozil na osnovni postaji za tehnični pregled vozil („diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań“),

katerega izobraževanje vključuje osem let osnovnošolskega izobraževanja in pet let srednjega tehničnega izobraževanja na področju motornih vozil in ima tri leta izkušenj v avtomobilski delavnici ali garaži, vključno z 51-urnim osnovnim usposabljanjem za kontroliranje tehnične brezhibnosti vozil ter opravljen izpit o usposobljenosti,

- tehnik, ki opravlja teste tehnične brezhibnosti motornih vozil na območni postaji za tehnični pregled vozil („diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów“),

katerega izobraževanje vključuje osem let osnovnošolskega izobraževanja in pet let srednjega tehničnega izobraževanja na področju motornih vozil in ima 4 leta izkušenj v avtomobilski delavnici ali garaži, vključno z 51-urnim osnovnim usposabljanjem za kontroliranje tehnične brezhibnosti vozil ter opravljen izpit o usposobljenosti,

- tehnik, ki opravlja teste tehnične brezhibnosti vozil na postaji za tehnični pregled vozil („diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów“),

katerega usposabljanje vključuje:

- (i) osem let osnovnošolskega izobraževanja in pet let srednjega tehničnega izobraževanja na področju motornih vozil ter štiri leta delovnih izkušenj v avtomobilski delavnici ali v garaži;
- (ii) osem let osnovnošolskega izobraževanja in pet let srednjega tehničnega izobraževanja na drugem področju kot področju motornih vozil ter osem let delovnih izkušenj v avtomobilski delavnici ali v garaži, vključno s 113-urnim celovitim usposabljanjem, ki zajema osnovno in specialistično usposabljanje z izpiti za vsako stopnjo.

Trajanje v urah in splošen obseg posebnih usposabljanj v okviru celovitega usposabljanja za tehnika so ločeno določeni v Uredbi Ministra za infrastrukturo z dne 28. novembra 2002 o podrobnih zahtevah za tehnike (UL 2002, št. 208, točka 1769);

- vlakovni dispečer („dyżurny ruchu“),

katerega izobraževanje zajema osem let osnovnega izobraževanja in štiri leta srednjega poklicnega izobraževanja s specializacijo za železniški promet ter 45-dnevni tečaj usposabljanja za vlakovnega dispečerja in opravljen preizkus usposobljenosti ali katerega usposabljanje zajema osem let osnovnega izobraževanja in pet let srednjega poklicnega izobraževanja s specializacijo za železniški promet ter 63-dnevni tečaj usposabljanja za vlakovnega dispečerja in opravljen preizkus usposobljenosti.

5. *Izobraževalni programi v Združenem kraljestvu, ki so priznani kot Nacionalne poklicne kvalifikacije ali Škotske poklicne kvalifikacije*

Usposabljanje za poklice:

- pooblaščen veterinarski bolničar („listed veterinary nurse“),
- rudarski električni inženir („mine electrical engineer“),
- rudarski strojni inženir („mine mechanical engineer“),
- zobni terapevt („dental therapist“),
- zobni higienik („dental hygienist“),
- optik („dispensing optician“),
- rudarski zastopnik („mine deputy“),
- stečajni upravitelj („insolvency practitioner“),
- notar z licenco za prenos lastništva („licensed conveyancer“),
- prvi častnik — tovorna ali potniška ladja — brez omejitev („first mate - freight/passenger ships - unrestricted“),

- drugi častnik — tovorna ali potniška ladja — brez omejitev („second mate - freight/passenger ships - unrestricted“),
- tretji častnik — tovorna ali potniška ladja — brez omejitev („third mate - freight passenger ships unrestricted“),
- častnik na krovu — tovorna ali potniška ladja — brez omejitev („deck officer - freight/passenger ships - unrestricted“),
- častnik strojnik — tovorna ali potniška ladja — neomejeno trgovsko območje („engineer officer - freight/passenger ships - unlimited trading area“),
- pooblaščen tehnična oseba za ravnanje z odpadki („certified technically competent person in waste management“),

na podlagi katerega se pridobijo kvalifikacije, priznane kot Nacionalne poklicne kvalifikacije (National Vocational Qualifications, NVQs), ali na Škotskem kot Škotske poklicne kvalifikacije (Scottish Vocational Qualifications), na 3. ali 4. stopnji Nacionalnega okvira Združenega kraljestva za poklicne kvalifikacije.

Te stopnje so določene, kot sledi:

- 3. stopnja: usposobljenost za širok razpon različnih delovnih dejavnosti, ki se opravljajo v različnih položajih in ki so večinoma kompleksne in neutečene. Zahteva se precejšnja odgovornost in samostojnost ter pogosto nadzor in vodenje drugih,
  - 4. stopnja: usposobljenost za širok razpon zapletenih tehničnih ali strokovnih delovnih dejavnosti, ki se opravljajo v različnih položajih in zahtevajo precejšnjo osebno odgovornost in samostojnost. Pogosto se zahteva odgovornost za delo drugih in razporejanje virov.
-

PRILOGA III

Seznam reguliranega usposabljanja, navedenega v tretjem pododstavku člena 13(2)

V Združenem kraljestvu:

Regulirani programi, na podlagi katerih se pridobijo kvalifikacije, priznane kot Nacionalne poklicne kvalifikacije (National Vocational Qualifications, NVQs) ali na Škotskem kot Škotske poklicne kvalifikacije (Scottish Vocational Qualifications), na 3. ali 4. stopnji Nacionalnega okvira Združenega kraljestva za poklicne kvalifikacije.

Te stopnje so določene, kot sledi:

- 3. stopnja: usposobljenost za širok razpon različnih delovnih dejavnosti, ki se opravljajo v različnih položajih in ki so večinoma kompleksne in neutečene. Zahteva se precejšnja odgovornost in samostojnost ter pogosto nadzor in vodenje drugih,
- 4. stopnja: usposobljenost za širok razpon zapletenih tehničnih ali strokovnih delovnih dejavnosti, ki se opravljajo v različnih položajih in zahtevajo precejšnjo osebno odgovornost in samostojnost. Pogosto se zahteva odgovornost za delo drugih in razporejanje virov.

V Nemčiji:

Naslednji regulirani programi:

- regulirani pripravljalni programi za pridobitev poklica tehničnega asistenta („technische(r) Assistent(in)“), trgovskega asistenta („kaufmännische(r) Assistent(in)“), socialnih poklicev („soziale Berufe“) in poklica državno priznanega inštruktorja za dihanje, govor in glas („staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)“), ki trajajo skupno najmanj 13 let, za katere se zahteva uspešno zaključen srednji izobraževalni program („mittlerer Bildungsabschluß“), in ki obsegajo:
  - (i) najmanj tri leta ⁽¹⁾ poklicnega usposabljanja na strokovni šoli („Fachschule“), zaključenega z izpitom in, kadar je potrebno, dopoljenega z enoletnim ali dvoletnim specializacijskim programom, prav tako zaključenim z izpitom; ali
  - (ii) najmanj dve leti in pol na strokovni šoli („Fachschule“), zaključeni z izpitom in dopoljeni z delovnimi izkušnjami, ki trajajo najmanj šest mesecev, ali usposabljanjem v odobreni ustanovi, ki ni krajše od šestih mesecev; ali
  - (iii) najmanj dve leti na strokovni šoli („Fachschule“), zaključeni z izpitom in dopoljeni z najmanj enim letom delovnih izkušenj ali najmanj enim letom usposabljanja v odobreni ustanovi;
- regulirani programi za poklice državno priznanega („staatlich geprüfte(r)“) tehnika („Techniker(in)“), inženirja industrijske ekonomije („Betriebswirt(in)“), oblikovalca („Gestalter(in)“) in družinskega negovalca („Familienpfleger(in)“), ki trajajo skupno najmanj 16 let, pri čemer je pogoj uspešen zaključek obveznega izobraževanja ali enakovrednega izobraževanja in usposabljanja (ki traja najmanj devet let) in uspešen zaključek izobraževanja na poklicni šoli („Berufsschule“), ki ne traja manj kot tri leta in ob zaključku vključuje najmanj dve leti delovnih izkušenj, najmanj dve leti rednega šolanja in usposabljanja ali izredno šolanje in ustrezno dolgo usposabljanje,
- regulirani programi in regulirano usposabljanje ob delu, ki traja skupno najmanj 15 let, pri čemer je splošen pogoj uspešen zaključek obveznega izobraževanja (ki traja najmanj devet let) in poklicnega usposabljanja (običajno tri leta), kar običajno vključuje najmanj dve leti delovnih izkušenj (v večini primerov tri leta) in izpit kot del usposabljanja ob delu, priprave za katerega zahtevajo tečaj usposabljanja, ki poteka vzporedno z delovnimi izkušnjami (najmanj 1 000 ur), ali pa se obiskuje redno (najmanj eno leto).

Nemški organi pošljejo Komisiji in drugim državam članicam seznam programov usposabljanja iz te priloge.

⁽¹⁾ Najkrajša doba se lahko skrajša s treh let na dve leti, če ima zadevna oseba potrebne kvalifikacije za vpis na univerzo („Abitur“), to je trinajst let predhodnega izobraževanja in usposabljanja, ali kvalifikacije, potrebne za vpis na „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), to je 12 let predhodnega izobraževanja in usposabljanja.

Na Nizozemskem:

- regulirani programi usposabljanja, ki trajajo skupno najmanj 15 let, pri čemer je pogoj uspešen zaključek osemletnega osnovnega izobraževanja in štiri leta splošnega srednješolskega izobraževanja („MAVO“) ali pripravljalnega poklicnega izobraževanja („VBO“) ali splošnega srednješolskega izobraževanja višje stopnje, in ki zahtevajo zaključek triletnega ali štiriletnega programa na šoli za srednješolsko poklicno usposabljanje („MBO“) z zaključnim izpitom;
- regulirani programi usposabljanja, ki trajajo skupno najmanj 16 let, pri čemer je pogoj uspešen zaključek osemletne osnovne izobrazbe in štiri leta vsaj pripravljalnega poklicnega izobraževanja („VBO“) ali splošnega srednješolskega izobraževanja višje stopnje, in ki zahtevajo zaključek vsaj štiriletnega programa poklicnega usposabljanja v vajenskem sistemu, ki vključuje vsaj en dan teoretičnega pouka na teden na višji šoli ter praktično usposabljanje druge dni v tednu v centru za praktično usposabljanje ali podjetju, z zaključnim izpitom na srednji ali visoki ravni.

Nizozemski organi pošljejo Komisiji in drugim državam članicam seznam programov usposabljanja iz te priloge.

V Avstriji:

- Programi na višjih poklicnih šolah („Berufsbildende Höhere Schulen“) in visokih izobraževalnih ustanovah za kmetijstvo in gozdarstvo („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten“) vključno s posebnimi vrstami („einschließlich der Sonderformen“), katerih strukturo in raven določajo zakoni in drugi predpisi.

Ti programi trajajo skupno najmanj 13 let in vključujejo pet let poklicnega usposabljanja, ki se zaključijo z uspešno opravljenim končnim izpitom kot dokazom o strokovni usposobljenosti.

- Programi na mojstrskih šolah („Meisterschulen“), v mojstrskih razredih („Meisterklassen“), poklicnih mojstrskih šolah („Werkmeisterschulen“) ali gradbenih obrtniških šolah („Bauhandwerkerschulen“), katerih strukturo in raven določajo zakoni in drugi predpisi.

Ti programi trajajo skupno najmanj 13 let in vključujejo devet let obveznega izobraževanja, ki mu sledijo bodisi vsaj tri leta poklicnega usposabljanja na specializirani šoli bodisi vsaj tri leta usposabljanja v podjetju in vzporedno na poklicni šoli („Berufsschule“), oboje pa se zaključijo z izpitom in dopolni z uspešno opravljenim vsaj enoletnim izobraževalnim programom na mojstrski šoli („Meisterschule“), v mojstrskih razredih („Meisterklassen“), poklicni mojstrski šoli („Werkmeisterschule“) ali gradbeni obrtniški šoli („Bauhandwerkerschulen“). Programi skupaj trajajo najmanj 15 let in zajemajo obdobja pridobivanja delovnih izkušenj bodisi pred izobraževalnimi programi na teh ustanovah bodisi vzporedno s programi izobraževanja ob delu (vsaj 960 ur).

Avstrijski organi pošljejo Komisiji in drugim državam članicam seznam programov usposabljanja iz te priloge.

PRILOGA IV

Dejavnosti, povezane s kategorijami poklicnih izkušenj, navedenih v členih 17, 18 in 19

Seznam I

Glavne skupine, vključene v Direktivo 64/427/EGS, spremenjeno z Direktivo 69/77/EGS in direktivama 68/366/EGS in 82/489/EGS

I

Direktiva 64/427/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 64/429/EGS)

Nomenklatura NICE (v skladu z glavnimi skupinami 23 — 40 ISIC)

Glavna skupina	23	Proizvodnja tekstilij
	232	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za volno
	233	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za bombaž
	234	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za svilo
	235	Proizvodnja in obdelava tekstilnih surovin na strojih za lan in konopljo
	236	Druga industrija tekstilnih vlaken (juta, trda vlakna itd.), vrvi
	237	Proizvodnja pletenih in kvačkanih izdelkov
	238	Plemenitenje tekstilij
	239	Druga tekstilna industrija
Glavna skupina	24	Proizvodnja obutve, drugih oblačil in posteljnine
	241	Strojna proizvodnja obutve (razen iz gume ali lesa)
	242	Ročna proizvodnja in popravilo obutve
	243	Proizvodnja oblačil (razen krznenih)
	244	Proizvodnja žimnic in posteljnine
	245	Industrija kože in usnja
Glavna skupina	25	Obdelava in predelava lesa in plute, razen proizvodnje pohištva
	251	Žaganje in industrijska priprava lesa
	252	Proizvodnja lesenih polizdelkov
	253	Serijska proizvodnja lesenih gradbenih komponent, vključno s podi
	254	Proizvodnja lesene embalaže
	255	Proizvodnja drugih lesenih izdelkov (razen pohištva)
Glavna skupina	259	Proizvodnja izdelkov iz slame, plute, pletarskih izdelkov, izdelkov iz protja in ratana; izdelovanje krtač
	260	Proizvodnja lesenega pohištva
Glavna skupina	27	Proizvodnja papirja in papirnatih izdelkov
	271	Proizvodnja celuloze, papirja in kartona
	272	Obdelava papirja in kartona ter proizvodnja izdelkov iz celuloze
Glavna skupina	28	280 Založništvo, tiskarstvo in sorodne industrije

Glavna skupina	29	Usnjarska industrija
	291	Obrati za strojenje in dodelavo usnja
	292	Proizvodnja usnjenih izdelkov
Prejšnja glavna skupina	30	Proizvodnja izdelkov iz gume in plastičnih mas, umetnih vlaken in škroba
	301	Predelava gume in azbesta
	302	Predelava plastičnih mas
	303	Proizvodnja umetnih vlaken
Prejšnja glavna skupina	31	Kemična industrija
	311	Proizvodnja kemičnih surovin in njihova nadaljnja predelava
	312	Specializirana proizvodnja kemičnih izdelkov, predvsem za industrijo in kmetijstvo (vključno s proizvodnjo za industrijsko uporabo olj in maščob rastlinskega ali živalskega izvora iz skupine ISIC 312)
	313	Specializirana proizvodnja kemičnih izdelkov, predvsem za hišno rabo ali rabo v pisarni [razen proizvodnje medicinskih in farmacevtskih izdelkov (prejšnja skupina ISIC 319)]
Glavna skupina	32	320 Naftna industrija
Glavna skupina	33	Proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov
	331	Proizvodnja gradbenih glinenih izdelkov
	332	Proizvodnja stekla in steklenih izdelkov
	333	Proizvodnja keramičnih izdelkov, vključno z ognjevzdržnimi izdelki
	334	Proizvodnja cementa, apna in mavca
	335	Proizvodnja gradbenega materiala iz betona, cementa in mavca
	339	Obdelava kamna in proizvodnja drugih nekovinskih mineralnih izdelkov
Glavna skupina	34	Proizvodnja in primarno preoblikovanje železa in barvnih kovin
	341	Železarska in jeklarska industrija (kot je določena v Pogodbi ESPJ, vključno s koksarnami v jeklarnah)
	342	Proizvodnja jeklenih cevi
	343	Vlečenje žice, hladni vlek, hladno valjanje trakov, hladno oblikovanje
	344	Proizvodnja in primarno preoblikovanje železa in barvnih kovin
	345	Livarne železa in barvnih kovin
Glavna skupina	35	Proizvodnja kovinskih izdelkov (razen strojev in transportne opreme)
	351	Kovanje, grobo vtiskovanje in grobo stiskanje
	352	Sekundarno preoblikovanje in površinska obdelava
	353	Kovinske konstrukcije
	354	Izdelovanje kotlov, proizvodnja industrijskih posod
	355	Proizvodnja orodja in sredstev ter končnih kovinskih izdelkov (razen električne opreme)
	359	Pomožne dejavnosti strojogradnje

Glavna skupina	36	Proizvodnja strojev, razen električnih strojev
	361	Proizvodnja kmetijskih obdelovalnih strojev in traktorjev
	362	Proizvodnja pisarniških strojev
	363	Proizvodnja orodja za obdelavo kovin in drugega strojnega orodja ter napeljav in naprav zanje in za drugo električno orodje
	364	Proizvodnja strojev za tekstil in dodatkov, proizvodnja šivalnih strojev
	365	Proizvodnja strojev in opreme za živilsko industrijo in industrijo pijač ter za kemično in sorodne industrije
	366	Proizvodnja naprav in opreme za rudnike, železo in jeklolivarne ter gradbeno industrijo; proizvodnja mehanske upravljalne opreme
	367	Proizvodnja transmisijske opreme
	368	Proizvodnja opreme za druge posebne industrijske namene
	369	Proizvodnja drugih neelektričnih strojev in opreme
Glavna skupina	37	Elektromehanika
	371	Proizvodnja električnih napeljav in kablov
	372	Proizvodnja elektromotorjev, generatorjev, transformatorjev, stikalnih mehanizmov in druge podobne opreme za zagotavljanje električne energije
	373	Proizvodnja električne opreme za neposredno komercialno uporabo
	374	Proizvodnja telekomunikacijske opreme, števec, drugih naprav za merjenje in elektromedicinske opreme
	375	Proizvodnja elektronske opreme, radijskih in televizijskih sprejemnikov, avdioopreme
	376	Proizvodnja električnih gospodinjskih naprav
	377	Proizvodnja svetil in opreme za razsvetljavo
	378	Proizvodnja baterij in akumulatorjev
	379	Popravilo, namestitve in specializirana napeljava električne opreme
Prejšnja glavna skupina	38	Proizvodnja vozil in plovil
	383	Proizvodnja motornih vozil in njihovih delov
	384	Popravilo motornih vozil, motornih koles in koles
	385	Proizvodnja motornih koles, koles in njihovih delov
	389	Proizvodnja vozil in plovil, drugje neomenjena
Glavna skupina	39	Različna proizvodna industrija
	391	Proizvodnja finomehanskih instrumentov ter instrumentov za merjenje in kontroliranje
	392	Proizvodnja medicinsko-kirurških instrumentov in opreme ter ortopedskih aparatov (razen ortopedskih čevljev)
	393	Proizvodnja fotografske in optične opreme
	394	Proizvodnja in popravilo ročnih ur in merilnikov časa
	395	Proizvodnja nakita in plemenitih kovin
	396	Proizvodnja in popravilo glasbil
	397	Proizvodnja iger, igrač, športne in atletske opreme
	399	Druga proizvodna industrija
	Glavna skupina	40
400		Gradbeništvo (nespecializirano); rušenje
401		Gradnja stavb (stanovanjskih ali drugih)
402		Gradbeno inženirstvo; gradnja cest, mostov, železnic itd.
403		Montaža
404		Dekoraterstvo in zaključna dela

2

*Direktiva 68/366/EGS**(Direktiva o liberalizaciji: 68/365/EGS)**Nomenklatura NICE*

lavna skupina	20A	200 Industrija živalskih in rastlinskih maščob in olj
	20B	Živilska industrija (razen industrije pijač)
	201	Zakol, priprava in konzerviranje mesa
	202	Mlečna industrija in industrija mlečnih izdelkov
	203	Konzerviranje sadja in zelenjave
	204	Konzerviranje rib in drugih morskih sadežev
	205	Proizvodnja mlevskih izdelkov
	206	Proizvodnja pekovskih izdelkov, vključno s prepečencem in piškoti
	207	Sladkorna industrija
	208	Proizvodnja kakava, čokolade in sladkornih izdelkov
	209	Proizvodnja različnih živilskih izdelkov
Glavna skupina	21	Proizvodnja pijač
	211	Proizvodnja etilnega alkohola s fermentacijo, proizvodnja kvasa in alkoholnih pijač
	212	Proizvodnja vina in drugih alkoholnih pijač brez slada
	213	Varjenje in priprava slada
	214	Industrija brezalkoholnih pijač in vode z dodanim ogljikovim dioksidom
ex 30	30	Proizvodnja gumenih izdelkov, izdelkov iz plastičnih mas, umetnih in sintetičnih vlaken in škroba
	304	Proizvodnja izdelkov iz škroba

3

*Direktiva 82/489/EGS**Nomenklatura ISIC*

ex 855 Frizerstvo (razen storitev pedikerjev in poklicnih šol za kozmetike in frizerje)

Seznam II**Glavne skupine direktiv 75/368/EGS, 75/369/EGS in 82/470/EGS**

1

*Direktiva 75/368/EGS (dejavnosti iz člena 5(1))**Nomenklatura ISIC*

ex 04	04	Ribištvo
	043	Ribištvo v celinskih vodah
ex 38	38	Proizvodnja vozil in plovil
	381	Ladjedelništvo in popravila
	382	Proizvodnja tirne opreme
	386	Proizvodnja zrakoplovov (vključno z vesoljsko opremo)

- ex 71 Dejavnosti, povezane s prevozom, in dejavnosti, ki niso prevoz iz naslednjih skupin:
- ex 711 Storitve v spalnih in jedilnih vagonih; vzdrževanje tirnih sklopov in remiz; čiščenje vagonov
  - ex 712 Vzdrževanje vozil mestnega, primestnega in medmestnega prevoza potnikov
  - ex 713 Vzdrževanje vozil za drug kopenski prevoz potnikov (npr. avtomobili, avtobusi, taksiji)
  - ex 714 Delovanje in vzdrževanje pomožnih storitev v cestnem prometu (npr. ceste, predori in cestninske postaje, skladišča za blago, parkirišča, avtobusne in tramvajske remize)
  - ex 716 Dejavnosti, povezane s prevozom po celinskih vodah (npr. delovanje in vzdrževanje vodnih poti, pristanišč in drugih objektov in naprav za vodni promet; storitve vlečenja in pilotiranja v pristaniščih, postavljanje boj, natovarjanje in raztovarjanje plovil in druge podobne dejavnosti, kot so reševanje plovil, vleka in dejavnosti čolnarj)
- 73 Komunikacije Poštne storitve in telekomunikacije
- ex 85 Osebne storitve
- 854 Pralnice in storitve pralnic, suho čiščenje in barvanje
  - ex 856 Fotografski ateljeji: portretno in komercialno fotografiranje, razen fotoreporterjev
  - ex 859 Druge nerazvrščene osebne storitve (vzdrževanje in čiščenje stavb ali le bivalnih prostorov)

2

Direktiva 75/369/EGS (člen 6: kadar se dejavnost šteje kot industrijska ali drobnobobrtna)

Nomenklatura ISIC

Naslednje dejavnosti prodaje zunaj prodajaln:

- (a) nakup in prodaja blaga:
- potujočih trgovcev, krošnjarjev ali pouličnih prodajalcev (prejšnja skupina 612 ISIC)
  - na pokritih tržnicah, ki so postavljene začasno, in na tržnicah na prostem
- (b) dejavnosti, vključene v že sprejete prehodne ukrepe, ki izrecno izključujejo ali ne omenjajo opravljanja takih dejavnosti zunaj prodajaln.

3

Direktiva 82/470/EGS (člen 6(1) in (3))

Skupini 718 in 720 nomenklature ISIC

Dejavnosti vključujejo zlasti:

- organiziranje, ponujanje v prodajo in prodajo, dokončno ali komisijsko, storitev za posameznika ali skupino (prevoz, namestitvev, hrana, izleti itd.) za potovanje ali bivanje, ne glede na razloge za potovanje (člen 2(B)(a))
- posredovanje med izvajalci za različne vrste prevoza in osebami, ki razpošiljajo ali prejemajo blago, ter opravljanje sorodnih dejavnosti:
  - (aa) s sklepanjem pogodb z izvajalci prevozov v imenu naročnika;
  - (bb) z izbiro načina prevoza, podjetja in poti, najugodnejšega za naročnika;
  - (cc) z urejanjem tehnične strani prevoza (npr. pakiranje za prevoz); z opravljanjem različnih postopkov za prevoz (npr. zagotavljanje zaloga ledu za hladilne vagoni);
  - (dd) z opravljanjem formalnosti, povezanih s prevozom, kakršne so priprava tovornih listov; z združevanjem in razpršitvijo pošiljk;

- (ee) z usklajevanjem različnih faz prevoza, z zagotavljanjem tranzita, ponovnega prevoza, pretovarjanja in drugih končnih postopkov;
- (ff) z urejanjem prevoznine in prevoznikov in prevoznih sredstev za osebe, ki blago razpošiljajo ali ga prejemajo:
- ocenjevanje prevoznih stroškov in kontrola podrobnega obračuna
  - izvajanje nekaterih začasnih ali stalnih ukrepov v imenu in za račun ladjarja ali pomorskega prevoznika (z luškimi oblastmi, ladijskimi trgovci itd.).
- [Dejavnosti, naštet v členu 2(A)(a), (b) in (d).]

Seznam III

Direktive 64/222/EGS, 68/364/EGS, 68/368/EGS, 75/368/EGS, 75/369/EGS, 70/523/EGS in 82/470/EGS

1

Direktiva 64/222/EGS

(Direktivi o liberalizaciji: 64/223/EGS in 64/224/EGS)

1. Dejavnosti samozaposlenih oseb v veletrgovini, razen v veletrgovini z medicinskimi in farmacevtskimi izdelki, toksičnimi izdelki in patogeni ter premogom (prejšnja skupina 611).
2. Poklicne dejavnosti posrednika, ki ga ena ali več oseb pooblasti in mu da navodila, da se v njihovem imenu in za njihov račun pogaja ali sklene trgovinske posle.
3. Poklicne dejavnosti posrednika, ki sicer nima takih trajnih navodil, poveže pa osebe, ki želijo neposredno druga z drugo skleniti pogodbo, ali uredi njihove trgovinske posle ali pomaga pri njihovi izvedbi.
4. Poklicne dejavnosti posrednika, ki sklepa trgovinske posle zase in za druge.
5. Poklicne dejavnosti posrednika, ki opravlja veleprodajo z dražbo za druge.
6. Poklicne dejavnosti posrednika, ki zbira naročila od vrat do vrat.
7. Opravljanje storitev posrednika s poklicnimi dejavnostmi, ki ga zaposli eno ali več trgovskih, industrijskih podjetij ali podjetij drobne obrti.

2

Direktiva 68/364/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 68/363/EGS)

Ex skupina 612 ISIC: Trgovina na drobno

Izključene dejavnosti:

012	Dajanje kmetijskih strojev v najem
640	Nepremičnine, dajanje nepremičnin v najem
713	Dajanje avtomobilov, kočij in konjev v najem
718	Dajanje tirnih vozil in vagonov v najem
839	Dajanje strojev v najem gospodarskim podjetjem
841	Rezervacije sedežev v kinematografih in izposoja kinematografskih filmov
842	Rezervacije sedežev v gledališčih in najem gledališke opreme
843	Dajanje čolnov, koles, igralnih avtomatov za spretnostne igre in iger na srečo v najem
853	Oddajanje opremljenih sob
854	Izposoja opranega perila
859	Izposoja oblačil

3

Direktiva 68/368/EGS

(Direktiva o liberalizaciji: 68/367/EGS)

Nomenklatura ISIC

Ex glavna skupina 85 ISIC

1. Restavracije, kavarne, gostilne in drugi kraji, kjer se pije in je (skupina 852 ISIC).
2. Hoteli, prenočišča, kampi in druga gostišča (skupina 853 ISIC).

4

Direktiva 75/368/EGS (člen 7)

Vse dejavnosti, našteje v Prilogi k Direktivi 75/368/EGS, razen tistih iz člena 5(1) te direktive (Seznam II, točka 1 te priloge)

Nomenklatura ISIC

- Ex 62 Banke in druge finančne ustanove
- Ex 620 Podjetja za kupovanje patentov in licenciranje
- Ex 71 Prevoz
- Ex 713 Prevoz oseb po cesti, razen prevoza z motornimi vozili
- Ex 719 Cevovodni transport tekočih ogljikovodikov in drugih tekočih kemičnih izdelkov
- Ex 82 Javne storitve
- 827 Knjižnice, muzeji, botanični in živalski vrtovi
- Ex 84 Rekreatijske storitve
- 843 Druge nerazvrščene rekreatijske storitve:
- športne dejavnosti (športna igrišča, organiziranje športnih dogodkov itd.), razen dejavnosti športnih inštruktorjev
  - igre (dirkalni hlevi, površine za igre, dirkališča itd.)
  - druge rekreatijske dejavnosti (cirkusi, zabavišni parki in druga zabavišča)
- Ex 85 Osebne storitve
- Ex 851 Gospodinjske storitve
- Ex 855 Kozmetični saloni in storitve manikerjev, razen storitev pedikerjev in poklicnih šol za kozmetike in frizerje
- Ex 859 Druge nerazvrščene osebne storitve, razen športnih in zdravstvenih maserjev in gorskih vodnikov, razdeljene v naslednje skupine:
- razkuževanje in zatiranje škodljivcev
  - izposoja oblačil in skladiščnih zmogljivosti
  - ženitna posredovalnica in podobne storitve
  - astrologija, vedeževanje in podobno
  - sanitarne storitve in sorodne dejavnosti
  - pogrebni zavod in vzdrževanje pokopališč
  - kurirji in tolmači vodniki

5

Direktiva 75/369/EGS (člen 5)

Naslednje dejavnosti prodaje zunaj prodajaln:

- (a) nakup in prodaja blaga:
- potujočih trgovcev, krošnjarjev ali pouličnih prodajalcev (ex 612 ISIC)
  - na pokritih tržnicah, ki so postavljene začasno, in na tržnicah na prostem
- (b) dejavnosti, vključene v že sprejete prehodne ukrepe, ki izrecno izključujejo ali ne omenjajo opravljanja takih dejavnosti zunaj prodajaln.

6

Direktiva 70/523/EGS

Dejavnosti samozaposlenih oseb v veleprodaji premoga in dejavnosti posrednikov v trgovini s premogom (ex 6112 nomenklature ISIC)

7

Direktiva 82/470/EGS (člen 6(2))

[Dejavnosti, našteje v členu 2(A)(c) in (e), (B)(b), (C) in (D).]

Te dejavnosti vključujejo zlasti:

- dajanje tirnih vozil ali vagonov za prevoz potnikov ali blaga v najem
- opravljanje posredništva pri prodaji, nakupu ali najemu plovil
- urejanje, pogajanje in sklepanje pogodb za prevoz emigrantov
- sprejemanje vseh uskladiščenih predmetov in blaga, pod carinskim nadzorom ali ne, v imenu depozitarja v skladiščih, blagovnicah, skladiščih pohištva, hladilnicah, silosih itd.
- zagotavljanje potrdila o prejemu uskladiščenih predmetov ali blaga depozitarju
- zagotavljanje ograd, krme in prodajnih označb za živino, začasno nameščene med čakanjem na prodajo ali v tranzitu na trg ali z njega
- pregledovanje ali tehnična ocenitev motornih vozil
- merjenje, tehtanje ali preizkušanje blaga.

PRILOGA V

Priznavanje na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti

V.1. ZDRAVNIK

5.1.1 Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnika z osnovno medicinsko usposobljenostjo

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20. december 1976
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. december 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. december 1976
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1. maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. januar 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. december 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. december 1976

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Kύρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. maj 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. december 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. maj 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' registrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	1. maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. december 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1. januar 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. maj 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. januar 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine“	Univerza		1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		1. maj 2004
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiate-examen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggutbildning för läkare inom primärvården	1. januar 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. december 1976

5.1.2 Dokazila o formalnih kvalifikacijah zdravnikov specialistov

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. december 1976
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. maj 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. december 1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. december 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1. maj 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. januar 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. januar 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. december 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. december 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20. december 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. maj 2004
Latvija	„Sertifikāts“—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1. maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. maj 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. december 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediki	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. maj 2004

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. december 1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1. januar 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. maj 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. januar 1986
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. maj 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. maj 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkäarin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. december 1976

5.1.3 Nazivi programov usposabljanja v specialistični medicini

Država	Anesteziologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Splošna kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική

Država	Anesteziologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Splošna kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywne terapie	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Država	Nevrokirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Porodništvo in ginekologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekologija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetriċja u Ġinekologija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Država	Splošna medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Oftalmologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheekunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútročné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Država	Otorinolaringologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Pediatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloģija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
Slovenija	Otorinolaringoloģija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Država	Pnevmologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Urologija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien	Pneumologie	Urologie
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Urologia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Pfiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloģija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Država	Ortopedska kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Patološka anatomija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Država	Nevrologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Psihiatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neurologia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psihiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Država	Diagnostična radiologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Radioterapija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie - Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Država	Plastična kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Klinična biologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heekunde	Biologie clinique/Klinische biologie
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische Chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Država	Mikrobiologija — bakteriologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Biokemija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Država	Imunologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Torakalna kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkasebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurgija Kardjo-Toracika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän- ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Datumi preklica iz člena 27(3):

(*) 1. januar 1983.

Država	Pediatrična kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Vaskularna kirurgija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurgija	Asinsvadu ķirurgija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Datumi preklica iz člena 27(3):
(*) 1. januar 1983.

Država	Kardiologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Gastroenterologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Država	Revmatologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Splošna hematologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloģija	Ematoloģija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Država	Endokrinologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Fizioterapija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsioatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Država	Nevropsihiatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Dermatovenerologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénérologie/Dermato-venerologie
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsychiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatologija un venerologija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénérologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venereologija
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datumi preklca iz člena 27(3):

(*) 1. avgust 1987, razen za osebe, ki so začele z usposabljanjem pred tem datumom.

(**) 31. december 1971.

(***) 31. oktober 1999.

(****) Dokazila o kvalifikacijah se več ne podeljujejo za usposabljanje, ki se je začelo po 5. marcu 1982.

(*****) 9. julij 1984.

Država	Radiologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Otroška psihiatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology (**)	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Datumi preklica iz člena 27(3):

(*) 3. december 1971.

(**) 31. oktober 1993.

(***) Dokazila o kvalifikacijah se več ne podeljujejo za usposabljanje, ki se je začelo po 5. marcu 1982.

(****) 8. julij 1984.

Država	Gerijatrija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Nefrologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Geriatricie	Nefrologie
Danmark	Geriatrici eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatrica	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriatría	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatricie	
Österreich		
Polska	Geriatrica	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatrica	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatrica/Geriatrici	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrici	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Država	Nalezljive bolezni Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Javno zdravje in socialna medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/ Belgien		
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομολογία/Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infeciologia	Saúde pública
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsövärd
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Država	Farmakologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Medicina dela Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás- orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġġja Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		— Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

Država	Alergologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Nuklearna medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naziv	Naziv
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomheds sygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppiäätiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Država	Maksilofacialna kirurgija (osnovno medicinsko usposabljanje) Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let Naziv
Belgique/België/ Belgien	
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgija
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Država	Biološka hematologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naslov
Belgique/België/Belgien	
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Datumi preklica iz člena 27(3):

(*) 1. januar 1983, razen za osebe, ki so začele usposabljanje pred tem dnevom in ga zaključile pred koncem leta 1988.

Država	Stomatologija Minimalno obdobje usposabljanja: 3 leta	Dermatologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		
Malta		Dermatologija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Datumi preklica iz člena 27(3):

(*) 31. december 1994.

Država	Venerologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Tropska medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Medicina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Država	Gastroenterologija Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let	Nezgodna in urgentna medicina Minimalno obdobje usposabljanja: 5 let
	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Datumi preklica iz člena 27(3):

(*) 1 januar 1983.

Država	Klinična neurofiziologija Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta	Dentalna, oralna in maksilofacialna kirurgija (osnovno medicinsko in zobozdravstveno usposabljanje) (!) Minimalno obdobje usposabljanja: 4 leta
	Naslov	Naslov
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(!) Usposabljanje vodi do podelitve dokazila o formalnih kvalifikacijah za specialista v dentalni, oralni in maksilofacialni kirurgiji (osnovno medicinsko in zobozdravstveno usposabljanje) predvideva zaključek in potrditev osnovnih medicinskih študij (člen 24) in, poleg tega, zaključek in potrditev osnovnih dentalnih študij (člen 34).

5.1.4 Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zdravnike splošne medicine

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. december 1994
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	1. maj 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. december 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. december 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. maj 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. december 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. december 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. december 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. december 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. december 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. maj 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1. maj 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31. december 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. maj 2004
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	1. maj 2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31. december 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. december 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. maj 2004

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. december 1994
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. maj 2004
Slovensko	Diplom o specializaciji v odbore „všeobecné lékařstvo“	Všeobecný lékař	1. maj 2004
Suomi/ Finland	Todistus lääkäriin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. december 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. december 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. december 1994

V.2. MEDICINSKA SESTRA ZA SPLOŠNO ZDRAVSTVENO NEGO

5.2.1 Program usposabljanja medicinskih sester za splošno zdravstveno nego

Usposabljanje za podelitev formalne izobrazbe medicinskih sester za splošno zdravstveno nego je sestavljeno iz naslednjih dveh delov.

A. Teoretični pouk

a. Bolniška nega:

- Narava in etika poklica
- Splošna načela zdravja in bolniške nege
- Načela bolniške nege v odnosu do:
  - splošne in specialistične medicine
  - splošne in specialistične kirurgije
  - varstva otroka in pediatrije
  - varstva matere
  - duševnega zdravja in psihiatrije
  - skrbi za ostarele in geriatrijo

b. Osnovne vede:

- Anatomija in fiziologija
- Patologija
- Bakteriologija, virologija in parazitologija
- Biofizika, biokemija in radiologija
- Dietetika
- Higiena:
  - preventivna medicina
  - zdravstvena vzgoja
- Farmakologija

c. Družbene vede:

- Sociologija
- Psihologija
- Načela upravljanja
- Načela poučevanja
- Socialna in zdravstvena zakonodaja
- Pravni vidiki nege

B. Klinični pouk

- Zdravstvena nega v odnosu do:
  - splošne in specialistične medicine
  - splošne in specialistične kirurgije
  - varstva otroka in pediatrije
  - varstva matere
  - duševnega zdravja in psihiatrije
  - skrbi za ostarele in geriatrije
  - nege na domu

Eden ali več teh predmetov se lahko poučuje kot del drugih disciplin ali v povezavi z njimi.

Teoretični pouk je treba ovrednotiti in uskladiti s kliničnim poukom tako, da se lahko znanje in spretnosti iz te priloge pridobijo na ustrezen način.

5.2.2 Dokazila o formalnih kvalifikacijah za medicinske sestre za splošno zdravstveno nego

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma geëradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin 	<ul style="list-style-type: none"> — De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft 	<ul style="list-style-type: none"> — Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster) 	29. junij 1979
Česká republika	<ol style="list-style-type: none"> 1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetrovatel 	1. maj 2004
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. junij 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	29 June 1979
Eesti	Diplom õe erialal	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool 	õde	1. maj 2004
Ελλάς	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1. januar 1981

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. januar 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29. junij 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29. junij 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. junij 1979
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. maj 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. maj 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. maj 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. junij 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. maj 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29. junij 1979

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Österreich	<ol style="list-style-type: none"> Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“ 	<ol style="list-style-type: none"> Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege Allgemeine Krankenpflegeschule 	<ul style="list-style-type: none"> — Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger 	1. januar 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Institucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Institucija za višjo izobrazbo, ki jo priznavajo pristojni organi)	Pielegniarka	1. maj 2004
Portugal	<ol style="list-style-type: none"> Diploma do curso de enfermagem geral Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem Carta de curso de licenciatura em enfermagem 	<ol style="list-style-type: none"> Escolas de Enfermagem Escolas Superiores de Enfermagem Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde 	Enfermeiro	1. januar 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	<ol style="list-style-type: none"> Univerza Visoka strokovna šola 	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	1. maj 2004
Slovensko	<ol style="list-style-type: none"> Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatelstva“ („Mgr.“) Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovatelstva“ („Bc.“) Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra 	<ol style="list-style-type: none"> Vysoká škola Vysoká škola Stredná zdravotnícka škola 	Sestra	1. maj 2004
Suomi/ Finland	<ol style="list-style-type: none"> Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH) 	<ol style="list-style-type: none"> Terveystieteidenoppilaitokset/Hälsöförsläroanstalter Ammattikorkeakoulut/ Yrkehögskolor 	Sairaanhoitaja/Sjukskötare	1. januar 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. januar 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	<ul style="list-style-type: none"> — State Registered Nurse — Registered General Nurse 	29. junij 1979

V.3. ZOBOZDRAVNIK

5.3.1 Študijski program za zobozdravnike

Študijski program, ki vodi do dokazila o formalnih kvalifikacijah za zobozdravnika, vključuje vsaj naslednje predmete. Eden ali več teh predmetov se lahko poučuje kot del drugih disciplin ali v povezavi z njimi.

A. Osnovni predmeti — Kemija — Fizika — Biologija	B. Medicinsko-biološki predmeti in splošnomedicinski predmeti — Anatomija — Embriologija — Histologija s citologijo — Fiziologija — Biokemija (ali fiziološka kemija) — Patološka anatomija — Splošna patologija — Farmakologija — Mikrobiologija — Higiena — Preventivna medicina in epidemiologija — Radiologija — Fizioterapija — Splošna kirurgija — Splošna medicina s pediatrijo — Otorinolaringologija — Dermatovenerologija — Splošna psihologija — psihopatologija — nevropatologija — Anesteziologija	C. Predmeti, ki so neposredno povezani z zobozdravstvom — Stomatološka protetika — Zobozdravstveni materiali in oprema — Konzervativno zobozdravstvo — Preventivno zobozdravstvo — Anesteziologija in sedacija — Posebna kirurgija — Posebna patologija — Klinična praksa — Pedodontija — Ortodontija — Parodontologija — Zobozdravstvena radiologija — Dentalna okluzija in delovanje čeljusti — Organiziranost stroke, poklicna etika in zakonodaja — Socialni vidiki zobozdravstvene prakse

5.3.2 Dokazila o formalnih kvalifikacijah za zobozdravnike

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeen- schap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté fran- çaise		Licentiaat in de tandheel- kunde/Licencié en science dentaire	28. januar 1980
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. maj 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidatek- samen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. januar 1980

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. januar 1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. januar 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. januar 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. januar 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. januar 1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντίατρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. maj 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. januar 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. maj 2004

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Malta	Lawrja fil-Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. maj 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. januar 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. januar 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystryczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1. maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. januar 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine“	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lékařstva“ („MDDr.“)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1. maj 2004
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen-siaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveysthuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1. januar 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. januar 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. januar 1980

5.3.3 Dokazila o formalnih kvalifikacijah zobozdravnikov specialistov

Ortodontija			
Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. januar 2005
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. januar 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landes Zahnärztekammer	28. januar 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1. maj 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. januar 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. januar 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. januar 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. maj 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. maj 2004
Latvija	„Sertifikāts”— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. maj 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. januar 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. maj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. maj 2004
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. januar 1980

Oralna kirurgija

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Referenčni datum
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. januar 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28. januar 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. januar 2003
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. januar 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. maj 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. maj 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. maj 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. maj 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. maj 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. januar 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. maj 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. maj 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. januar 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tand-systemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. januar 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. januar 1980

V.4. Veterinar

5.4.1 Študijski program za veterinarje

Študijski program, ki vodi do dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarja, vključuje vsaj naslednje predmete.

Pouk enega ali več teh predmetov lahko poteka kot del drugih disciplin ali v povezavi z njimi.

A. Osnovni predmeti

- Fizika
- Kemija
- Biologija živali
- Biologija rastlin
- Biomatematika

B. Posebni predmeti

a. Osnovne vede:

- Anatomija (vključno s histologijo in embriologijo)
- Fiziologija
- Biokemija
- Genetika
- Farmakologija
- Farmacija
- Toksikologija
- Mikrobiologija
- Imunologija
- Epidemiologija
- Poklicna etika

b. Klinične vede:

- Porodništvo
- Patologija (s patološko anatomijo)
- Parazitologija
- Klinična medicina in kirurgija (z anestezijologijo)
- Klinična predavanja o različnih domačih živalih, perutnini in drugih živalskih vrstah
- Preventivna medicina
- Radiologija
- Reprodukcijska in motnje v reprodukciji
- Upravno veterinarstvo in javno zdravstvo
- Veterinarska zakonodaja in sodna medicina
- Terapevtika
- Propedevtika

c. Reja živali

- Reja živali
- Prehrana živali
- Agronomija
- Ekonomika rejske proizvodnje
- Sistemi reje živali
- Veterinarska higiena
- Etologija in zaščita živali

d. Higiena živil

- Inšpekcijski nadzor živalskih proizvodov in živil živalskega izvora
- Higiena živil in živilska tehnologija
- Praktično delo (vključuje praktično delo v objektih, kjer potekata zakol in predelava živil)

Praktično usposabljanje je lahko v obliki prakse, če poteka s polno časovno obveznostjo in pod neposrednim nadzorom pristojnega organa ter v skupnem petletnem študijskem obdobju ne preseže šestih mesecev.

Porazdelitev teoretičnega in praktičnega usposabljanja med različnimi skupinami predmetov je uravnotežena in usklajena, da si veterinarji pridobijo znanje in izkušnje na način, ki jim bo omogočil izvajanje vseh njihovih nalog.

5.4.2 Dokazila o formalnih kvalifikacijah za veterinarje

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	<ul style="list-style-type: none"> — De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française 		21. december 1980

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Česká republika	<ul style="list-style-type: none"> — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.) 	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. december 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. december 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. maj 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. januar 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	<ul style="list-style-type: none"> — Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad 		1. januar 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. december 1980
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> — Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS) 			21. december 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. januar 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. maj 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1. maj 2004

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrnilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčni datum
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21. december 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar		1. maj 2004
Malta	Licenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		1. maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21. december 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. januar 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1. maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. januar 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. maj 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicinen licentiaexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1. januar 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. januar 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21. december 1980

V.5. BABICA

5.5.1 Program usposabljanja za babice (vrsta usposabljanja I in II)

Program usposabljanja za pridobitev dokazila o formalni izobrazbi v babištvo sestavljata naslednja dva dela:

A. Teoretični in tehnični pouk

a. Splošni predmeti

- Osnove anatomije in fiziologije
- Osnove patologije
- Osnove bakteriologije, virologije in parazitologije
- Osnove biofizike, biokemije in radiologije
- Pediatrija s posebnim poudarkom na novorojenčkih
- Higiena, zdravstvena vzgoja, preventivna medicina, zgodnje diagnosticiranje bolezni
- Prehrana in dietetika s posebnim poudarkom na ženskah, novorojenčkih in majhnih otrocih
- Osnove sociologije in družbeno medicinska vprašanja
- Osnove farmakologije
- Psihologija
- Načela in metode poučevanja
- Zdravstvena in socialna zakonodaja in organizacija varstva
- Poklicna etika in delovna zakonodaja
- Spolna vzgoja in načrtovanje družine
- Pravno varstvo matere in dojenčka

b. Učni predmeti, značilni za babiško dejavnost

- Anatomija in fiziologija
- Embriologija in razvoj zarodka
- Nosečnost, porod in zdravstveno stanje porodnice po porodu
- Ginekološka in porodniška patologija
- Priprava na porod in starševstvo, vključno s fiziološkimi vidiki
- Priprava na porod (vključno s poznavanjem in uporabo tehnične opreme v porodništvu)
- Analgezija, anestezija in oživljanje
- Psihologija in patologija novorojenčka
- Nega in nadzor novorojenčka
- Psihološki in socialni dejavniki

B. Praktično in klinično usposabljanje

To usposabljanje mora biti pod ustreznim nadzorom:

- Svetovanje nosečnicam, vključno z vsaj 100 predporodnimi pregledi.
- Nadzor in nega vsaj 40 nosečnic.
- Študentova izvedba vsaj 40 porodov; če te številke ni mogoče doseči zaradi pomanjkanja nosečnic, jo je mogoče znižati na najmanj 30, vendar pod pogojem, da študent asistira ob vsaj 20 nadaljnjih porodih.
- Asistenca pri vsaj enem ali dveh porodih v medenični vstavi. Ker to ni mogoče zaradi pomanjkanja porodov v medenični vstavi, se praksa lahko izvede v simuliranem položaju.
- Izkušnje z epiziotomijo in uvajanje v šivanje ran. Uvajanje vsebuje teoretični pouk in klinično prakso. Praksa šivanja vključuje šivanje rane po epiziotomiji in enostavnih perinealnih raztrganinah. Kadar je to nujno potrebno, gre lahko za simulirani položaj.
- Nadzor in nega 40 žensk v rizični nosečnosti, s porodnimi popadki ali v poporodnem obdobju.
- Nadzor in zdravstvena nega (vključno s pregledom) vsaj 100 poporodnih žensk in zdravih novorojenčkov.
- Opazovanje in zdravstvena nega novorojenčkov, ki zahtevajo posebno nego, vključno z nedonošenčki, prenošenimi novorojenčki, novorojenčki s premajhno telesno težo in bolnimi novorojenčki.
- Zdravstvena nega patoloških primerov v ginekologiji in porodništvu.
- Uvajanje v zdravstveno nego v medicini in kirurgiji. Uvajanje vsebuje teoretični pouk in klinično prakso.

Teoretično in tehnično usposabljanje (del A programa usposabljanja) je uravnoteženo in usklajeno s kliničnim usposabljanjem (del B programa usposabljanja) tako, da se lahko znanje in izkušnje, navedene v tej prilogi, pridobijo na ustrezen način.

Klinični pouk ima obliko nadzorovanega usposabljanja in usposabljanja na delu v oddelkih bolnišnic ali drugih zdravstvenih službah, ki jih so jih odobrili pristojne oblasti ali organi. Kot del tega usposabljanja, študentke babice sodelujejo v dejavnostih teh oddelkov, če te dejavnosti prispevajo k njihovem usposabljanju. Naučiti jih je treba odgovornosti dejavnosti babic.

5.5.2 Dokazila o formalnih kvalifikacijah za babice

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
België/Belgique/Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstututen/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. januar 1983
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. januar 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. januar 1983
Eesti	Diplom ämmaemandaerialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. maj 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23. januar 1983
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1. januar 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. januar 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. januar 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. januar 1983

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Kýpros	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. maj 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. maj 2004
Lietuva	<p>1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p> <p>— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p> <p>— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje</p> <p>3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją</p>	<p>1. Universitetas</p> <p>2. Kolegija</p> <p>3. Kolegija</p>	Akušeris	1. maj 2004
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. januar 1983
Magyarország	Szülész nő bizonysítvány	Iskola/főiskola	Szülész nő	1. maj 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. maj 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	23. januar 1983
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. januar 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (instytucja za višjo izibrazbo, ki jo priznavajo pristojni organi)	Położna	1. maj 2004
Portugal	<p>1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p> <p>3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica</p>	<p>1. Ecolas de Enfermagem</p> <p>2. Escolas Superiores de Enfermagem</p> <p>3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde</p>	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. januar 1986

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Poklicni naziv	Referenčni datum
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. maj 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1. maj 2004
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ hälsövärdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkehögskolor	Kätilö/Barnmorska	1. januar 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. januar 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. januar 1983

V.6. FARMACEVT

5.6.1 Program usposabljanja farmacevtov

- Biologija rastlin in živali
- Fizika
- Splošna in anorganska kemija
- Organska kemija
- Analizna kemija
- Farmacevtska kemija z analizo zdravil
- Splošna in uporabna biokemija (medicinska)
- Anatomija in fiziologija; medicinska terminologija
- Mikrobiologija
- Farmakologija in farmakoterapija
- Farmacevtska tehnologija
- Toksikologija
- Farmakognozija
- Zakonodaja in, kjer je to primerno, poklicna etika.

Ravnovesje med teoretičnim in praktičnim usposabljanjem pri vsakem učnem predmetu mora dati teoriji tak pomen, da se ohrani univerzitetni značaj usposabljanja.

5.6.2 Dokazila o formalnih kvalifikacijah farmacevtov

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo diplomi	Referenčni datum
België/Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1. oktober 1987
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. maj 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. oktober 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. oktober 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise	Tartu Ülikool		1. maj 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1. oktober 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. oktober 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1. oktober 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. oktober 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1. november 1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1. maj 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1. maj 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1. maj 2004

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo diplomu	Referenčni datum
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmaciens	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1. oktober 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		1. maj 2004
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		1. maj 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1. oktober 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1. oktober 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1. maj 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. oktober 1987
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije“	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. maj 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		1. maj 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1. oktober 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1. oktober 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. oktober 1987

V.7. ARHITEKT

5.7.1 Dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekto, priznanih v skladu s členom 46

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (1) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen (1) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		1988/1989

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	<ul style="list-style-type: none"> — Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής 	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	<p>Rectores de las universidades enumeradas a continuación:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada. 		<p>1988/1989</p> <p>1999/2000</p> <p>1999/2000</p> <p>1997/1998</p> <p>1998/1999</p> <p>1999/2000</p> <p>1998/1999</p> <p>1999/2000</p> <p>1994/1995</p>

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
France	<ol style="list-style-type: none"> Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. Diplôme d'architecte ESA Diplôme d'architecte ENSAIS 	<ol style="list-style-type: none"> Le ministre chargé de l'architecture Ecole spéciale d'architecture de Paris Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture 		1988/1989
Ireland	<ol style="list-style-type: none"> Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)) Certificate of associateship (ARIAI) Certificate of membership (MRIA) 	<ol style="list-style-type: none"> National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) Royal Institute of Architects of Ireland Royal Institute of Architects of Ireland 		1988/1989
Italia	<p>— Laurea in architettura</p> <p>— Laurea in ingegneria edile — architettura</p>	<p>— Università di Camerino</p> <p>— Università di Catania — Sede di Siracusa</p> <p>— Università di Chieti</p> <p>— Università di Ferrara</p> <p>— Università di Firenze</p> <p>— Università di Genova</p> <p>— Università di Napoli Federico II</p> <p>— Università di Napoli II</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Università di Parma</p> <p>— Università di Reggio Calabria</p> <p>— Università di Roma „La Sapienza“</p> <p>— Università di Roma III</p> <p>— Università di Trieste</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Politecnico di Torino</p> <p>— Istituto universitario di architettura di Venezia</p> <p>— Università dell'Aquila</p> <p>— Università di Pavia</p> <p>— Università di Roma„La Sapienza“</p>	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>1988/1989</p> <p>1998/1999</p>

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	<p>— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica quinquennale in Architettura</p> <p>— Laurea specialistica in Architettura</p>	<p>— Università dell'Aquila</p> <p>— Università di Pavia</p> <p>— Università di Roma „La Sapienza“</p> <p>— Università di Ancona</p> <p>— Università di Basilicata — Potenza</p> <p>— Università di Pisa</p> <p>— Università di Bologna</p> <p>— Università di Catania</p> <p>— Università di Genova</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Università di Napoli Federico II</p> <p>— Università di Roma — Tor Vergata</p> <p>— Università di Trento</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“</p> <p>— Università di Ferrara</p> <p>— Università di Genova</p> <p>— Università di Palermo</p> <p>— Politecnico di Milano</p> <p>— Politecnico di Bari</p> <p>— Università di Roma III</p> <p>— Università di Firenze</p> <p>— Università di Napoli II</p> <p>— Politecnico di Milano II</p>	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica Istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>	<p>2003/2004</p> <p>1998/1999</p> <p>1999/2000</p> <p>2003/2004</p> <p>2004/2005</p>
Nederland	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p>	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	<p>Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.</p>	<p>1988/1989</p>

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	<p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht 			
Österreich	<p>1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.</p> <p>4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p> <p>6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.</p>	<p>1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)</p> <p>2. Technische Universität Wien</p> <p>3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)</p> <p>4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien</p> <p>5. Akademie der Bildenden Künste in Wien</p> <p>6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz</p>		1998/1999
Portugal	<p>Carta de curso de licenciatura em Arquitectura</p> <p>Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto 		1988/1989 1991/1992
Suomi/ Finland	Arkkitiedin tutkinto/Arkitektexamen	<ul style="list-style-type: none"> — Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet 		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Organ, ki podeljuje dokazila o kvalifikacijah	Potrdilo, priloženo dokazilom o kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i> .	1988/1989

PRILOGA VI

Pridobljene pravice, ki se uporabljajo za poklice, priznane na podlagi usklajevanja minimalnih pogojev usposobljenosti

6. Dokazila o formalnih kvalifikacijah za arhitekta, ki uporabljajo uveljavljene pravice, pridobljene v skladu s členom 49(1)

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none"> — diplome, podeljene na visokih državnih šolah za arhitekturo ali na visokošolskih državnih zavodih za arhitekturo (architecte-architect), — diplome, podeljene na Visoki šoli za arhitekturo pokrajine Hasselt (architect), — diplome, podeljene na Kraljevi akademiji likovnih umetnosti (architecte-architect), — diplome, podeljene v „écoles Saint-Luc“ (architecte-architect), — univerzitetne diplome gradbenega inženirstva, s potrdilom o opravljenem pripravništvu, ki ga podeli združenje arhitektov in daje imetniku pravico do poklicnega naziva arhitekt (architecte-architect), — diplome iz arhitekture, ki jih podeljuje centralna ali državna izpitna komisija za arhitekturo (architecte-architect), — diplome iz gradbenega inženirstva/arhitekture in iz arhitekture/gradbenega inženirstva, ki jih podeljujejo fakultete uporabnih znanosti in Politehnična fakulteta v Monsu (ingénieur-architecte, ingénieur-architect); 	1987/1988
Česká republika	<ul style="list-style-type: none"> — diplome, ki so jih podeljevale fakultete České vysoké učení technické (Češka tehnična univerza v Pragi): <ul style="list-style-type: none"> Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství (Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo) (do 1951), Fakulta architektury a pozemního stavitelství (Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo) (od 1951 do 1960), Fakulta stavební (Fakulteta za gradbeno inženirstvo) (od 1960), študijske smeri: gradbeništvo in konstrukcije, gradbeništvo, gradbeništvo in arhitektura, arhitektura (vključno z urbanizmom in urejanjem prostora), gradbeništvo nizkih gradenj in gradbeništvo za industrijsko in kmetijsko proizvodnjo oziroma študijska smer za gradbenega inženirja na področju študija gradbeništva in arhitekture, „Fakulta architektury“ (Fakulteta za arhitekturo) (od 1976), študijske smeri: arhitektura, urbanizem in urejanje prostora oziroma študijske smeri: arhitektura in urbano načrtovanje na študijskih smereh: arhitektura, teorija arhitekturnega oblikovanja, urbanizem in prostorsko načrtovanje, zgodovina arhitekture in rekonstrukcija zgodovinskih spomenikov, ali arhitektura in gradbeništvo, — diplome, ki jih je na področju arhitekture in gradbeništva podeljevala „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (do 1951), — diplome, ki jih je na področju arhitekture in gradbeništva podeljevala „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (od 1951 do 1956), — diplome, ki jih podeljujejo „Vysoké učení technické v Brně“, „Fakulta architektury“ (Fakulteta za arhitekturo) (od 1956) za študijsko smer arhitektura in urbanizem ali „Fakulta stavební“ (Fakulteta za gradbeno inženirstvo) (od 1956) za študijsko smer gradbeništvo, — diplome, ki jih podeljmeta „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava“, „Fakulta stavební“ (Fakulteta za gradbeno inženirstvo) (od 1997) na študijskih smereh konstrukcije in arhitektura ali na študijski smeri nizkih gradenj, — diplome, ki jih podeljmeta „Technická univerzita v Liberci“, „Fakulta architektury“ (Fakulteta za arhitekturo) (od 1994) na študijskem programu arhitekture in urbanizma na študijski smeri arhitekture, — diplome, ki jih podeljuje „Akademie výtvarných umění v Praze“ na študijskem programu umetnosti na študijski smeri arhitekturno oblikovanje, — diplome, ki jih podeljuje „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ na študijskem programu umetnosti na študijski smeri arhitektura, — potrdilo, ki ga podeljuje „Česká komora architektů“ brez kakršne koli specifikacije področja oziroma področja gradbeništva; 	2006/2007

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Danmark	<ul style="list-style-type: none"> — diplome, ki jih podeljujeta državni šoli za arhitekturo v Kobenhavnu in Aarhusu (arhitekt), — potrdilo o registraciji, ki ga izda svet arhitektov na podlagi Zakona št. 202 z dne 28. maja 1975 (registreret arkitekt), — diplome z Visoke šole za gradbeništvo (bygningskonstruktoer), ki jih spremlja potrdilo pristojnih oblasti, da je oseba opravila preizkus formalne izobrazbe, ki vsebuje upoštevanje načrtov, ki jih je pripravil in izvedel kandidat, potem ko je vsaj 6 let učinkovito opravljal dejavnosti, omenjene v členu 48 te direktive; 	1987/1988
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> — diplome, ki jih podeljujejo visoke šole upodablajočih umetnosti (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)), — diplome, ki jih podeljujejo oddelki za arhitekturo (Architektur/Hochbau) na „Technische Hochschulen“, na tehniških univerzah, univerzah in na „Gesamthochschulen“, če so ti zavodi združeni v „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. in vsak drug naziv, ki se za diplomante lahko določi pozneje), — diplome, ki jih podeljujejo oddelki za arhitekturo (Architektur/Hochbau) na „Fachhochschulen“ in oddelki za arhitekturo (Architektur/Hochbau) na „Gesamthochschulen“, če so ti zavodi povezani v „Gesamthochschulen“, ki jih, če traja študij manj kot štiri, vendar najmanj tri leta, spremlja potrdilo, ki potrjuje štiriletne poklicne izkušnje v Zvezni republiki Nemčiji in ga izda strokovno telo v skladu z drugim pododstavkom člena 47(1) (Ingenieur grad. in kakršen koli drug naziv, ki se ga določi za diplomante pozneje), — diplome (Prüfungszeugnisse), podeljene pred 1. januarjem 1973 v oddelkih za arhitekturo na „Ingenieurschulen“ in „Werkkunstschulen“, ki jih spremlja potrdilo pristojnih oblasti, da je oseba opravila preizkus formalne izobrazbe, ki vsebuje upoštevanje načrtov, ki jih je pripravil in izvedel kandidat, potem ko je vsaj 6 let učinkovito opravljal dejavnosti, omenjene v členu 48 te direktive; 	1987/1988
Eesti	<ul style="list-style-type: none"> — diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diploma iz arhitekture, ki jo podeljuje Fakulteta za arhitekturo na estonski Akademiji za umetnost od 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989 — 1995 (ki jo je podeljevala Univerza za umetnost v Talinu med letoma 1989 in 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951 — 1988 (ki jih je podeljeval Državni inštitut za znanost Estonske SSR med letoma 1951 in 1988); 	2006/2007
Ελλάς	<ul style="list-style-type: none"> — diplome inženir/arhitekt, ki jih podeljujejo na atenski Metsovion Polytechnion, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/arhitekt, ki jih podeljujejo na Aristotelion Panepistimion v Solunu, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na atenski Metsovion Polytechnion, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na solunski Aristotelion Panepistimion, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na Panepistimion Thrakis, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju, — diplome inženir/gradbeni inženir, ki jih podeljujejo na Panepistimion Patron, skupaj s potrdilom Grške tehniške zbornice, ki omogočajo opravljanje dejavnosti na arhitekturnem področju; 	1987/1988
España	<ul style="list-style-type: none"> — uradna poklicna izobrazba arhitekta (título oficial de arquitecto), ki jo podeljujejo Ministrstvo za šolstvo in znanost ali univerze; 	1987/1988

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
France	<ul style="list-style-type: none"> — vladne diplome iz arhitekture, ki jih je do leta 1959 podeljevalo Ministrstvo za šolstvo in pozneje Ministrstvo za kulturo (architecte DPLG), — diplome, ki jih podeljuje Ecole spéciale d'architecture (architecte DESA), — diplome, ki jih podeljuje Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg od leta 1995 (prej Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg), oddelek za arhitekturo (architecte ENSAIS); 	1987/1988
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> — diploma Bachelor of Architecture, ki jo podeljuje Irska državna univerza diplomantom arhitekture na University College (Visoki šoli) v Dublinu (B Arch.) (NUI), — diploma iz arhitekture, ki jo podeli College of Technology, Bolton Street (Visoka tehniška šola) v Dublinu (Dipl. Arch.), — potrdilo o pridruženem članstvu v Royal Institute of Architects of Ireland (Kraljevi inštitut irskih arhitektov) (ARIAI), — potrdilo o članstvu v Royal Institute of Architects of Ireland (MRIA); 	1987/1988
Italia	<ul style="list-style-type: none"> — diplome „laurea in architettura“, ki jih podeljujejo univerze, politehnični in visokošolski zavodi v Benetkah in Reggio Calabrii, skupaj z diplomami, ki imetniku omogočajo samostojno opravljanje poklica arhitekta, in jih podeli minister za šolstvo, potem ko kandidat pred pristojno komisijo opravi državni izpit, ki mu omogoča samostojno opravljanje poklica arhitekta (dott. Architetto), — diplome „laurea in ingegneria“ iz gradbeništva („sezione costenzione civile“), ki jih podeljujejo univerze in visoke šole za tehnične vede, skupaj z diplomami, ki imetniku omogočajo samostojno opravljanje poklica arhitekta in jo podeljuje minister za šolstvo, potem ko kandidat pred pristojno komisijo opravi državni izpit, ki mu omogoča samostojno opravljanje poklica (dott. Ing. Architetto ali dott. Ing. in ingegneria civile); 	1987/1988
Κύπρος	<ul style="list-style-type: none"> — Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (potrdilo o registraciji v registru arhitektov, ki ga izda Znanstvena in tehnična zbornica na Cipru (ETEK)); 	2006/2007
Latvija	<ul style="list-style-type: none"> — „Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diploma iz arhitektūru“, ki jo podeljuje Oddelek za arhitekturo Fakultete za gradbeno inženirstvo Latvijaske državne Univerze do leta 1958, Oddelek za arhitekturo Fakultete za gradbeno inženirstvo Politehničnega inštituta v Rigi v letih 1958 — 1991, Fakulteta za arhitekturo Tehnične univerze v Rigi od leta 1991 in 1992, in potrdilo o vpisu, ki ga izda Zveza arhitektov Latvije); 	2006/2007
Lietuva	<ul style="list-style-type: none"> — diplome arhitekt inženir/arhitekt, ki jih je do leta 1969 podeljeval Kauno politechnikos institutas (inžinierius architektas/architektas), — diplome arhitekt/diplomirani arhitekt/magister arhitekture, ki jih je do leta 1990 podeljeval Vilnius inžinerinis statybos institutas, do leta 1996 Vilniaus technikos universitetas, od leta 1996 Vilnius Gedimino technikos universitetas (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — diplome za specializante, ki so končali izobraževalni program arhitekture/diplomirani arhitekt/magister arhitekture, ki jih je do leta 1991 podeljeval LTSR Valstybinis dailės institutas; od leta 1990 Vilniaus dailės akademija (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — diplome diplomirani arhitekt/magister arhitekture, ki jih je od leta 1997 podeljeval Kauno technologijos universitetas (architektūros bakalauras/architektūros magistras).Vsem tem diplomam mora biti priloženo potrdilo potrditvene komisije, ki omogoči opravljanje dejavnosti v arhitekturi (Certified Architect/Atestuotas architektas); 	2006/2007

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Magyarország	<ul style="list-style-type: none"> — diploma „okleveles építésmérnök“ (diploma iz arhitekture, magister znanosti iz arhitekture), ki jo podeljujejo univerze, — diploma „okleveles építész tervező művész“ (diploma magisterija znanosti iz arhitekture in gradbeništva), ki jo podeljujejo univerze; 	2006/2007
Malta	<ul style="list-style-type: none"> — Perit: Lawrja ta' Perit, ki jo podeljuje Universita' ta' Malta, s katero se pridobi upravičenje za vpis kot Perit; 	2006/2007
Nederland	<ul style="list-style-type: none"> — spričevala, ki jih izdajo oddelki za arhitekturo tehniških visokih šol iz Delfta ali Eindhovna in potrjujejo, da je imetnik opravil diplomski izpit iz arhitekture (bouwkundig ingenieur), — diplome, ki jih podeljujejo državno priznane akademije za arhitekturo (architect), — diplome, ki so jih do leta 1971 podeljevale nekdanje šole za arhitekturo (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO), — diplome, ki so jih do leta 1970 podeljevale nekdanje visoke šole za arhitekturo (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO), — spričevala, ki dokazujejo, da je oseba opravila izpit, ki ga pripravi svet arhitektov pri „Bond van Nederlandse Architecten“ (Red nizozemskih arhitektov, BNA) (architect), — diploma „Stichting Instituut voor Architectuur“ (fondacija „Inštitut za arhitekturo“) (IVA), podeljena po končanem študiju, ki ga organizira ta fondacija in traja najmanj štiri leta (architect), skupaj s potrdilom pristojnega organa, da je oseba opravila preizkus formalne izobrazbe, ki vsebuje upoštevanje načrtov, ki jih je pripravil in izvedel kandidat, potem ko je vsaj 6 let učinkovito opravljal dejavnosti, omenjene v členu 44 te direktive, — potrdilo, ki ga izda pristojni organ in potrjuje, da je oseba pred uveljavitvijo te direktive opravila diplomski izpit za „Kandidaat in de bouwkunde“ na tehniški visoki šoli v Delftu ali Eindhovnu in da je v obdobju najmanj petih let tik pred uveljavitvijo te direktive opravljala arhitekturne dejavnosti, katerih narava in pomen v skladu z nizozemskimi zahtevami zagotavljata, da je sposobna opravljati te dejavnosti (architect), — potrdilo, ki ga pristojna oblast izda le osebam, ki so dopolnile štirideseto leto pred 5. avgustom 1985, in potrjuje, da so v obdobju najmanj petih let tik pred tem datumom opravljele arhitekturne dejavnosti, katerih narava in pomen v skladu z nizozemskimi zahtevami zagotavljata, da so sposobne opravljati te dejavnosti (architect), — od dneva uveljavitve nizozemskih zakonov in predpisov, ki urejajo začetek opravljanja in opravljanje arhitekturnih dejavnosti pod poklicnim nazivom arhitekt, potrdil iz sedme in osme alinee ni treba več priznavati, če po teh določbah ne dovoljujejo začetka opravljanja dejavnosti pod poklicnim nazivom arhitekt; 	1987/1988
Österreich	<ul style="list-style-type: none"> — diplome, podeljene na univerzah za tehnologijo na Dunaju in Gradcu in na univerzi v Innsbrucku, na Fakulteti za gradbeništvo („Bauingenieurwesen“) in arhitekturo („Architektur“), na študijskem programu arhitekture, gradbeništva („Bauingenieurwesen“), visoke gradnje („Hochbau“ in „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen“), — diplome, podeljene na Univerzi za „Bodenkultur“ na študijskem programu „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“, — diplome, podeljene na Univerzi za uporabne umetnosti na Dunaju, za študij arhitekture, — diplome, podeljene na Akademiji za likovno umetnost na Dunaju, za študij arhitekture, — diplome pooblaščenih inženirjev (Ing.), podeljene na visokih tehničnih šolah ali visokih gradbenih šolah z licenco „Baumeister“, ki potrjuje vsaj šest let strokovnih izkušenj v Avstriji in opravljen izpit, — diplome, podeljene na Univerzi za umetniško in industrijsko usposabljanje v Linzu, za študij arhitekture, — potrdila o izobrazbi gradbenega inženirja ali gradbenega svetovalca v gradbeništvu („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) v skladu z zakonom o civilnih tehnikih (Ziviltechnikergesetz, BGBl. No 156/1994); 	1997/1998

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
Polska	<p>Diplome, ki jih podeljujejo fakultete za arhitekturo:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Univerza za tehnologijo v Varšavi, Fakulteta za arhitekturo v Varšavi (Politehnika Warszawska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inženier architekt, magister nauk technicznych; inženier architekt; inženiera magistra architektury; magistra inženiera architektury; magistra inženiera architekta; magister inženier architekt (od 1945 do 1948, naziv: inženier architekt, magister nauk technicznych; od 1951 do 1956, naziv: inženier architekt; od 1954 do 1957, 2. stopnja, naziv: inženiera magistra architektury; od 1957 do 1959, naziv: inženiera magistra architektury; od 1959 do 1964: naziv: magistra inženiera architektury; od 1964 do 1982, naziv: magistra inženiera architekta; od 1983 do 1990, naziv: magister inženier architekt; od 1991 naziv: magistra inženiera architekta), — Univerza za tehnologijo v Krakovu, Fakulteta za arhitekturo v Krakóvu (Politehnika Krakowska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: magister inženier architekt (od 1945 od 1953 Univerza za rudarstvo in metalurgijo, Politehnična fakulteta za arhitekturo — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politehniczny Wydział Architektury), — Univerza za tehnologijo v Wrocławu, Fakulteta za arhitekturo v Wrocławu (Politehnika Wrocławska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inženier architekt, magister nauk technicznych; magister inženier architekt (od 1949 do 1964, naziv: inženier architekt, magister nauk technicznych; od 1956 do 1964, naziv: magister inženier architektury; od 1964, naziv: magister inženier architekt), — Univerza za tehnologijo v Šleziji, Fakulteta za arhitekturo v Gliwicah (Politehnika Śląska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inženier architekt; magister inženier architekt (od 1945 do 1955, Fakulteta za inženiring in gradbeništvo — Wydział Inżynieryjno-Budowlany, naziv: inženier architekt; od 1961 do 1969, Fakulteta za industrijsko gradbeništvo in splošni inženiring — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, naziv: magister inženier architekt; od 1969 do 1976, Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo — Wydział Budownictwa i Architektury, naziv: magister inženier architekt; od 1977, Fakulteta za arhitekturo — Wydział Architektury, naziv: magister inženier architekt in od 1995, naziv: inženier architekt), — Univerza za tehnologijo v Poznaniu, Fakulteta za arhitekturo v Poznaniu (Politehnika Poznańska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: inženier architektury; inženier architekt; magister inženier architekt (od 1945 do 1955 Inżynierska szkoła, Fakulteta za arhitekturo — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury naziv: inženier architektury; od 1978, naziv: magister inženier architekt in od 1999 naziv: inženier architekt), — Tehnična univerza v Gdańsku, Fakulteta za arhitekturo v Gdańsku (Politehnika Gdańska, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: magister inženier architekt (od 1945 do 1969 Fakulteta za arhitekturo — Wydział Architektury, od 1969 do 1971 Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo — Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971 do 1981 Instytut za arhitekturo in urbanizem — Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981 Fakulteta za arhitekturo — Wydział Architektury), — Tehnična univerza v Białystoku, Fakulteta za arhitekturo v Białystoku (Politehnika Białostocka, Wydział Architektury); poklicni naziv arhitekta: magister inženier architekt (od 1975 do 1989 Instytut za arhitekturo — Instytut Architektury), — Tehnična univerza v Łódźu, Fakulteta za gradbeno inženirstvo, arhitekturo in okoljski inženiring v Łódźu (Politehnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); poklicni naziv arhitekta: inženier architekt; magister inženier architekt (od 1973 do 1993 Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo — Wydział Budownictwa i Architektury in od 1992 Fakulteta za gradbeno inženirstvo, arhitekturo in okoljski inženiring — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; naziv: od 1973 do 1978, naziv: inženier architekt, od 1978, naziv: magister inženier architekt), — Tehniška univerza v Szczecinu, Fakulteta za gradbeno inženirstvo in arhitekturo v Szczecinu (Politehnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); poklicni naziv arhitekta: inženier architekt; magister inženier architekt (od 1948 do 1954 Visoka inženirska szkoła, Fakulteta za arhitekturo — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inženier architekt, od 1970, naziv: magister inženier architekt in od 1998 naziv: inženier architekt). <p>Vsem tem diplomam mora biti priloženo potrdilo o članstvu, ki ga izda pristojna regionalna zbornica arhitektov na Poljskem, s katerim se omogoči opravljanje dejavnosti na področju arhitekture na Poljskem;</p>	2006/2007
Portugal	<ul style="list-style-type: none"> — diploma „diploma do curso especial de arquitectura“ podeljmeta šoli za umetnost v Lizboni in Portu, — diploma iz arhitekture „diploma de arquitecto“ podeljmeta šoli za umetnost v Lizboni in Portu, — diploma „diploma do curso de arquitectura“ podeljmeta visoki šoli za umetnost v Lizboni in Portu, 	1987/1988

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	<ul style="list-style-type: none"> — diplomu „diploma de licenciatura em arquitectura“ podeljuje Visoka šola za umetnost v Lizboni, — diplomu „carta de curso de licenciatura em arquitectura“ podeljujeta Tehnična univerza v Lizboni in Univerza v Portu, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva (licenciatura em engenharia civil), ki jo podeljuje Visoki tehnični inštitut Tehnične univerze v Lizboni, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva (licenciatura em engenharia civil), ki jo podeljuje Fakulteta za inženiring (de Engenharia) Univerze v Portu, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva (licenciatura em engenharia civil), ki jo podeljuje Fakulteta za znanost in tehnologijo Univerze v Coimbri, — univerzitetna diploma iz gradbenega inženirstva, proizvodnje (licenciatura em engenharia civil, produção), ki jo podeljuje Univerza v Minhu; 	
Slovenija	<ul style="list-style-type: none"> — „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“ (univerzitetna diploma v arhitekturi), ki jo podeli Fakulteta za arhitekturo, kateri je priloženo z zakonom priznано potrdilo pristojnega organa na področju arhitekture, ki podeli pravico do opravljanja dejavnosti na področju arhitekture, — univerzitetna diploma, ki jo podeli tehnična fakulteta in s katero se pridobi naziv „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka“, kateri je priloženo z zakonom priznано potrdilo pristojnega organa na področju arhitekture, ki podeli pravico do opravljanja dejavnosti na področju arhitekture; 	2006/2007
Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> — diploma na študijski smeri „arhitektura in gradbeništvo“ („architektúra a pozemné stavitelstvo“), ki jo je podeljevala Slovaška tehnična univerza (Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1950 in 1952 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo je podeljevala Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo Slovaške tehnične univerze (Fakulta architektúry a pozemného stavitelstva, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1952 in 1960 (naziv: Ing. arch.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné stavitelstvo“), ki jo je podeljevala Fakulteta za arhitekturo in gradbeništvo Slovaške tehnične Univerze (Fakulta architektúry a pozemného stavitelstva, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1952 in 1960 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1961 in 1976 (naziv: Ing. arch.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné stavby“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi med letoma 1961 in 1976 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo podeljuje Fakulteta za arhitekturo Slovaške tehnične univerze (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi od leta 1977 (naziv: Ing. arch.), — diploma na študijski smeri „urbanizem“ („urbanizmus“), ki jo podeljuje Fakulteta za arhitekturo Slovaške tehnične univerze (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavi od leta 1977 (naziv: Ing. arch.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné stavby“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská tehnična univerzita) v Bratislavi med letoma 1977 in 1997 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „arhitektura in gradbeništvo“ („architektúra a pozemné stavby“), ki jo podeljuje Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská tehnična univerzita) v Bratislavi od leta 1998 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo — specializacija: arhitektura“ („pozemné stavby — špecializácia: architektúra“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Slovenská tehnična univerzita) v Bratislavi med letoma 2000 in 2001 (naziv: Ing.), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo in arhitektura“ („pozemné stavby a architektúra“), ki jo podeljuje Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta — Slovenská tehnična univerzita) v Bratislavi od leta 2001 (naziv: Ing.), 	2006/2007

Država	Dokazila o formalnih kvalifikacijah	Referenčno študijsko leto
	<ul style="list-style-type: none"> — diploma na študijski smeri „arhitektura“ („architektúra“), ki jo podeljuje Akademija za umetnost in oblikovanje (Vysoká škola výtvarných umení) v Bratislavi od leta 1969 (naziv: Akad. arch. do 1990; Mgr. od 1990 do 1992; Mgr. arch. od 1992 do 1996; Mgr. art. od 1997), — diploma na študijski smeri „gradbeništvo“ („pozemné stavitelstvo“), ki jo je podeljevala Fakulteta za gradbeni inženiring Slovaške tehnične univerze (Stavebná fakulta, Technická univerzita) v Košicah med letoma 1981 in 1991 (naziv: Ing.). <p>Vsem diplomam mora biti priloženo:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pooblastilo Slovaške zbornice arhitektov (Slovenská komora architektov) v Bratislavi, na katerem ni določeno področje specializacije ali področje „gradbeništva“ („pozemné stavby“) ali „urejanja prostora“ („územné plánovanie“), — pooblastilo Slovaške inženirske zbornice (Slovenská komora stavebných inžinierov) v Bratislavi na področju gradbeništva („pozemné stavby“); 	
Suomi/Finland	<ul style="list-style-type: none"> — diplome, ki jih podeljujejo oddelki za arhitekturo tehničnih univerz in Univerza v Oulu (arkkitehti/arkitekt), — diplome, ki jih podeljujejo inštituti za tehnologijo (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt); 	1997/1998
Sverige	<ul style="list-style-type: none"> — diplome, ki jih podeljuje Šola za arhitekturo pri Kraljevem inštitutu za tehnologijo, Inštitutu za tehnologijo Chalmers in Inštitutu za tehnologijo na Univerzi v Lundu (arhitekt, univerzitetna diploma iz arhitekture), — potrdilo o članstvu v „Svenska Arkitekters Riksförbundet“ (SAR), če so se osebe usposabljele v državi, za katero se uporablja ta direktiva; 	1997/1998
United Kingdom	<ul style="list-style-type: none"> — izobrazba, pridobljena po opravljenih izpitih na: <ul style="list-style-type: none"> — the Royal Institute of British Architects, — šolah za arhitekturo na univerzah, visokih šolah za tehnične vede, visokih šolah, akademijah, šolah za tehnologijo in umetnost, ki jih od 10. junija 1985 prizna za vpis v register Architects Registration Council of the United Kingdom (Svet Združenega kraljestva za registracijo arhitektov) (Architect), — potrdilo, ki dokazuje, da je imetnik pridobil pravico do poklicnega naziva arhitekt na podlagi oddelka 6(1)a, 6(1)b ali 6(1) Zakona o registraciji arhitektov iz leta 1931 (Architect), — potrdilo, ki dokazuje, da je imetnik pridobil pravico do poklicnega naziva arhitekt na podlagi oddelka 2 Zakona o registraciji arhitektov iz leta 1938 (Architect). 	1987/1988

PRILOGA VII

Dokumenti in potrdila, potrebni v skladu s členom 50(1)

1. Dokumenti

- (a) Potrdilo o državljanstvu zadevne osebe.
- (b) Kopije potrdil o strokovni usposobljenosti ali dokazil o formalnih kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do tega poklica, in potrdilo o strokovnih izkušnjah zadevne osebe, kjer je primerno.

Pristojni organi države članice gostiteljice lahko prosilca povabijo, da jim sporoči informacije o svojem usposabljanju, če je to potrebno za ugotovitev možnih vsebinskih razlik glede na zahtevano nacionalno usposabljanje, kot je določeno v členu 14. Če prosilec teh informacij ne more sporočiti, pristojni organi države članice gostiteljice navežejo stik s kontaktno službo, pristojnim organom ali katerim koli drugim ustreznim organom v državi članici izvora.

- (c) Za primere, omenjene v členu 16, potrdilo o naravi in trajanju dejavnosti, ki ga izda pristojni organ v državi članici izvora ali v državi članici iz katere prihaja tuji državljan.
- (d) Kadar pristojni organ države članice gostiteljice od oseb, ki želijo opravljati reguliran poklic, zahteva dokazilo o dobrem imenu ali ugledu ali potrdilo, da niso razglasile stečaja, ali kadar prekine ali prepove opravljanje tega poklica v primeru resne poklicne kršitve ali kaznivega dejanja, ta država članica sprejme kot zadosten dokaz za državljane države članice, ki želijo opravljati poklic na njenem ozemlju, predložitev dokumentov, ki so jih izdali pristojni organi v državi članici izvora ali v državi članici, iz katere oseba prihaja, ki potrjujejo, da so pogoji izpolnjeni. Ti organi morajo v obdobju dveh mesecev predložiti zahtevane dokumente.

Kadar pristojni organi države članice izvora ali države članice, iz katere tuji državljan prihaja, ne izdajo dokumentov, omenjenih v prvem pododstavku, lahko take dokumente nadomesti izjava pod prisego — oziroma v državah, v katerih izjava pod prisego ni predvidena, slovesna izjava — ki jo da ta oseba pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali, če je primerno, pred notarjem ali usposobljenim strokovnim organom države članice izvora ali države članice, iz katere oseba prihaja; tak organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego oziroma slovesne izjave.

- (e) Če država članica gostiteljica od svojih državljanov, ki želijo začeti opravljati reguliran poklic, zahteva dokument o telesnem ali duševnem zdravju, ta država članica sprejme kot zadosten dokaz predložitev dokumenta, zahtevanega v državi članici izvora. Če matična država članica ne izda takega dokumenta, država članica gostiteljica sprejme potrdilo, ki ga izda pristojni organ v tej državi. V tem primeru morajo pristojni organi države članice izvora v obdobju dveh mesecev zagotoviti zahtevani dokument.
- (f) Če država članica gostiteljica zahteva od svojih državljanov, ki želijo začeti opravljati reguliran poklic, da predložijo:
- potrdilo o premoženjskem stanju prosilca,
  - potrdilo, da je prosilec zavarovan pred finančnimi tveganji, ki izvirajo iz poklicne odgovornosti, v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo v državi članici gostiteljici glede pogojev in obsega kritja,
- država članica gostiteljica sprejme kot zadosten dokaz potrdilo, ki ga izdajo banke in zavarovalnice druge države članice.

2. Potrdila

Države članice lahko, da bi nacionalnim organom olajšale uporabo poglavja III naslova III te direktive, predpišejo, da morajo osebe, ki izpolnjujejo pogoje o usposobljenosti, poleg dokazil o formalnih kvalifikacijah predložiti tudi potrdilo pristojnega organa države članice izvora, da je to dokazilo o formalnih kvalifikacijah navedeno v tej direktivi.

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/39/ES

z dne 7. septembra 2005

o spremembi Direktive Sveta 74/408/EGS o motornih vozilih glede na sedeže, njihova pritrdišča in naslone za glavo

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Raziskave so pokazale, da lahko v primeru nesreče, tudi s prevračanjem, uporaba varnostnih pasov in sistemov za zadrževanje potnikov prispeva k bistvenemu zmanjšanju števila smrtnih nesreč in resnosti poškodb. Njihova vgradnja v vse kategorije vozil bo nedvomno predstavljala pomemben korak naprej pri zagotavljanju večje varnosti v cestnem prometu in posledično reševanje življenj.

(2) Družbi lahko znatno koristi, če so vsa vozila opremljena z varnostnimi pasovi.

(3) Evropski parlament je v svoji Resoluciji z dne 18. februarja 1986 o skupnih ukrepih za zmanjševanje števila prometnih nesreč v okviru programa Skupnosti za varnost v cestnem prometu ⁽³⁾ poudaril potrebo, da postane uporaba varnostnih pasov obvezna za vse potnike, vključno z otroki, razen v javnih prevoznih sredstvih. Kar zadeva obvezno vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, je treba torej razlikovati med javnimi avtobusi in drugimi vozili.

(4) V skladu z Direktivo Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ⁽⁴⁾ je bil od 1. januarja 1998 dalje sistem homologacije v Skupnosti uporabljen samo za vsa nova vozila kategorije M₁. Zato

morajo imeti samo vozila kategorije M₁, homologirana po tem datumu, sedeže, pritrdišča sedežev in naslone za glavo, ki izpolnjujejo določbe Direktive 74/408/EGS ⁽⁵⁾.

(5) Dokler se sistem homologacije v Skupnosti ne razširi na vse kategorije vozil, bi bilo treba zaradi varnosti v cestnem prometu vgradnjo sedežev in pritrdišč sedežev, ki so združljivi z vgradnjo pritrdišč varnostnih pasov, zahtevati tudi v vozilih, ki ne spadajo v kategorijo M₁.

(6) Direktiva 74/408/EGS že določa vse tehnične in upravne določbe, ki omogočajo homologacijo vozil, drugih kategorij kot M₁. Državam članicam zato ni treba uvesti nadaljnjih določb.

(7) Od začetka veljavnosti Direktive Komisije 96/37/ES z dne 17. junija 1996 o prilagajanju Direktive Sveta 74/408/EGS ⁽⁶⁾ tehničnemu napredku so določbe iz te direktive glede nekaterih kategorij vozil, drugih kot kategorije M₁, v nekaj državah članicah že postale obvezne. Proizvajalci in njihovi dobavitelji so tako razvili ustrezno tehnologijo.

(8) Raziskave so pokazale, da na sedeže, obrnjene v stran, ni mogoče namestiti varnostnih pasov, ki bi uporabnikom zagotavljali enako raven varnosti kakor sedeži, obrnjeni naprej. Iz varnostnih razlogov je treba navedene sedeže prepovedati v nekaterih kategorijah vozil.

(9) Določbe, ki v določenih kategorijah vozil M₃ dovoljujejo sedeže, obrnjene v stran, opremljene z dvotočkovnimi varnostnimi pasovi, bi morale biti le prehodne narave, dokler ne začne veljati zakonodaja Skupnosti, ki prenavlja Direktivo 70/156/EGS in razširja homologacijo Skupnosti na vsa vozila, vključno z vozili kategorije M₃.

(10) Direktivo 74/408/EGS bi bilo treba ustrezno spremeniti.

⁽¹⁾ UL C 80, 30.3.2004, str. 6.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2003 (UL C 91 E, 15.4.2004, str. 487), Skupno stališče Sveta z dne 24. januarja 2005 (UL C 111 E, 11.5.2005, str. 33), Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 12. julija 2005.

⁽³⁾ UL C 68, 24.3.1986, str. 35.

⁽⁴⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/104/ES (UL L 337, 13.11.2004, str. 13).

⁽⁵⁾ UL L 221, 12.8.1974, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽⁶⁾ UL L 186, 25.7.1996, str. 28.

(11) Ker cilja te direktive, in sicer izboljšanja varnosti v cestnem prometu z uvedbo obvezne vgradnje varnostnih pasov v nekatere kategorije vozil, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja —

njihove varnostne pasove morajo biti v skladu z Direktivo Sveta 76/115/EGS (**).

Ta izjema velja pet let od 20. oktobra 2005. Njena veljavnost se lahko podaljša, če so na voljo zanesljivi statistični podatki in če je bil dosežen napredek na področju sistemov za zadrževanje potnikov.

(*) UL L 220, 29.8.1977, str. 95. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(**) UL L 24, 30.1.1976, str. 6. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 96/38/ES (UL L 187, 26.7.1996, str. 95).“

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 74/408/EGS

Direktiva 74/408/EGS se spremeni:

1. člen 1 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Vozila kategorij M_2 in M_3 se razdelijo v razrede, kakor so opredeljeni v točki 2 Priloge I k Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2001/85/ES z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža (*).

(*) UL L 42, 13.2.2002, str. 1.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z:

„2. Ta direktiva se ne uporablja za sedeže, obrnjene nazaj.“;

2. vstavi se naslednji člen:

„Člen 3a

1. Vgradnja sedežev, obrnjenih vstran, je v vozilih kategorij M_1 , N_1 , M_2 (razredov III ali B) in M_3 (razredov III ali B) prepovedana.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za reševalna vozila ali vozila iz prve alineje člena 8(1) Direktive 70/156/EGS.

3. Odstavek 1 se ne uporablja za vozila kategorije M_3 (podkategorije III ali B) z največjo dovoljeno maso naloženega vozila večjo od deset ton, v katerih so na stran obrnjeni sedeži postavljeni skupaj v zadnjem delu vozila in tvorijo sedišče z največ deset sedeži. Sedeži, obrnjeni vstran, morajo biti opremljeni vsaj z naslonom za glavo in dvotočkovnim varnostnim pasom z zategovalnikom ter homologirani v skladu z Direktivo Sveta 77/541/EGS (*). Pritrdišča za

3. Priloga II se spremeni:

(a) točka 1.1 se nadomesti z:

„1.1 Zahteve iz te priloge se ne uporabljajo za sedeže, obrnjene nazaj, ali na naslone za glavo, ki so pritrdjeni na te sedeže.“;

(b) točka 2.3 se nadomesti z:

„2.3 ‚Sedež‘ pomeni konstrukcijo, ki je lahko del konstrukcije vozila ali ne, skupaj z opremo, namenjen za namestitev ene odrasle osebe. Izraz zajema posamezen sedež ali del sedežne klopi, namenjen za sedenje ene osebe.

Glede na svojo orientacijo, so sedeži opredeljeni na naslednje načine:

2.3.1 ‚sedež‘ obrnjen naprej pomeni sedež, ki se lahko uporablja med vožnjo in je obrnjen proti prednjemu delu vozila na tak način, da tvori navpična simetrijska ravnina sedeža z navpično simetrijsko ravnino vozila kot, manjši od $+10^\circ$ ali -10° ;

2.3.2 ‚sedež‘ obrnjen nazaj pomeni sedež, ki se lahko uporablja med vožnjo in je obrnjen proti zadnjemu delu vozila na tak način, da navpična simetrijska ravnina sedeža z navpično simetrijsko ravnino vozila tvori kot, manjši od $+10^\circ$ ali -10° ;

2.3.3 ‚sedež‘ obrnjen vstran pomeni sedež, ki glede na svojo naravnost na navpično simetrijsko ravnino vozila ne ustreza nobeni od opredelitev, podanih v zgoraj navedeni točki 2.3.1 ali“ ;

(c) točka 2.9 se črta;

4. v Prilogi III se točka 2.5 nadomesti z:

„2.5 ‚Sedež‘ pomeni konstrukcijo, ki je lahko del konstrukcije vozila ali ne, skupaj z opremo, namenjen za namestitev ene ali več odraslih oseb.

Glede na svojo orientacijo, so sedeži opredeljeni na naslednje načine:

2.5.1 „sedež obrnjen naprej“ pomeni sedež, ki se lahko uporablja med vožnjo in je obrnjen proti prednjemu delu vozila na tak način, da tvori navpična simetrijska ravnina sedeža z navpično simetrijsko ravnino vozila kot, manjši od + 10° ali — 10°.

2.5.2 „sedež obrnjen nazaj“ pomeni sedež, ki se lahko uporablja med vožnjo in je obrnjen proti zadnjemu delu vozila na tak način, da navpična simetrijska ravnina sedeža z navpično simetrijsko ravnino vozila tvori kot, manjši od + 10° ali — 10°.

2.5.3 „sedež obrnjen v stran“ pomeni sedež, ki glede na svojo naravnost na navpično simetrijsko ravnino vozila ne ustreza nobeni od opredelitev, podanih v zgoraj navedeni točki 2.5.1 ali 2.5.2.“

5. Priloga IV se spremeni:

(a) točka 1.1 se nadomesti z:

„1.1 Zahteve, določene v tej prilogi, se uporabljajo za vozila kategorij N₁, N₂ in N₃ ter tista vozila kategorij M₂ in M₃, ki niso zajeta v Prilogi III. Z izjemo določb točke 2.5 se zahteve uporabljajo tudi za sedeže, obrnjene v stran, vseh kategorij vozil.“;

(b) točka 2.4 se nadomesti z:

„2.4 Vsi sedeži, ki jih je mogoče prevrniti naprej ali imajo sklopne naslone, se morajo samodejno blokirati v normalnem položaju. Ta zahteva se ne uporablja za sedeže, nameščene v prostorih za invalidske vozičke v vozilih kategorij M₂ ali M₃ razredov I, II ali A.“

Člen 2

Izvajanje

1. Države članice iz razlogov, ki zadevajo sedeže, njihova pritrdišča in naslone za glavo, ki so v skladu z zahtevami, določenimi v tej direktivi, po 20. aprilu 2006 ne smejo:

(a) zavrniti podelitve ES-homologacije ali nacionalne homologacije za določen tip vozila;

(b) prepovedati registracije, prodaje ali začetka uporabe novih vozil.

2. Države članice iz razlogov, ki zadevajo sedeže, njihova pritrdišča in naslone za glavo, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v tej direktivi, po 20. oktobru 2006 za nov tip vozila:

(a) ne smejo več podeljevati ES-homologacije;

(b) zavrnejo podelitev nacionalne homologacije.

3. Države članice iz razlogov, ki zadevajo sedeže, njihova pritrdišča in naslone za glavo, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v tej direktivi, po 20. oktobru 2007:

(a) obravnavajo potrdila o skladnosti, ki spremljajo nova vozila za namene člena 7(1) Direktive 70/156/EGS, kot neveljavna;

(b) zavrnejo registracijo, prodajo ali začetek uporabe novih vozil, razen če se uveljavljajo določbe člena 8(2) Direktive 70/156/EGS.

Člen 3

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 20 aprila 2006. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Te predpise uporabljajo od 21. aprila 2006.

3. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

4. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 7. septembra 2005

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORREL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

C. CLARKE

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/40/ES**z dne 7. septembra 2005****o spremembi Direktive Sveta 77/541/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o varnostnih pasovih in sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Raziskave so pokazale, da lahko v primeru nesreče, tudi s prevačanjem, uporaba varnostnih pasov in sistemov za zadrževanje potnikov prispeva k bistvenemu zmanjšanju števila smrtnih nesreč in resnosti poškodb. Njihova vgradnja v vse kategorije vozil bo nedvomno predstavljala pomemben korak naprej pri zagotavljanju večje varnosti v cestnem prometu in posledično reševanje življenj.
- (2) Družbi lahko znatno koristi, če so vsa vozila opremljena z varnostnimi pasovi.
- (3) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 18. februarja 1986 o skupnih ukrepih za zmanjševanje števila prometnih nesreč v okviru programa Skupnosti za varnost v cestnem prometu ⁽³⁾ poudaril potrebo, da postane uporaba varnostnih pasov obvezna za vse potnike, vključno z otroki, razen v javnih prevoznih sredstvih. Kar zadeva obvezno vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, je treba torej razlikovati med javnimi avtobusi in drugimi vozili.
- (4) V skladu z Direktivo Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ⁽⁴⁾ je bil od 1. januarja 1998 dalje sistem homologacije v Skupnosti

uporabljen samo za vsa nova vozila kategorije M₁. Zato morajo imeti samo ta vozila varnostne pasove in/ali sisteme za zadrževanje potnikov, ki izpolnjujejo določbe Direktive 77/541/EGS ⁽⁵⁾.

- (5) Dokler se sistem homologacije v Skupnosti ne razširi na vse kategorije vozil, je treba zaradi varnosti v cestnem prometu vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov zahtevati tudi v vozilih, ki ne spadajo v kategorijo M₁.
- (6) Direktiva 77/541/EGS že določa vse tehnične in upravne določbe, ki omogočajo homologacijo vozil, drugih kategorij kot M₁. Državam članicam zato ni treba uvesti nadaljnjih določb.
- (7) Od začetka veljavnosti Direktive Komisije 96/36/ES z dne 17. junija 1996 o prilaganju Direktive Sveta 77/541/EGS o varnostnih pasovih in sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih tehničnemu napredku ⁽⁶⁾ so določbe iz te direktive glede nekaterih kategorij vozil, drugih kot kategorije M₁, v nekaj državah članicah že postale obvezne. Proizvajalci in njihovi dobavitelji so tako razvili ustrezno tehnologijo.
- (8) Direktiva 2001/85/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža ⁽⁷⁾ predvideva za potnike z zmanjšano zmožnostjo gibanja, kot so npr. funkcionalno ovirane osebe, lažji dostop do vozil za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži. Državam članicam je treba omogočiti, da dovolijo vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, ki sicer ne izpolnjujejo tehničnih zahtev Direktive 77/541/EGS, vendar so posebej namenjeni za zagotavljanje varnosti navedenih potnikov v takšnih vozilih.

⁽¹⁾ UL C 80, 30.3.2004, str. 10.⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2003 (UL C 91 E, 15.4.2004, str. 491), Skupno stališče Sveta z dne 24. januarja 2005 (UL C 111 E, 11.5.2005, str. 28), Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu).⁽³⁾ UL C 68, 24.3.1986, str. 35.⁽⁴⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/78/ES (UL L 153, 30.4.2004, str. 103).⁽⁵⁾ UL L 220, 29.8.1977, str. 95. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.⁽⁶⁾ UL L 178, 17.7.1996, str. 15.⁽⁷⁾ UL L 42, 13.2.2002, str. 1.

- (9) Direktivo 77/541/EGS je treba ustrezno spremeniti.
- (10) Ker cilja te direktive, in sicer izboljšanja varnosti v cestnem prometu z uvedbo obvezne vgradnje varnostnih pasov v nekatere kategorije vozil, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja —

3. Priloga I se spremeni:

- (a) opomba k točki 3.1 se črta;
- (b) točka 3.1.1 se nadomesti z naslednjim:

„3.1.1 Z izjemo sedežev, ki se uporabljajo le, ko vozilo miruje, morajo biti sedeži vozil, ki spadajo v kategorije M₁, M₂ (razreda III ali B), M₃ (razreda III ali B) ter N, opremljeni z varnostnimi pasovi in/ali sistemi za zadrževanje potnikov, ki izpolnjujejo zahteve te direktive.

Vozila razreda I, II ali A, ki spadajo v kategorijo M₂ ali M₃, so lahko opremljena z varnostnimi pasovi in/ali sistemi za zadrževanje potnikov, če izpolnjujejo zahteve te direktive.“

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Sprememba Direktive 77/541/EGS

Direktiva 77/541/EGS se spremeni:

1. vstavi se novi člen:

„Člen 2a

1. Države članice lahko v skladu z nacionalno zakonodajo dovolijo vgradnjo varnostnih pasov ali sistemov za zadrževanje potnikov, poleg tistih, ki jih ureja ta direktiva, če so namenjeni funkcionalno oviranim osebam.

2. Prav tako lahko države članice sisteme za zadrževanje potnikov, zasnovane tako, da ustrezajo določbam Priloge VII k Direktivi 2001/85/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža (*), izvzamejo iz določb te direktive.

3. Zahteve iz točke 3.2.1 Priloge I k tej direktivi se ne uporabljajo za varnostne pasove in sisteme za zadrževanje potnikov, zajete v odstavkih 1 in 2.

(*) UL L 42, 13.2.2002, str. 1.“

2. v členu 9 se doda naslednji odstavek:

„Vozila kategorij M₂ in M₃ se razdelijo v razrede, kakor so opredeljeni v točki 2 Priloge I k Direktivi 2001/85/ES.“;

Člen 2

Ukrepi za funkcionalno ovirane osebe

Komisija najkasneje do 20 aprila 2008 na podlagi obstoječih mednarodnih standardov in nacionalnih zahtev pregleda posebne postopke za uskladitev zahtev za varnostne pasove za funkcionalno ovirane osebe z namenom zagotoviti enako raven varnosti kot v tej direktivi. Komisija po potrebi predloži osnutek ukrepov. Spremembe te direktive se sprejmejo v skladu s členom 13 Direktive 70/156/EGS.

Člen 3

Izvajanje

1. Države članice iz razlogov, ki zadevajo vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, ki so v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 77/541/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po 20 aprila 2006 ne smejo:

- (a) zavrniti podelitve ES-homologacije ali nacionalne homologacije za določen tip vozila;
- (b) prepovedati registracije, prodaje ali začetka uporabe novih vozil.

2. Države članice iz razlogov, ki zadevajo vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 77/541/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po 20 oktobru 2006 za nov tip vozila:

- (a) ne smejo več podeljevati ES-homologacije;
- (b) zavrnejo podelitev nacionalne homologacije.

3. Države članice iz razlogov, ki zadevajo vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 77/541/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po 20 oktobru 2007:

- (a) obravnavajo potrdila o skladnosti, ki spremljajo nova vozila za namene člena 7(1) Direktive 70/156/EGS, kot neveljavna;
- (b) zavrnejo registracijo, prodajo ali začetek uporabe novih vozil, razen če se uveljavljajo določbe člena 8(2) Direktive 70/156/EGS.

Člen 4

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 20 aprila 2006. O tem takoj obvestijo Komisijo.
2. Te predpise uporabljajo od 21 aprila 2006.

3. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

4. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 7. septembra 2005

Za Evropski parlament

Predsednik

J.BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

C. CLARKE

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/41/ES

z dne 7. septembra 2005

o spremembi Direktive Sveta 76/115/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o pritrdiščih varnostnih pasov motornih vozil

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Raziskave so pokazale, da lahko v primeru nesreče, tudi s prevračanjem, uporaba varnostnih pasov in sistemov za zadrževanje potnikov prispeva k bistvenemu zmanjšanju števila smrtnih nesreč in resnosti poškodb. Njihova vgradnja v vse kategorije vozil bo nedvomno predstavljala pomemben korak naprej pri zagotavljanju večje varnosti v cestnem prometu in posledično reševanje življenj.
- (2) Družbi lahko znatno koristi, če so vsa vozila opremljena z varnostnimi pasovi.
- (3) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 18. februarja 1986 o skupnih ukrepih za zmanjševanje števila prometnih nesreč v okviru programa Skupnosti za varnost v cestnem prometu ⁽³⁾ poudaril potrebo, da postane uporaba varnostnih pasov obvezna za vse potnike, vključno z otroki, razen v javnih prevoznih sredstvih. Kar zadeva obvezno vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, je treba torej razlikovati med javnimi avtobusi in drugimi vozili.
- (4) V skladu z Direktivo Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ⁽⁴⁾ je bil od

1. januarja 1998 dalje sistem homologacije v Skupnosti uporabljen samo za vsa nova vozila kategorije M₁. Zato morajo imeti samo ta vozila pritrdišča za varnostne pasove in/ali sisteme za zadrževanje potnikov, ki izpolnjujejo določbe Direktive 76/115/EGS ⁽⁵⁾.

- (5) Dokler se sistem homologacije v Skupnosti ne razširi na vse kategorije vozil, je treba zaradi varnosti v cestnem prometu vgradnjo pritrdišč za varnostne pasove in/ali sisteme za zadrževanje potnikov zahtevati tudi v vozilih, ki ne spadajo v kategorijo M₁.
- (6) Direktiva 76/115/EGS že določa vse tehnične in upravne določbe, ki omogočajo homologacijo vozil, drugih kategorij kot M₁. Državam članicam zato ni treba uvesti nadaljnjih določb.
- (7) Od začetka veljavnosti Direktive Komisije 96/38/ES z dne 17. junija 1996, ki prilagaja Direktivo Sveta 76/115/EGS o pritrdiščih varnostnih pasov motornih vozilih tehničnemu napredku, so določbe iz te direktive glede nekaterih kategorij vozil, drugih kot kategorije M₁, v nekaj državah članicah že postale obvezne. Proizvajalci in njihovi dobavitelji so tako razvili ustrezno tehnologijo.
- (8) Direktivo 76/115/EGS je treba ustrezno spremeniti.
- (9) Ker cilja te direktive, in sicer izboljšanja varnosti v cestnem prometu z uvedbo obvezne vgradnje varnostnih pasov v nekatere kategorije vozil, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja —

⁽¹⁾ UL C 80, 30.3.2004, str. 8.⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2003 (UL C 91 E, 15.4.2004, str. 496), Skupno stališče Sveta z dne 24. januarja 2005 (UL C 111 E, 11.5.2005, str. 23), Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu).⁽³⁾ UL C 68, 24.3.1986, str. 35.⁽⁴⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/78/ES (UL L 153, 30.4.2004, str. 103).⁽⁵⁾ UL L 24, 30.1.1976, str. 6. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 96/38/ES (UL L 187, 26.7.1996, str. 95).

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Sprememba Direktive 76/115/EGS

Direktiva 76/115/EGS se spremeni:

1. v členu 2 se doda naslednji odstavek:

„Vozila kategorij M₂ in M₃ se razdelijo v razrede, kakor so opredeljeni v točki 2 Priloge I k Direktivi 2001/85/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža (*).

(*) UL L 42, 13.2.2002, str. 1.;“

2. Priloga I se spremeni:

(a) točka 1.9 se črta;

(b) točka 4.3.1 se nadomesti z naslednjim:

„4.3.1 Vozila, ki spadajo v kategorije M₁, M₂ (razreda III ali B), M₃ (razreda III ali B) ter N, morajo biti opremljena s pritrdišči varnostnih pasov, ki izpolnjujejo zahteve iz te direktive.“;

(c) točka 4.3.8 se nadomesti z naslednjim:

„4.3.8 Za sedeže, ki se uporabljajo le, ko vozilo miruje, in za sedeže katerega koli vozila, ki niso zajeti v točkah 4.3.1 do 4.3.5, pritrdišča varnostnih pasov niso zahtevana. Če je vozilo opremljeno s pritrdišči za takšne sedeže, morajo ta pritrdišča izpolnjevati določbe te direktive. Vendar ni treba, da pritrdišča, namenjena izključno uporabi skupaj z varnostnimi pasovi za funkcionalno ovirane osebe ali s katerim koli drugim sistemom za zadrževanje potnikov, navedenim v členu 2a Direktive Sveta 77/541/EGS z dne 28. junija 1977 o približevanju zakonodaje držav članic o varnostnih pasovih in sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih (*), izpolnjujejo zahteve te direktive, pod pogojem, da so konstruirana in izdelana v skladu z nacionalnimi zahtevami za zagotavljanje najvišje praktične ravni varnosti.

(*) UL L 220, 29.8.1977, str. 95. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.“

Člen 2

Ukrepi za funkcionalno ovirane osebe

Komisija najkasneje do 20. aprila 2008 na podlagi obstoječih mednarodnih standardov in nacionalnih zahtev pregleda

posebne postopke za uskladitev zahtev za pritrdišča, namenjena izključno uporabi skupaj z varnostnimi pasovi za funkcionalno ovirane osebe ali s katerim koli drugim sistemom za zadrževanje potnikov iz člena 2a Direktive 77/541/EGS, z namenom zagotoviti enako raven varnosti kot v tej direktivi. Komisija po potrebi predloži osnutek ukrepov. Spremembe te direktive se sprejmejo v skladu s členom 13 Direktive 70/156/EGS.

Člen 3

Izvajanje

1. Države članice iz razlogov, ki zadevajo pritrdišča varnostnih pasov, ki so v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 76/115/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po 20. aprilu 2006 ne smejo:

(a) zavriniti podelitve ES-homologacije ali nacionalne homologacije za določen tip vozila;

(b) prepovedati registracije, prodaje ali začetka uporabe novih vozil.

2. Države članice iz razlogov, ki zadevajo pritrdišča varnostnih pasov, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 76/115/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po 20. oktobru 2006 za nov tip vozila:

(a) ne smejo več podeljevati ES-homologacije;

(b) zavrnejo podelitev nacionalne homologacije.

3. Države članice iz razlogov, ki zadevajo pritrdišča varnostnih pasov, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 76/115/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po 20. oktobru 2007:

(a) obravnavajo potrdila o skladnosti, ki spremljajo nova vozila za namene člena 7(1) Direktive 70/156/EGS, kot neveljavna;

(b) zavrnejo registracijo, prodajo ali začetek uporabe novih vozil, razen če se uveljavljajo določbe člena 8(2) Direktive 70/156/EGS.

Člen 4

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 20. aprila 2006. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Te predpise uporabljajo od 21. aprila 2006.

3. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

4. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 7. septembra 2005

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

C. CLARKE

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/44/ES**z dne 7. septembra 2005****o usklajenih rečnih informacijskih storitvah (RIS) na celinskih plovnih poteh v Skupnosti**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uvajanje informacijskih in komunikacijskih tehnologij na celinskih plovnih poteh prispeva k znatnemu povečanju varnosti in učinkovitosti prevoza po celinskih plovnih poteh.
- (2) V nekaterih državah članicah se nacionalne aplikacije informacijskih storitev že uvajajo na različnih plovnih poteh. Z namenom zagotavljanja usklajene, interoperabilne in odprte navigacijske podpore ter informacijskega sistema na omrežju celinskih plovnih poti Skupnosti, je potrebno postaviti skupne zahteve in tehnične specifikacije.
- (3) Zaradi varnosti in v interesu vseevropske uskladitve bi morale vsebine takih skupnih zahtev in tehničnih specifikacij temeljiti na delu, ki so ga na tem področju opravile mednarodne organizacije, kot so Mednarodna zveza za plovbo (PIANC), Centralna komisija za plovbo po Renu (CCNR) in Gospodarska komisija OZN za Evropo (UNECE).
- (4) Rečne informacijske storitve (RIS) bi morale temeljiti na interoperabilnih sistemih, ki naj so osnovani na odprtih in javnih standardih, ki so brez diskriminacije dostopni vsem ponudnikom in uporabnikom sistemov.
- (5) Na nacionalnih celinskih plovnih poteh, ki niso povezane s plovnim omrežjem druge države članice, omenjene zahteve in tehnične specifikacije niso obvezne. Kljub temu je priporočljivo, da se RIS, kakor so opredeljene v tej direktivi, izvajajo tudi na teh vodnih poteh in da so obstoječi sistemi interoperabilni s temi storitvami.
- (6) Razvoj RIS bi moral temeljiti na ciljih, kot so varnost, učinkovitost in okoljska prijaznost celinske plovbe, ki bodo doseženi z nalogami, kot so upravljanje prometa in prevoza, zaščita okolja in infrastrukture ter izvajanje posebnih pravil.
- (7) Zahteve v zvezi z RIS bi morale zadevati vsaj tiste informacijske storitve, ki jih bodo zagotovile države članice.
- (8) Oblikovanje tehničnih specifikacij naj bi vključevalo sisteme, kot so elektronska navigacijska karta, elektronski sistem poročanja z ladij, vključno s sistemom enotne evropske ladijske številke, obvestila kapitanom in sistem za odkrivanje in sledenje plovil. Odbor naj bi poskrbel za tehnično združljivost opreme, potrebne za uporabo RIS.
- (9) Države članice bi morale biti v sodelovanju s Skupnostjo odgovorne za spodbujanje uporabnikov k spoštovanju postopkov in zahtev glede opreme, pri čemer upoštevajo malo in srednjo strukturo podjetij na celinskem navigacijskem področju.
- (10) Uvedba RIS bo imela za posledico tudi obdelavo osebnih podatkov. Tovrstna obdelava bi se morala izvajati v skladu s pravili Skupnosti, ki so bila med drugim določena v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽³⁾ in Direktivi 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij ⁽⁴⁾. Uvedba RIS ne sme povzročiti nenadzorovane obdelave gospodarsko občutljivih podatkov o subjektih na trgu.
- (11) Za RIS, za katere je potrebno natančno določanje položaja, se priporoča uporaba tehnologij za satelitsko določanje položaja. Kjer koli je to mogoče, bi morale biti te tehnologije povezljive z drugimi zadevnimi sistemi in omogočati vključitev vanje, v skladu z ustreznimi sklepi za to področje.

⁽¹⁾ UL C 157, 28.6.2005, str. 56.⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 23. februarja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Sklep Sveta z dne 27. junija 2005.⁽³⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).⁽⁴⁾ UL L 201, 31.7.2002, str. 37.

- (12) Ker cilja te direktive, in sicer vzpostavitev usklajenih RIS v Skupnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi svoje evropske dimenzije lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za doseg tega cilja.
- (13) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (14) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje⁽²⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj, kolikor nazorno je to mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo —

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za izvajanje in delovanje RIS na vseh celinskih plovnih poteh držav članic razreda IV in višjih, ki so povezane s plovno potjo razreda IV ali več s plovno potjo razreda IV ali več druge države članice, vključno s pristanišči na takih plovnih poteh iz Odločbe št. 1346/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o spremembi Odločbe št. 1692/96/ES glede morskih pristanišč, pristanišč na celinskih vodah, intermodalnih terminalov in projekta št. 8 v Prilogi III⁽³⁾. Za namene te direktive se uporablja Klasifikacija evropskih celinskih plovni poti, predvidena v Resoluciji UNECE št. 30 z dne 12. novembra 1992.

2. Države članice lahko to direktivo uporabljajo za celinske plovne poti in pristanišča na celinskih vodah, ki niso opredeljena v odstavku 1.

Člen 3

Opredelitev pojmov

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva vzpostavlja okvir za uvajanje in uporabo usklajenih rečnih informacijskih storitev (RIS) v Skupnosti z namenom podpreti prevoz po celinskih plovni poti, da bi se izboljšala varnost, učinkovitost in prijaznost okolju ter olajšala povezalnost z ostalimi vrstami prevoza.

2. Ta direktiva postavlja okvir za vzpostavitev in nadaljnji razvoj tehničnih zahtev, specifikacij in pogojev, ki bodo zagotovili razvoj usklajenega, medoperativnega in odprtega RIS na celinskih plovni poti Skupnosti. Za to vzpostavitev in nadaljnji razvoj tehničnih zahtev, specifikacij in pogojev poskrbi Komisija ob pomoči Odbora iz člena 11. V okviru tega Komisija ustrezno upošteva ukrepe, ki jih oblikujejo zadevne mednarodne organizacije, kot so PIANC, CCNR in UNECE. Zagotovljena je kontinuiteta z drugimi vrstami upravljanja prometa, predvsem z upravljanjem prometa pomorskih plovil in informacijskimi storitvami.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „rečne informacijske storitve (RIS)“ so usklajene informacijske storitve za podporo upravljanja prometa in prevoza na področju celinske plovbe, vključno z, če je tehnično izvedljivo, vmesniki do drugih vrst prevoza. RIS ne zadevajo notranjih trgovinskih dejavnosti med enim ali več vpletenimi podjetji, ampak so odprte za povezovanje s trgovinskimi dejavnostmi. RIS obsega storitve, kot so informacije o plovni poti, informacije o prometu, upravljanje prometa, podpora za pomoč ob nesrečah, informacije za vodenje prometa, statistiko in carinske službe in podatke za plovne poti in pristanišča;
- (b) „informacije o plovni poti“ so geografske, hidrološke in administrativne informacije, ki zadevajo vodne poti (plovne poti). Informacije o plovni poti so enosmerne informacije: obala-ladja ali obala-urad;
- (c) „taktične prometne informacije“ so informacije, ki vplivajo na sprejemanje takojšnjih navigacijskih odločitev v dejanskih prometnih situacijah in bližnjem geografskem okolju;
- (d) „strateške prometne informacije“ so informacije, ki vplivajo na srednje in dolgoročne odločitve uporabnikov RIS;
- (e) „uporaba RIS“ pomeni zagotavljanje rečnih informacijskih storitev preko namenskih sistemov;
- (f) „središče RIS“ je mesto, kjer operaterji upravljajo storitve;

⁽³⁾ UL L 185, 6.7.2001, str. 1.

- (g) „uporabniki RIS“ so vse različne skupine uporabnikov, vključno z voditelji plovil, operaterji RIS, operaterji zapornic in/ali mostov, organi, pristojnimi za plovne poti, operaterji terminalov in pristanišč, operaterji v središčih za izogibanje nesrečam enot za posredovanje, upravitelji flot, vkrcevalci tovora in posredniki s tovorom;
- (h) „interoperabilnost“ pomeni, da so storitve, vsebina podatkov, oblika izmenjave podatkov in pogostost izmenjave usklajeni na tak način, da imajo uporabniki RIS na evropski ravni dostop do istih storitev in informacij.

Člen 4

Vzpostavitev RIS

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za izvajanje RIS na celinskih plovnih poteh, ki sodijo na področje uporabe člena 2.
2. Države članice razvijajo RIS na tak način, da je uporaba RIS učinkovita, razširljiva in interoperabilna, da je le-ta združljiva z drugimi aplikacijami RIS in, če je mogoče, s sistemi za druge vrste prevoza. Prav tako se zagotovijo vmesniki za sisteme upravljanja prometa in trgovinskih dejavnosti.
3. Za vzpostavitev RIS države članice:
  - (a) uporabnikom RIS posredujejo vse ustrezne podatke, ki zadevajo plovbo in načrtovanje potovanja po celinskih plovnih poteh. Ti podatki so na voljo vsaj v dostopni elektronski obliki;
  - (b) uporabnikom RIS v skladu s Klasifikacijo evropskih celinskih plovnih poti kot dodatek podatkom iz točke (a) zagotovijo dostop do elektronskih navigacijskih kart, primernih za plovne namene, za vse njihove celinske plovne poti razreda Va in višje;
  - (c) pristojnim organom omogočijo prejemanje elektronskih ladijskih poročil o zahtevanih podatkih o ladji, če to zahtevajo nacionalni ali mednarodni predpisi v zvezi z javljanjem ladij. V primeru čezmejnega prevoza se ti podatki posredujejo pristojnim organom sosednje države in vsako tako posredovanje podatkov se opravi pred prihodom plovil na mejo;
  - (d) zagotovijo, da se obvestila kapitanom, vključno z vodostajem (ali največjim dovoljenim ugrezom) in informacijami o ledu na celinskih plovnih poteh, posredujejo

v obliki standardiziranih, kodiranih in prenosljivih sporočil. Standardizirano sporočilo vsebuje vsaj informacije, ki so potrebne za varno plovbo. Obvestila kapitanom se zagotovijo vsaj v dostopni elektronski obliki.

Obveznosti iz tega odstavka se izpolnijo v skladu s specifikacijami, ki so opredeljene v prilogah I in II.

4. Pristojni organi držav članic ustanovijo središča RIS v skladu z regionalnimi potrebami.

5. Za uporabo sistema samodejnega prepoznavanja (AIS) se uporablja Regionalni sporazum o radiotelefonskih storitvah na celinskih plovnih poteh, ki je bil v okviru Pravilnika o radiokomunikacijah Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU) sklenjen 6. aprila 2000 v Baslu.

6. Države članice, če je to primerno v sodelovanju s Skupnostjo, vzpodbujajo voditelje plovil, upravljavce, zastopnike ali lastnike ladij, ki plujejo po njihovih celinskih plovnih poteh, vkrcevalce ali lastnike blaga, natovorjenega na teh ladjah, da v polni meri izkoristijo storitve, ki so jim na voljo s to direktivo.

7. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, da preveri interoperabilnost, zanesljivost in varnost RIS.

Člen 5

Tehnične smernice in specifikacije

1. Za podporo RIS in za zagotavljanje interoperabilnosti teh storitev, kakor to zahteva člen 4(2), Komisija v skladu z odstavkom 2 opredeli tehnične smernice za načrtovanje, izvajanje in operativno uporabo storitev (smernice RIS) ter tehnične specifikacije zlasti na naslednjih področjih:

- (a) elektronski prikaz navigacijskih kart in informacijski sistem za celinsko plovbo (celinski ECDIS);
- (b) elektronsko javljanje ladij;
- (c) obvestila kapitanom;
- (d) sistemi za sledenje in določanje položaja ladij;
- (e) združljivost opreme, potrebne za uporabo RIS.

Tehnične smernice in specifikacije temeljijo na tehničnih načelih, določenih v Prilogi II, in upoštevajo delo, ki so ga na tem področju opravile ustrezne mednarodne organizacije.

2. Tehnične smernice in specifikacije iz odstavka 1 določi in, kjer je to potrebno, spremeni Komisija v skladu s postopkom iz člena 11(3). Določijo se v skladu z naslednjim časovnim razporedom:

- (a) smernice RIS do 20. junija 2006;
- (b) tehnične specifikacije, ki zadevajo celinski ECDIS, elektronsko javljanje ladij in obvestila kapitanom do 20. oktobra 2006;
- (c) tehnične specifikacije, ki zadevajo sisteme za sledenje in določanje položaja ladij do 20. decembra 2006.

3. Smernice in specifikacije RIS se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Satelitsko določanje položaja

Za namen RIS, za katerega se zahteva točno določanje položaja, se priporoča uporaba tehnologije za satelitsko določanje položaja.

Člen 7

Homologacija opreme RIS

1. Kadar je potrebno za varnost plovbe in kadar to zahtevajo ustrezne tehnične specifikacije, se terminalska oprema in omrežja RIS in programske aplikacije homologirajo s temi specifikacijami, preden se začnejo uporabljati na celinskih plovnih poteh.
2. Države članice obvestijo Komisijo o nacionalnih organih, pristojnih za homologacijo. Komisija te podatke posreduje drugim državam članicam.
3. Vse države članice priznajo homologacije, ki jih izdajo nacionalni organi iz odstavka 2 drugih držav članic.

Člen 8

Pristojni organi

Države članice določijo pristojne organe za aplikacijo RIS in za mednarodno izmenjavo podatkov. Imena teh organov se posredujejo Komisiji.

Člen 9

Pravila o zasebnosti, zaščiti in ponovni uporabi podatkov

1. Države članice zagotovijo, da je obdelava osebnih podatkov, potrebnih za delovanje RIS, izvedena v skladu s pravili Skupnosti za zaščito svoboščin in temeljnih pravic posameznikov, vključno z direktivama 95/46/ES in 2002/58/ES.

2. Države članice izvajajo in vzdržujejo varnostne ukrepe za zaščito sporočil RIS in zapisov pred nezaželenimi dogodki ali zlorabo, vključno z nepravilnim dostopom, spreminjanjem ali izgubo.

3. Uporablja se Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja⁽¹⁾.

Člen 10

Postopek spreminjanja

Ob upoštevanju izkušenj, pridobljenih pri uporabi te direktive, se prilogi I in II lahko spremenita in prilagodita tehničnemu napredku v skladu s postopkom iz člena 11(3).

Člen 11

Postopek v Odboru

1. Komisiji pomaga Odbor, ustanovljen s členom 7 Direktive Sveta 91/672/EGS z dne 16. decembra 1991 o vzajemnem priznavanju nacionalnih spričeval o usposobljenosti za voditelja čolna za prevoz blaga in potnikov po celinskih plovnih poteh⁽²⁾.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
4. Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.
5. Komisija se redno posvetuje s predstavniki tega področja.

Člen 12

Prenos

1. Države članice, v katerih so celinske plovne poti, ki sodijo v področje uporabe člena 2, sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 20. oktobra 2007. Komisiji nemudoma posredujejo besedilo teh predpisov.

⁽¹⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 90.

⁽²⁾ UL L 373, 31.12.1991, str. 29. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo, ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za izpolnitev zahtev iz člena 4, najpozneje v 30 mesecih od začetka veljavnosti ustreznih tehničnih smernic in specifikacij iz člena 5. Tehnične smernice in specifikacije začnejo veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Na zaprosilo države članice lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 11(2) podaljša obdobje, predvideno v odstavku 2, za izvajanje ene ali več zahtev iz člena 4 glede celinskih plovni poti, ki sodijo v področje uporabe člena 2, a imajo nizko gostoto prometa, ali glede celinskih plovni poti, za katere bi bil strošek za tako izvajanje nesorazmeren s koristmi. To obdobje lahko Komisija podaljša z enostavno odločitvijo; podaljšanje se lahko obnovi. Utemeljitev, ki jo mora država članica dati skupaj z zaprosilom, se nanaša na gostoto prometa in ekonomske pogoje na zadevni plovni poti. Do odločitve Komisije lahko država članica, ki je zahtevala podaljšanje, nadaljuje z aktivnostmi, kakor da je podaljšanje odobreno.

4. Države članice posredujejo Komisiji besedila glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

5. Države članice si po potrebi medsebojno pomagajo pri izvajanju te direktive.

6. Komisija nadzoruje vzpostavitev RIS v Skupnosti in do 20. oktobra 2008 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 14

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice, ki sodijo v področje uporabe člena 2.

V Strasbourgu, 7. septembra 2005

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

C. CLARKE

PRILOGA I

MINIMALNE PODATKOVNE ZAHTEVE

Kot določa člen 4(3)(a), se bodo pridobivali zlasti naslednji podatki:

- os plovne poti s prikazom kilometrov,
  - omejitve za plovila ali konvoje v zvezi z dolžino, širino, ugrezom in največjo višino ladje nad vodno črto,
  - čas obratovanja omejevalnih struktur, zlasti zapornic in mostov,
  - lokacije pristanišč in dokov za pretovarjanje,
  - referenčni podatki za merilnike vodostaja, ki so pomembni za plovbo.
-

PRILOGA II

NAČELA ZA SMERNICE IN TEHNIČNE SPECIFIKACIJE RIS

1. Smernice RIS

Smernice RIS iz člena 5 upoštevajo naslednja načela:

- (a) navedba tehničnih zahtev za načrtovanje, izvajanje in operativno uporabo storitev in z njimi povezanih sistemov;
- (b) zgradba in organiziranost RIS; ter
- (c) priporočila plovilom za udeležbo v RIS, priporočila za posamezne storitve in postopno razvijanje RIS.

2. Celinski ECDIS

Tehnične specifikacije za elektronski prikaz navigacijskih kart in informacijski sistem (celinski ECDIS), ki bodo določene v skladu s členom 5, bodo upoštevale naslednja načela:

- (a) združljivost s pomorskim ECDIS, da bi se olajšal promet rečnih plovil v mešanih prometnih območjih estuarijev in rečno-morskega prometa;
- (b) opredelitev minimalnih zahtev za opremo celinskega ECDIS in minimalnih vsebin elektronskih navigacijskih kart z namenom povečanja varnosti plovbe, in zlasti:
  - visoka raven zanesljivosti in razpoložljivosti uporabljene opreme celinskega ECDIS,
  - odpornost opreme celinskega ECDIS za kljubovanje okoljskim pogojem, ki običajno prevladujejo na krovih plovil, ne da bi se s tem zmanjšala kakovost ali zanesljivost,
  - vključitev vseh vrst geografskih objektov (npr. mej plovnih poti, obalnih konstrukcij, signalnih boj), potrebnih za varno plovbo, v elektronske navigacijske karte,
  - spremljanje elektronskih navigacijskih kart s prekrivajočo radarsko sliko, kadar se uporablja za poveljevanje plovilu;
- (c) vključitev informacij o globini plovne poti v elektronske navigacijske karte in prikaz do vnaprej določene ali dejanske globine;
- (d) vključitev dodatnih informacij (npr. s strani strank, ki niso pristojni organi) v elektronske navigacijske karte in njihov prikaz v celinskem ECDIS, ne da bi to vplivalo na informacije, ki so potrebne za varno plovbo;
- (e) razpoložljivost elektronskih navigacijskih kart uporabnikom RIS;
- (f) razpoložljivost podatkov za elektronske navigacijske karte za vse proizvajalce programskih aplikacij, kadar je to primerno in proti plačilu razumnih stroškov.

3. Elektronsko javljanje ladij

Tehnične specifikacije elektronskega javljanja ladij v celinski plovbi v skladu s členom 5 upoštevajo naslednja načela:

- (a) olajševanje elektronske izmenjave podatkov med pristojnimi organi držav članic, med udeleženi tako v celinski kot tudi v pomorski plovbi ter v različnih načinih prevoza, v katere je vključena celinska plovba;
- (b) uporaba standardiziranega sporočila za obveščanje o prometu v smeri ladja-pristojni organ, pristojni organ-ladja in pristojni organ-pristojni organ, da se zagotovi skladnost s pomorsko plovbo;
- (c) uporaba mednarodno priznanih kodeksov in klasifikacij, po možnosti dopoljenih za dodatne potrebe celinske plovbe;
- (d) uporaba unikatne evropske identifikacijske številke plovila.

4. Obveščanje kapitanov

Tehnične specifikacije sistema za obveščanje kapitanov v skladu s členom 5, zlasti v zvezi z informacijami o plovnih poteh, prometnimi informacijami, upravljanjem in načrtovanjem vožnje, upoštevajo naslednja načela:

- (a) standardizirana struktura podatkov, ki uporablja vnaprej določene in visoko kodirane tekstovne module, da bi se s tem omogočil samodejni prevod glavnih vsebin v druge jezike ter olajšala vključitev obvestil kapitanom v sisteme za načrtovanje plovbe;
- (b) združljivost standardizirane strukture podatkov s strukturo podatkov celinskega ECDIS, da bi se tako olajšala vključitev obvestil kapitanom v celinski ECDIS.

5. Sistem za sledenje in določanje položaja plovil

Tehnične specifikacije sistema za sledenje in določanje položaja plovil v skladu s členom 5 upoštevajo naslednja načela:

- (a) opredelitev sistemskih zahtev in standardnih sporočil ter postopkov na način, ki omogoča, da se zagotovijo samodejno;
  - (b) razlikovanje med sistemi, ki ustrezajo zahtevam taktičnih prometnih informacij, in sistemi, ki ustrezajo zahtevam strateških prometnih informacij, v obeh primerih za natančnejše določanje položaja in zahtevano stopnjo posodabljanja;
  - (c) opis ustreznih tehničnih sistemov za sledenje plovil in določanje njihovega položaja, kot je celinski AIS (Inland Automatic Identification System);
  - (d) združljivost formata podatkov s pomorskim sistemom AIS.
-

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/45/ES**z dne 7. septembra 2005****o vzajemnem priznavanju spričeval pomorščakov, ki jih izdajo države članice, in spremembah Direktive 2001/25/ES****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je v svojih sklepih z dne 5. junija 2003 o izboljšanju podobe ladijskega prometa Skupnosti in spodbujanju mladih k pomorskemu poklicu, opozoril na potrebo po spodbujanju poklicne mobilnosti pomorščakov znotraj Evropske unije, zlasti kar zadeva postopke priznavanja spričeval o usposobljenosti pomorščakov ob zagotavljanju popolnega upoštevanja zahtev Konvencije Mednarodne pomorske organizacije (IMO) o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov iz leta 1978 (Konvencija STCW), kot je bila občasno spremenjena.
- (2) Pomorski promet je področje s posebnim mednarodnim značajem, ki se intenzivno in hitro razvija. Skladno s tem in glede na vse večje pomanjkanje pomorščakov Skupnosti, se ravnotežje med ponudbo in povpraševanjem po osebju lahko bolj učinkovito ohrani na ravni Skupnosti kot na nacionalni ravni. Zato je bistvenega pomena, da se skupna prometna politika na področju pomorskega prometa razširi in tako pospeši gibanje pomorščakov znotraj Skupnosti.
- (3) Glede kvalifikacij pomorščakov je Skupnost določila minimalne zahteve za izobraževanje in usposabljanje pomorščakov ter izdajanje spričeval le-tem, kot to določa Direktiva 2001/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o minimalni ravni izobraževanja

pomorščakov ⁽³⁾. Omenjena direktiva v pravo Skupnosti vključuje standarde za mednarodno usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje, določene s Konvencijo STCW.

- (4) Direktiva 2001/25/ES določa, da morajo imeti pomorščaki spričevalo o usposobljenosti, ki ga izda in potrди pristojni organ države članice v skladu z omenjeno direktivo in ki zakonitemu imetniku spričevala omogoča delo na ladji in opravljanje funkcije, ki zajema stopnjo odgovornosti, določeno v spričevalu.
- (5) V skladu z Direktivo 2001/25/ES, veljata za vzajemno priznavanje spričeval pomorščakov med državami članicami, ki so ali niso državljani držav članic, Direktivi 89/48/EGS ⁽⁴⁾ in 92/51/EGS ⁽⁵⁾ o prvem oziroma drugem splošnem sistemu priznavanja poklicnega izobraževanja in usposabljanja. Omenjeni direktivi ne predvidevata samodejnega priznavanja formalnih kvalifikacij pomorščakov, saj se za le-te lahko uporabijo kompenzacijski ukrepi.
- (6) Vsaka država članica bi morala priznavati vsako spričevalo ali katero koli drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah, izdano v drugi državi članici v skladu z Direktivo 2001/25/ES. Vsaka država članica naj zato pomorščaku, ki je spričevalo o usposobljenosti pridobil v drugi državi članici, ki izpolnjuje zahteve omenjene direktive, dovoli, da začne in opravlja pomorski poklic, za katerega je kvalificiran, brez kakršnih koli predpogojev, ki niso določeni za njene lastne državljane.
- (7) Ker je cilj te direktive olajšati vzajemno priznavanje spričeval, se z njo ne določajo pogoji v zvezi z dostopom do zaposlitve.
- (8) Konvencija STCW določa jezikovne zahteve za pomorščake. Te zahteve bi morale biti vnesene v pravo Skupnosti za zagotovitev učinkovite komunikacije na ladjah in olajšanje prostega gibanja pomorščakov v Skupnosti.

⁽³⁾ UL L 136, 18.5.2001, str. 17. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2005/23/ES (UL L 62, 9.3.2005, str. 14).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (UL L 19, 24.1.1989, str. 16). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 206, 31.7.2001, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 92/51/EGS z dne 18. junija 1992 o drugem splošnem sistemu priznavanja strokovne izobrazbe in usposabljanja, ki dopolnjuje Direktivo 89/48/EGS (UL L 209, 24.7.1992, str. 25). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2004/108/ES (UL L 32, 5.2.2004, str. 15).

⁽¹⁾ UL C 157, 28.6.2005, str. 53.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 23. februarja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 27. junija 2005.

(9) Širjenje ponorejenih spričeval o usposobljenosti pomorščakov danes predstavlja resno nevarnost za varnost na morju in zaščito morskega okolja. V večini primerov imetniki ponorejenih spričeval o usposobljenosti ne izpolnjujejo minimalnih zahtev iz Konvencije STCW. Ti pomorščaki bi lahko zlahka bili udeleženci v pomorskih nesrečah.

(10) Države članice naj zato sprejmejo in izvršujejo posebne ukrepe za preprečevanje in kaznovanje goljufij, povezanih s spričevali o usposobljenosti ter si v okviru IMO prizadevajo za doseg stroгих in izvršljivih sporazumov o boju proti takšnim ravnanjem na svetovni ravni. Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS) je primerno mesto za izmenjavo podatkov, izkušenj in najboljših praks v zvezi s tem.

(11) Z Uredbo (ES) št. 1406/2002⁽¹⁾ je bila ustanovljena Evropska agencija za pomorsko varnost (agencija), za namene zagotavljanja visoke, enotne in učinkovite ravni pomorske varnosti in preprečevanja onesnaževanja z ladij. Ena od nalog agencije je pomagati Komisiji pri izvajanju kakršnihkoli nalog, ki so ji bile dodeljene na podlagi zakonodaje Skupnosti, ki se nanaša na usposabljanje, podeljevanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov.

(12) Agencija naj zato pomaga Komisiji pri preverjanju ali države članice izpolnjujejo zahteve te direktive in Direktive 2001/25/ES.

(13) Za vzajemno priznavanje spričeval pomorščakov med državami članicami, ne glede na to ali so državljani države članice ali ne, ne veljata več Direktivi 89/48/EGS in 92/51/EGS, ampak ta direktiva.

(14) Zato bi bilo treba Direktivo 2001/25/ES ustrezno spremeniti.

(15) Ker cilja te direktive, torej vzajemnega priznavanja spričeval pomorščakov, ki so jih izdale države članice, ni možno zadovoljivo doseči na ravni držav članic in ga je zato možno bolje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe, v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena, ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseg tega cilja.

(16) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje⁽²⁾ naj države članice za svoje potrebe in za potrebe Skupnosti pripravijo lastne tabele, ki bodo čim bolj prikazale ujemanje med to direktivo in ukrepi za prenos te direktive, ter te tabele tudi objavijo —

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1406/2002 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o ustanovitvi Evropske agencije za pomorsko varnost (UL L 208, 5.8.2002, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 724/2004 (UL L 129, 29.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za pomorščake, ki:

- (a) so državljani držav članic;
- (b) niso državljani držav članic in imajo spričevalo, ki ga je izdala država članica.

Člen 2

Opredelitve pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „pomorščak“ pomeni osebo, ki je usposobljena in ima spričevalo države članice vsaj v skladu z zahtevami iz Priloge I k Direktivi 2001/25/ES;
- (b) „spričevalo“ pomeni veljaven dokument v smislu člena 4 Direktive 2001/25/ES;
- (c) „ustrezno spričevalo“ pomeni spričevalo, kot je opredeljeno v členu 1(27) Direktive 2001/25/ES;
- (d) „overitev“ pomeni veljaven dokument, ki ga je izdal pristojni organ države članice v skladu s členom 5(2) in (6) Direktive 2001/25/ES;
- (e) „priznavanje“ pomeni, da pristojni organ države članice gostiteljice prizna spričevalo ali ustrezno spričevalo, ki ga je izdala druga država članica;
- (f) „država članica gostiteljica“ pomeni katero koli državo članico, v kateri pomorščak uveljavlja priznanje svojega ali svojih ustreznih spričeval oziroma drugega spričevala ali spričeval;
- (g) „Konvencija STCW“ pomeni Mednarodno konvencijo o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov iz leta 1978, kot je bila občasno spremenjena;
- (h) „Kodeks STCW“ pomeni Kodeks o usposabljanju, izdajanju spričeval in ladijskem stražarjenju pomorščakov, kakor je bil sprejet z Resolucijo 2 Konference podpisnic STCW iz leta 1995, kot je bila občasno spremenjena;
- (i) „agencija“ pomeni Evropsko agencijo za pomorsko varnost, ustanovljeno z Uredbo (ES) št. 1406/2002.

Člen 3

Priznavanje spričeval

1. Vsaka država članica prizna ustrezna spričevala ali druga spričevala, ki jih je izdala druga država članica v skladu z zahtevami iz Direktive 2001/25/ES.
2. Priznanje ustreznih spričeval se omeji na dela, naloge in raven usposobljenosti, ki so določene v spričevalu in jih spremlja overitev, ki potrjuje to priznanje.
3. Države članice zagotovijo pravico do pritožbe na vsako zavrnitev overovitve veljavnega spričevala, ali na odsotnost odgovora, v skladu z nacionalno zakonodajo in postopki.
4. Ne glede na odstavek 2 lahko pristojni organi države članice gostiteljice uvedejo dodatne omejitve del, nalog in ravni usposobljenosti v zvezi z obalno plovbo, kakor določa člen 7 Direktive 2001/25/ES, ali nadomestnih spričeval, izdanih na podlagi pravila VII/1 Priloge I k Direktivi 2001/25/ES.
5. Država članica gostiteljica zagotovi, da imajo pomorščaki, ki predložijo v priznanje spričevala za naloge na upravljavski ravni, ustrezno znanje o pomorski zakonodaji te države članice v zvezi z nalogami, ki jih smejo opravljati.

Člen 4

Spremembe Direktive 2001/25/ES

Direktiva 2001/25/ES se spremeni kakor sledi:

1. Člen 4 se nadomesti s:

„Člen 4

Spričevalo

Spričevalo je katerikoli javni dokument, ne glede na njegovo poimenovanje, izdan s strani ali po pooblastilu pristojnega organa države članice v skladu s členom 5 in zahtevami, določenimi v Prilogi I.“

2. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 7a

Preprečevanje goljufij in drugih nezakonitih ravnanj

1. Države članice sprejmejo in izvršujejo ustrezne ukrepe za preprečevanje goljufij in drugih nezakonitih ravnanj v zvezi s postopkom izdajanja spričeval ali v zvezi s spričevali, ki so jih izdali in overili njihovi pristojni organi, ter predpišejo kazni, ki so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
2. Države članice imenujejo nacionalne organe, pristojne za odkrivanje in boj proti goljufijam in drugim nezakonitim

ravnanjem ter izmenjavo podatkov s pristojnimi organi drugih držav članic in tretjih držav v zvezi z izdajanjem spričeval pomorščakov.

Države članice nemudoma obvestijo druge države članice in Komisijo o podatkih o pristojnih nacionalnih organih.

Države članice nemudoma obvestijo tudi vse tretje države, do katerih so prevzele obveznosti v skladu z odstavkom 1.2 pravila I/10 Konvencije STCW, o podatkih o pristojnih nacionalnih organih.

3. Na zahtevo države članice gostiteljice, pristojni organi druge države članice zagotovijo pisno potrdilo ali zavrnitev verodostojnosti spričeval pomorščakov, ustreznih overitev ali katerihkoli drugih listinskih dokazil o usposabljanju, izdanih v tej drugi državi članici.“

3. Člen 18(1) in (2) se črta z učinkom od 20 oktobra 2007.
4. Vstavi se naslednja člena:

„Člen 21a

Redno spremljanje skladnosti

Brez poseganja v pristojnosti Komisije po členu 226 Pogodbe, Komisija skupaj z Evropsko agencijo za pomorsko varnost, ustanovljeno z Uredbo (ES) št. 1406/2002 (*), redno in vsaj vsakih pet let preverja, ali države članice izpolnjujejo minimalne zahteve, določene s to direktivo.

Člen 21b

Poročilo o skladnosti

Najpozneje 20 oktobra 2010 Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o oceni, ki ga pripravi na podlagi informacij, pridobljenih v skladu s členom 21a. V tem poročilu Komisija analizira ravnanje držav članic v skladu s to direktivo in kadar je potrebno, predlaga dodatne ukrepe.

(*) Uredba (ES) št. 1406/2002 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o ustanovitvi Evropske agencije za pomorsko varnost (UL L 208, 5.8. 2002, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 724/2004 (UL L 129, 29.4.2004, str. 1).“

5. V poglavju I Priloge I se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Države članice zagotovijo, da so pomorščaki primerno jezikovno usposobljeni, kakor je to opredeljeno v oddelkih A-II/1, A-III/1, A-IV/2 in A-II/4 Kodeksa STCW, kar jim omogoča izvajanje njihovih specifičnih dolžnosti na plovilu, ki pluje pod zastavo države članice gostiteljice.“

Člen 5

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 20 oktobra 2007. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 6

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 7

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 7. septembra 2005

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

C. CLARKE

(Akti, sprejeti v skladu z naslovom VI Pogodbe o Evropski uniji)

OKVIRNI SKLEP SVETA 2005/667/PNZ

z dne 12. julija 2005

o okreelitvi kazenskoprnega okvira za izvrševanje zakonodaje proti onesnaževanju morja z ladij

SVET EVROPSKE UNIJE JE —

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti členov 31(1)(e) in 34(2)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Akcijski program Sveta in Komisije o tem, kako najbolje izvajati določbe Amsterdamske pogodbe o območju svobode, varnosti in pravice ⁽²⁾ in Sklepe Evropskega sveta v Tampereju dne 15. in 16. oktobra 1999, in zlasti točke 48 teh sklepov, poudarja potrebo po zakonodajnih predlogih za boj proti kaznivim dejanjem zoper okolje, zlasti za skupne kazni in primerljiva jamstva v postopku.

(2) Boj proti naklepnemu ali hudo malomarnemu onesnaževanju morja z ladij je ena izmed prednostnih nalog Unije. Točke 32 do 34 Sklepov Evropskega sveta v Kopenhagnu dne 12. in 13. decembra 2002 in zlasti izjava Sveta za PNZ z dne 19. decembra 2002 po brodomu tankerja *Prestige* izražajo odločnost Unije, da sprejme vse potrebne ukrepe, da se prepreči ponoven nastanek take škode.

(3) Kakor je izjavila Komisija v Sporočilu Evropskemu Parlamentu in Svetu o izboljšanju varnosti na morju kot odziv na nesrečo tankerja *Prestige*, je treba v ta namen približati zakonodaje držav članic.

(4) Namen Direktive 2005/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve ⁽³⁾ in tega okvirnega sklepa, ki dopolnjuje Direktivo 2005/35/ES s podrobnimi kazenskoprnimi določbami, je izvesti to približevanje.

(5) Ta okvirni sklep, ki temelji na členu 34 Pogodbe o Evropski uniji, je pravi instrument za naložitev obveznosti državam članicam, da predvidijo kazenskoprne kazni.

(6) Zaradi posebne narave zadevnega ravnanja je treba uvesti skupne kazni za pravne osebe.

(7) Konvencija Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982, ki so jo podpisale vse države članice in katere pogodbenica je Evropska skupnost, ima poseben pomen za sodelovanje.

(8) Organizirati je treba kar najboljše sodelovanje med državami članicami in tako zagotoviti hiter prenos informacij iz ene države članice v drugo. Treba je določiti in opredeliti kontaktne točke.

(9) Ker cilja tega okvirnega sklepa države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi čezmejnne narave škode, ki jo lahko povzroči zadevno ravnanje, tako lažje doseže Unija, Unija lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta okvirni sklep ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.

(10) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in jih izraža Listina o temeljnih pravicah Evropske unije.

(11) Ta okvirni sklep za države članice, ki mejijo na ožine, skozi katere poteka mednarodna plovba v skladu z ureditvijo tranzitnega prehoda, ki ga določa oddelek 2 dela III Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982, ne vsebuje izrecne obveznosti izvrševanja jurisdikcije v zvezi s kršitvami, storjenimi v teh ožinah. Jurisdikcijo je treba izvrševati v skladu z mednarodnim pravom in zlasti s členom 34 Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982.

⁽¹⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. januarja 2004 (UL C 92, 16.4.2004, str. 19).

⁽²⁾ UL C 19, 23.1.1999, str. 1.

⁽³⁾ Glej stran 11 tega Uradnega lista.

(12) Komisija mora spremljati praktično uporabo ukrepov, ki jih države članice sprejmejo za izvajanje tega okvirnega sklepa, ter v petih letih po datumu začetka izvajanja tega okvirnega sklepa Svetu predložiti poročilo. To poročilo lahko vsebuje tudi ustrezne predloge —

SPREJEL NASLEDNJI OKVIRNI SKLEP:

Člen 1

Opredelitve

V tem okvirnem sklepu se uporabljajo opredelitve iz člena 2 Direktive 2005/35/ES.

Člen 2

Kazniva dejanja

1. Ob upoštevanju člena 4(2) vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kršitev v smislu členov 4 in 5 Direktive 2005/35/ES šteje za kaznivo dejanje.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za člane posadke v zvezi s kršitvami, storjenimi v ožinah, skozi katere poteka mednarodna plovba, v izključnih ekonomskih conah in na odprtem morju, če so izpolnjeni pogoji iz Pravila 11(b) iz Priloge I ali Pravila 6(b) iz Priloge II h Konvenciji MARPOL 73/78.

Člen 3

Pomoč, podpiranje in napeljevanje

Vsaka država članica v skladu z nacionalno zakonodajo sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kaznujejo pomoč, podpiranje ali napeljevanje k kaznivim dejanjem iz člena 2.

Člen 4

Kazni

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so za kazniva dejanja iz členov 2 in 3 predvidene učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazensko-pravne kazni, ki vsaj za hude primere predvidevajo najvišjo zagroženo kazen najmanj od enega do treh let zapora.

2. Država članica lahko v lažjih primerih, kadar storjeno dejanje ne povzroči poslabšanja kakovosti vode, predvidi kazni drugačne vrste od kazni iz odstavka 1.

3. Kazensko-pravne kazni iz odstavka 1 lahko spremljajo druge kazni ali ukrepi, zlasti denarne kazni ali za fizično osebo prepoved opravljanja dejavnosti, ki zahteva uradno dovoljenje ali odobritev, ali prepoved ustanavljanja, upravljanja ali vodenja podjetja ali fundacije, kadar dejstva, na podlagi katerih je bila oseba obsojena, očitno kažejo na nevarnost ponovnega izvajanja kriminalne dejavnosti iste vrste.

4. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se za naklepno storjena kazniva dejanja iz člena 2 predvidi najvišjo zagroženo kazen najmanj od treh do petih let zapora, če to kaznivo dejanje povzročilo znatno škodo večjih razsežnosti, ki vpliva na kvaliteto vode, živalske in rastlinske vrste ali njihove dele ter smrt ali resne poškodbe oseb.

5. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se za naklepno storjena kazniva dejanja iz člena 2 predvidi najvišjo zagroženo kazen najmanj od treh do petih let zapora, če:

(a) je kaznivo dejanje povzročilo znatno škodo večjih razsežnosti, ki vpliva na kvaliteto vode, živalske in rastlinske vrste ali njihove dele; ali

(b) je bilo kaznivo dejanje storjeno v okviru kriminalne združbe v smislu Skupnega ukrepa Sveta 98/733/PNZ z dne 21. decembra 1998 o kaznivosti udeležbe v hudodelski združbi v državah članicah Evropske unije (¹), in sicer ne glede na višino kazni iz tega skupnega ukrepa.

6. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se za kazniva dejanja iz člena 2, kadar so storjena iz hude malomarnosti, predvidi najvišja zagrožena kazen najmanj od dveh do petih let zapora, če je to kaznivo dejanje povzročilo znatno škodo večjih razsežnosti, ki vpliva na kvaliteto vode, živalske in rastlinske vrste ali njihove dele ter smrt ali resne poškodbe oseb.

7. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se za kazniva dejanja iz člena 2, kadar so storjena iz hude malomarnosti, predvidi najvišja zagrožena kazen najmanj od enega do treh let zapora, če je to kaznivo dejanje povzročilo znatno škodo večjih razsežnosti, ki vpliva na kvaliteto vode, živalske in rastlinske vrste ali njihove dele.

8. Kar zadeva zaporne kazni, se ta člen uporablja brez poseganja v mednarodno pravo in zlasti člen 230 Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982.

Člen 5

Odgovornost pravnih oseb

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pravne osebe lahko odgovorne za kazniva dejanja iz členov 2 in 3, ki jih v njihovo korist stori katera koli oseba, ki deluje bodisi samostojno bodisi kot član organa te pravne osebe, njen vodilni položaj znotraj te pravne osebe pa temelji na:

(a) pooblastilu za zastopanje pravne osebe; ali

(b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe; ali

(c) pristojnosti za opravljanje nadzora znotraj pravne osebe.

(¹) UL L 351, 29.12.1998, str. 1.

2. Poleg primerov iz odstavka 1 države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pravne osebe lahko odgovorne tudi v primeru, ko sta pomanjkljiv nadzor ali kontrola osebe iz odstavka 1 omogočila, da je njej podrejena oseba v korist te pravne osebe storila kaznivo dejanje iz člena 2.

3. Odgovornost pravne osebe v skladu z odstavkoma 1 in 2 ne izključuje kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki so storilci, napeljevalci ali pomagači pri kaznivih dejanjih iz členov 2 in 3.

Člen 6

Kazni za pravne osebe

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pravna oseba, odgovorna v skladu s členom 5(1), kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi. Te kazni:

(a) vključujejo kazenskopravne ali nekazenskopravne denarne kazni, ki so vsaj v primerih, kadar je pravna oseba odgovorna za kazniva dejanja iz člena 2, naslednje:

(i) najvišja zagrožena kazen najmanj od 150 000 do 300 000 EUR;

(ii) najvišja zagrožena kazen najmanj od 750 000 do 1 500 000 EUR za najhujše primere, med katere sodijo vsaj naklepno storjena kazniva dejanja iz člena 4(4) in (5);

(b) lahko za vse primere vključujejo kazni, ki niso denarne kazni, kot na primer:

(i) izključitev iz upravičenosti do javnih ugodnosti ali pomoči;

(ii) začasno ali stalno prepoved opravljanja dejavnosti;

(iii) uvedbo sodnega nadzora;

(iv) sodni nalog za likvidacijo;

(v) obveznost sprejetja posebnih ukrepov za odpravo posledic kaznivega dejanja, za katero je odgovorna pravna oseba.

2. Za namene izvajanja odstavka 1(a) in brez poseganja v prvi stavek odstavka 1 države članice, ki niso sprejele eura, uporabljajo menjalni tečaj med eurom in svojo valuto, ki je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* dne 12. julija 2005.

3. Država članica lahko odstavek 1(a) izvaja z uporabo sistema, pri katerem je denarna kazen sorazmerna s prometom pravne osebe, finančnimi koristmi, pridobljenimi ali predvidenimi s storjenim kaznivim dejanjem, ali s kakršno koli vrednostjo, ki opredeljuje finančni položaj pravne osebe, pod pogojem, da tak sistem predvideva najvišje zagrožene denarne kazni, ki so vsaj tako visoke kot minimalne najvišje zagrožene denarne kazni, določene v odstavku 1(a).

4. Država članica, ki bo okvirni sklep izvajala v skladu z odstavkom 2, o svoji nameri uradno obvesti Generalni sekretariat Sveta in Komisijo.

5. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pravna oseba, odgovorna v skladu s členom 5(2), kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi ali ukrepi.

Člen 7

Jurisdikcija

1. Kolikor to dopušča mednarodno pravo, vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za izvrševanje svoje jurisdikcije glede kaznivih dejanj iz členov 2 in 3, če je bilo kaznivo dejanje storjeno:

(a) v celoti ali delno na njenem ozemlju;

(b) v njeni izključni ekonomski coni ali podobni coni, določeni v skladu z mednarodnim pravom;

(c) na ladji, ki pluje pod njeno zastavo;

(d) s strani njenega državljana, če je dejanje kaznivo po kazenskem pravu kraja, kjer je bilo storjeno, ali če kraj, kjer je bilo kaznivo dejanje storjeno, ne spada pod nikogaršnjo jurisdikcijo;

(e) v korist pravne osebe s statutarnim sedežem na njenem ozemlju;

(f) zunaj njenega ozemlja, vendar je povzročilo ali bi utegnilo povzročiti onesnaženje na njenem ozemlju ali v njeni ekonomski coni, ladja pa je prostovoljno v pristanišču ali predobalnem terminalu te države članice; ali

(g) na odprtem morju, ladja pa je prostovoljno v pristanišču ali predobalnem terminalu te države članice.

2. Vsaka država članica se lahko odloči, da ne bo uporabljala, oziroma da bo uporabljala le v posebnih primerih ali okoliščinah, pravila o jurisdikciji, ki so določena v:

(a) odstavku 1(d);

(b) odstavku 1(e).

3. Če se države članice odločijo uporabiti odstavek 2, o tem obvestijo Generalni sekretariat Sveta in, kjer je to primerno, navedejo tudi posebne primere ali okoliščine, na katere se njihova odločitev nanaša.

4. Če kaznivo dejanje sodi v jurisdikcijo več kot ene države članice, si zadevne države članice prizadevajo ustrezno uskladiti svoje ukrepe, zlasti kar zadeva pogoje za pregon in podrobne ureditve medsebojne pomoči.

5. Upošteva se naslednje navezne okoliščine:

(a) država članica, ki ji pripada ozemlje, izključna ekonomska cona ali njej enakovredna cona, kjer je bilo storjeno kaznivo dejanje;

(b) država članica, ki ji pripada ozemlje, izključna ekonomska cona ali njej enakovredna cona, kjer se čutijo posledice kaznivega dejanja;

- (c) država članica, ki ji pripada ozemlje, izključna ekonomska cona ali njej enakovredna cona, prek katere pluje ladja, s katere je bilo storjeno kaznivo dejanje;
  - (d) država članica, katere državljan je storilec kaznivega dejanja ali v kateri ima ta stalno prebivališče;
  - (e) država članica, na ozemlju katere ima pravna oseba, za katero je bilo storjeno kaznivo dejanje, statutarni sedež;
  - (f) država članica, pod katere zastavo pluje ladja, s katere je bilo storjeno kaznivo dejanje.
6. Za namene uporabe tega člena ozemlje vključuje območja iz člena 3(1)(a) in (b) Direktive 2005/35/ES.

Člen 8

Sporočanje informacij

1. Če je država članica obveščena o storitvi kaznivega dejanja, za katero se uporablja člen 2, ali o nevarnosti storitve takega kaznivega dejanja, ki povzroči ali bi utegnilo povzročiti nenadno onesnaženje, o tem nemudoma obvesti druge države članice, ki bi utegnile biti izpostavljene tej škodi, in Komisijo.
2. Če je država članica obveščena o storitvi kaznivega dejanja, za katero se uporablja člen 2, ali o nevarnosti storitve takega kaznivega dejanja, ki bi utegnilo spadati v jurisdikcijo ene od držav članic, o tem nemudoma obvesti zadevno državo članico.
3. Države članice nemudoma obvestijo državo zastave, pod katero pluje ladja, ali katero koli drugo zadevno državo o ukrepih, sprejetih v skladu tem okvirnim sklepom in zlasti v skladu s členom 7 tega okvirnega sklepa.

Člen 9

Določitev kontaktnih točk

1. Predvsem za izmenjavo informacij iz člena 8 vsaka država članica določi obstoječe kontaktne točke ali po potrebi vzpostavi nove kontaktne točke.
2. Vsaka država članica obvesti Komisijo o tem, katera njena služba oz. službe delujejo kot kontaktne točke v skladu z odstavkom 1. Komisija o teh kontaktnih točkah obvesti druge države članice.

Člen 10

Ozemeljska uporaba

Ta okvirni sklep se uporablja na istem ozemlju kot Direktiva 2005/35/ES.

Člen 11

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s tem okvirnim sklepom do 12. januarja 2007.
2. Države članice Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji do 12. januarja 2007 pošljejo besedila vseh določb predpisov, ki v njihovo nacionalno pravo prenašajo obveznosti, ki jim jih nalaga ta okvirni sklep. Svet na podlagi teh informacij in pisnega poročila Komisije najkasneje do 12. januarja 2009 oceni, v kolikšni meri so države članice prenesle ta okvirni sklep.
3. Komisija do 12. januarja 2012, na podlagi informacij držav članic o praktični uporabi določb za izvajanje tega okvirnega sklepa Svetu, predloži poročilo in morebitne predloge, za katere meni, da so primerni, ki lahko vključujejo predloge, katerih namen je, da države članice v zvezi s kaznivimi dejanji, storjenimi v njihovem teritorialnem morju ali v njihovi izključni ekonomski coni ali njej enakovredni coni, ladje, ki pluje pod zastavo druge države članice, ne bi štele za tujo ladjo v smislu člena 230 Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 12. julija 2005

Za Svet
Predsednik
G. BROWN

POPRAVEK**Zapisnik o popravku Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Združenimi državami Amerike o obdelavi in prenosu podatkov iz PNR s strani letalskih prevoznikov Uradu za carinsko in mejno zaščito pri Ministrstvu Združenih držav za domovinsko varnost**

(Uradni list Evropske unije L 183 z dne 20. maja 2004)

Ta popravek je bil sprejet z diplomatsko noto, podpisano v Bruslju dne 4. avgusta 2005, katere depozitar je Svet.

Stran 84, peta uvodna izjava:

namesto: „OB UPOŠTEVANJU Odločbe Komisije C(2004) 1799, sprejete dne 17. maja 2004 na podlagi člena 25(6) Direktive 95/46/ES, v kateri ...“

beri: „OB UPOŠTEVANJU Odločbe Komisije 2004/535/ES, sprejete dne 14. maja 2004 na podlagi člena 25(6) Direktive 95/46/ES, v kateri ...“.
